

KUVEYT'DE SUIKAST

GERARD DE VILLIERS TAY

Gerard de
VILLIERS

SAS
KUVEYT'DE
SUIKAST

TAY YAYINLARI

Orijinal adı: KILL HENRY KISSINGER

**© Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi. 1985. Dr. Şevki Bey Sokak.
10/3 Türbe-tstanbul. Telefon: 528 43 84**

Türkçesi:
Şevket SARAÇ

Dizgi: Pano Grafik/Film: Ruşen Grafik
Baskı: Gündoğdu Matbaacılık/Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Prens Said Feyzullah otuz kadar altın saatin bulunduğu kaba elini soktu. İçlerinden rasgele birini aldı, çalıştığına emin olduktan sonra koluna taktı. Zenginliğinin ilk dönemlerinde duran saatleri atma gibi bir alışkanlığı vardı. Artık bu kaba koyuyor, uşağı Cafer de zaman zaman bunları kuruyordu.

Prens deve eğerinin yanından geçti ve yandaki odaya girmek için siyah kadife perdeyi açtı. Burası "içki odası" idi. Tüm zengin Kuveytlilerin buna benzer bir odası olurdu. İçki yasaklanınca imkânı olanlar karaborsadan aldıkları viskileri adamlarının gözlerinden uzakta içmek için böyle kilitli birer oda yaptırmışlardı. Ancak, Said Feyzullah'ın odasının bir özelliğı daha vardı. Prens içkiyle birlikte sevişebilmek için buraya alçak, ama büyük bir yatak koydurmuştu.

Loş ışıktaki bile yatağın üstündeki sarı saç kütlesi görülebiliyordu. Aralık sonunda hava serin olmasına rağmen, genç kız çıplak olarak yüzükoyun yatmış, uyuyordu. Odanın duvarları pembe mermerdi. Prens yatağı eğildi ve kızı okşamaya başladı. Kız mırıldandı, ama uyanmadı. Prens bir dahaki gelişinde ondan istediğı gibi yararlanabilirdi. Kadın İngilizdi, adıyla Marietta. Onu Avrupanın en iyi kiralık kızlar şirketinden bir haftalığına kiralamıştı. Marietta yarın Kuveyt Havayolları'na ait bir Boeing 707 ile geri dönüyordu. Prens Said kadını inceledi. Dik göğüsleri, dolgun bacak ve

kalçalarıyla tam sevdiği tipti. Tıpkı Mısırlılara benziyordu. Ama, Kuveyt emirinin kuzeni olan prens ancak Avrupalılarla gönül eğlendirebilirdi. Gerçi bunların fiyatı Mısırlıların on katıydı, ama o bunu önemsemiyordu. Çünkü ona göre bir kişi ne kadar çok para harcarsa, öldürülme ihtimali de o kadar azalırdı.

İran körfezinde hükümdar olmanın tek yolu, ihtilal yapmak ve kendinden öncekinin kellesini vurmaktır...

Neyseki, prens ne fanatik, ne de gözü yukarlardaydı. Tek istediği iyiliğin üç memesi olarak nitelendirdiği savurganlık, satılmışlık ve kibirden dilediğince yararlanmaktır.

Avrupa'ya her gidişinde otuz elbise alır ve bunları bir kez giydi mi, kâğıt mendil gibi atardı. Ona göre bunun adı modernleşmektir.

Prens yerden aldığı ipek elbisesini giydi. Elbisinin altına yerleştirdiği askıda bir 38'lik Smith Wesson vardı. Odadan çıkmadan önce bir kasayı açarak viski şişesini yerleştirdi. Anahtarla iki defa kilitledi. Uşakların kötü fikirlere kapılmalarını önlemek lazımdı. Marietta hâlâ uyuyordu. Prens kara gözlüklerini takıp altın ağızlığını aldı. İç avlunun kemerleri altında duran değişik renkteki Cadillac'lara baktı. Üstüne siyah ipekten kolsuz bir palto giydi.

— Cafer! diye bağırdı.

**

Filistinli uşak evden koşarak çıktı ve efendisinin önünde saygıyla eğildi.

— İyi günler, Majesteleri!

Aslında Said'in böyle bir unvanı yoktu... Ancak, züppenin tekiydi ve Cafer de onun bu

özelliğini iyi bilirdi.

Cafer, Kuveyt'e sürülen diğer iki yüz elli bin vatandaşı gibi aşırı yahudi aleyhtarıydı. Birçok Kuveytli gibi Prens Said de bu gençler karşısında aşağılık duygusuna kapılmışlardı. Adamlar bu hırslarıyla belki İsrail'i değil, ama avuç içi kadar olan Kuveyt'i rahatça yok edebilirlerdi. Bu mültecilere iş imkânı yaratarak babalık gösteriyorlardı. Arada sırada bazıları kırbaçlanıyordu, ama bu göstermelikti.

Prens Said, Cafe'rin kapısını açtığı Eldorado'ya bindi ve uşağına:

— Bu gece ben işimi bitirdikten sonra kızı alabilirsin, dedi.

Ayda altmış dinar kazanıp bahçedeki kulübede yatan birisi için bu büyük bir hediye idi. Ancak Cafer'in kara gözlerindeki ifadede en ufak bir değişme olmadı. Adam duymazlıktan gelerek teşekkür bile etmedi.

Reddedilmesine sinirlenen prens, son sürat anayola çıktı. Cafer birkaç saniye olduğu yerde kaldı, sonra yere tükürdü ve parmaklığı kapattı.

*

**

Anayol sahile paralel olarak kuzeye gidiyordu. Prens Said gibi zenginler yazın körfezdeki hafif esintiden yararlanmak için evlerini denizle yol arasına inşa ettirmişlerdi. Prens yolda giderken telefonunu açtı ve bir numara çevirdi... Kuveytlilerin hemen hemen tüm arabalarında telefon vardı. Bu ülkede posta hizmetleri bedavaydı. Sol tarafında bomboş çöl uzanıyordu, anayolda Irak'tan Suudi Arabistan'a giden koskoca kamyonlar

geçiyordu.

Telefonda bir kadın sesi duyuldu. Mutlu olan prens sırtarak:

— Ben Prens Said, sizi yarım saat sonra Kadın Çarşısı'nda bekleyeceğim, dedi.

— Bir şey mi öğrendiniz? diye sordu kadın.

Kadının sesi sıcak ve yumuşaktı. Bu ses prensi tahrik ediyordu.

— Tabii, başka türlü olsa size randevu verir miydin? dedi prens.

Ama yalan söylüyordu. Kadını başka bir amaçla görecekti.

Telefonu kapattı. Yoldaki deveye çarpma-mak için direksiyonu kırdı.

*

**

Kadın Çarşısı'nda uzun süredir eskiden olduğu gibi kadın satılmıyordu. Gözlerine kadar örtülü oldukları için yaşları anlaşılamayan çok sayıda kadın bir kumaşçıda kumaş toplarının arasında dolaşıyorlardı.

Prens Said, satıcı kadınların çığlıklarına aldırmadan ilerledi. Üzerindeki ipek elbiseyle altın ağızlığı çok dikkat çekiyordu. Satıcılarından biri eteğinden çekti. Ellerinden kurtulmak için çok kötü işlenmiş bir yeleği alarak incelemeye başladı. Aynı anda satıcı ne kadar yerinde bir seçim yaptığını anlatmaya koyuldu. Eşi bulunmaz bir parçaydı, tam onun gibi bir prense yakışırdı.

— Yalnızca yetmiş dinar, dedi satıcı kadın.

— Yirmi veririm, dedi şaka olsun diye prens.

Giysinin değeri otuzdu. Eğer satıcı ona esas değerine bırakacak olursa yeleği Marietta'ya verecekti.

Prens Said bu sırada başını kaldırdı ve kendisine doğru üç gencin yaklaştığını gördü. Avrupa malı elbiseleri, kısa saçlarıyla birbirlerine çok benziyorlardı. Yerel giysi giymediklerine göre bunlar Kuveytli olamazlardı. Delikanlılardan biri yanibaşında durdu ve:

— Allah uzun ömür versin! dedi.

Gençler etrafını sarmış, sırtıyorlardı. Prens robot gibi cevap verdi.

— Allah uzun ömür versin! Benden ne istiyorsunuz?

— Seni öldürmek! dedi biraz önce konuşan.

Prensin geniş hançeri görmesiyle karnında hissetmesi bir oldu. Umutsuzca silahını çıkartmak istedi. Gençlerden biri arkasına geçmişti. Biraz sonra böğrüne saplanan ikinci hançerin acısını hissetti.

Peçeli satıcıların bağırışlarını şimdi çok derinden duyabiliyordu.

*

**

Üç katil yere yığılan vücudu sürekli hançerliyordu. Bunlar, ağızları son derece keskin, otuz santimetre uzunluğunda korkunç bir silah olan komando kasaturalarıydı.

•Prensin beyaz elbisesi kandan kırmızıya boyanmıştı. Kadınlar kaçışıyor, korku içindeki dükkân sahipleri hiçbir şeye karışmadan seyretmekle yetiniyorlardı. Bıçakları kan içinde kalankatillerden ikisi doğruldu. Üçüncüsü prensin hâlâ titreyen vücuduna eğilmişti. Kurbanının göğüs kafesini bir hayvan vücudunu parçalayan kasap edasıyla kesiyordu. Nihayet, iki yumruk büyüklüğünde kan içindeki şekli bozuk bir uzvu çıkartarak

arkadaşlarına uzattı. Bu Prens Said Feyzullah'ın kalbiydi.

Kalbi yere attı ve bir bıçak darbesiyle ikiye ayırdı. Dirseklerine kadar kan içinde doğruldu.

Sessizliği katillerin kahkahaları bozdu.

Cesedi tekmeleyip etrafında dönerek ve kalbi ezerek bir tür zafer dansı yapmaya başladılar.

En gençleri eğildi ve yerden aldığı kanı yüzüne sürdü. Daha sonra cesedi hep birlikte tekmeleyip Safat Square'ın girişine doğru ilerlemeye başladılar. Aynı anda, satıcıların çığlıkları üzerine koşan üniformalı bir polis görüldü. Katiller istiflerini bozmadılar. Hatta silahlarını bile gizlemeye gerek görmediler. Polis onları gördü ve yavaşladı. Olanları hemen anlamıştı.

Onlarla göz göze geldiğinde korkudan büzüşmüş bir kadına doğru bakmak için kendini zorladı. Gençlerden biri ona bakarak:

— El Fath yenecek! diye bağırdı.

Polis gençlerin Safat Square'da kalabalığa karışmasına göz yumdu, sonra prensin cesedi etrafında toplanan kalabalığa doğru koşmaya başladı.

*

**

Cesedin ağzına büyük bir karasinek konmuştu. Polis cinayeti haber vermek için telefon etmeye gittiğinde kırıksık siyah bir çarşaf giymiş olan bir kadın kalabalığı yarıp cesede yaklaştı. İtiş kakışta kadının önce peçesi açıldı ve ince hatlı gözlerinden korku okunan nefis bir zenci görüldü. Kadın arkasındakileri dirseklerken çarşafı tamamen

açıldı. Vücudunu sımsıkı saran beyaz bir kazak, önden düğmeli bir mini etek ve kısa çizme giymişti. Oradakiler şaşkın şaşkın bakarlarken, kadın çarşafına sarınarak uzaklaştı. Kadın, ABD'nin Kuveyt'teki konsolos yardımcılığı görevini yürütüyor olmasına rağmen, aslında CIA emrinde çalışıyordu ve adı Eleonor Ricord idi. Ancak, CIA'nın uykusunu kaçırın suikasta katılacakların listesini verecek olan muhbirinden yararlanamamıştı. Habere göre, üç hafta sonra emirin resmi davetlisi olarak Kuveyt'e gelecek ABD Dışişleri Bakanı'na bir suikast yapılacaktı. Ve işin kötüsü, bu reddedilmesi imkânsız bir davetti.

II. BÖLÜM

Masasında tek başına oturan Malko için zaman geçmek bilmiyordu. Kuveyt Sheraton' un yemek salonu özenli süslemelerine rağmen mavi mozaik duvarlarıyla bir havuza benziyordu. Üç yüz müşterinin onbeşer dinar karşılığında girebildikleri bir havuz!

SAS sıkıntısını gidermek için kapıya bakmaya başladı. Bu sırada uzun boylu, siyah elbiseli genç bir Kuveytli içeri girdi. Masaya yaklaşan genç Kuveytli elini Malko'ya uzattı.

— Adım Mahmut Ramah. Siz Prens Malko Linge'siniz, değil mi?

Mükemmel İngilizce konuşuyordu. Yüzü de oldukça sevimliydi. Mahmut Ramah oturdu ve sırttı.

— Bu geceki yemek için yer bulmak çok zor. Sizi Kuveyt'te misafir etmek benim için büyük onur. Beklediğiniz kişi biraz sonra gelecek.

Ramah kadehlere viski doldurdu ve:

— Kuveyt'e hoş geldiniz! dedi.

SAS'a içki iyi geldi. Ayakta uyuyordu. New York'tan bindiği Hindistan Havayolları'na ait uçak dokuz saatlik bir gecikmeyle gelmişti. Ancak başka bir şirketi tercih etme imkânı yoktu. Kuveyt Havayollarının New York seferi yoktu. Şatosuna halı almak için New York'ta bulunan Malko'ya, CIA'dan gelen telekte Kuveyt'e gidip Sheraton'a yerleşmesi söylenmiş, ama sebep belirtilmemişti. Bu, günün en kötü haberi idi. Sabah otele inince adının yazılı

olduğu bir zarf bulmuştu. Zarfta yemek için 23 nolu masada beklendiği yazılıydı. Ayrıca, zarftan Şirket'in Kuveyt sorumlusu Richard Green'in kartı çıkmıştı. Elçilik kapalı olduğu gibi, Amerikalının direkt telefonu da cevap vermiyordu.

Zamanını akşamı beklemekle geçirdi. Etrafına baktı. Garip bir yemektir.

— İçki yasağı var, alkollü içki içerken görülürsek taşlanarak öldürülürüz, dedi.

Mahmut Ramah sırtıttı.

— Bu söylediğiniz Suudi Arabistan veya Yemen'de olabilir, ama burada değil. Etrafınıza bir bakın.

Sheraton'daki yemekte Suudi Arabistan yobazlığından en ufak bir iz yoktu. Gerçi, masalarda içki şişelerinin yerlerinde çaydanlık veya kahve cezveleri vardı, ama salonun yarısından çoğu zilzurna sarhoştur. Bir köşede orkestra pop müzikten örnekler vermeye çalışıyor, ama yalnızca parçaları rezil etmekle kalıyordu. Salonda çok sayıda Arap ve yabancı vardı. Kadınlar nakışlı kumaşlardan yapılma elbiselerine bol mücevherat takmışlardı.

Birden, tüm ışıklar söndü. Çılgınlara rağmen bu karanlık birkaç saniye sürdü. Sonra projektör orkestranın bulunduğu sahneyi aydınlattı.

Malko "Göbek dansı seyredeceğiz" diye düşünürken sahneye yeşil elbiseli nefis bir kadın fırladı. Elbisesinin yırtmacı güzel bacaklarının rahatça görülmesini sağlıyordu. Zenci kadın "Killing me Softly"yi söylemeye başlamıştı. Kadının sıcak sesi tüm salonu kapladı. Vücudu yeşil bir yılan gibi kıvrılıyor-

du. Bacakları insanı çıldırtacak kadar tahrik ediciydi.

Mahmut, CIA ajanına doğru eğildi.

— Güzel kadın, değil mi?

Bu soruya olumsuz yanıt vermek çok zordu. Zenci şarkısını bitirince salonda bir alkış tufanı koptu. Malko saatine baktı: On ikiye üç vardı. Her taraftan mutluluk haykırırları yükseliyordu. Şarkıcı, misafirleri selamladıktan sonra sahneden indi ve doğru SAS'ın bulunduğu masaya ilerledi. Bu sırada Avusturyalıının arkasındaki barmen:

— İyi seneler! diye bağırdı.

Karanlıkta herkes önüne çıkanı öpüyordu. Aniden bütün ışıklar yandı. Zenci kadın Malko'nun önünde durmuş sırtıyordu. Kadın yakından çok daha güzeldi.

Gözgöze geldiler.scanned by darkmalt1

— İyi seneler! dedi kadın kadife gibi bir sesle.

Sonra, yanındaki iskemleye yavaşça oturdu ve onu dudağından hafifçe öptü. Malko kadının mırıldanarak:

— Buluşacağınız kişi benim, dediğini duydu.

Kadın, Mahmut Ramah ile daha anlamlı bir şekilde öpüştü.

Mahmat Ramah, Malko'ya döndü.

— Size ABD Kuveyt konsolos yardımcısı Eleonor Ricord'u takdim ederim, dedi.

Malko şaşkınlığını gizleyemedi.

— Her zaman yalnız mı şarkı söylersiniz, yoksa bazen elçiyle ikili oluşturur musunuz? diye sordu.

Eleonor Ricord kahkahalarla güldü.

— Şarkı söylemek özel zevkimdir, dedi.

Ancak halkın karşısında söylemem. Bu gece özel bir durum söz konusu. Yılbaşı dolayısıyla oldu.

Avusturyalı, kadının ince hatlı ve çekici yüzüne hayran kalmıştı. Üstelik, karşısında oturan dişi bir casustu.

Öpüşmeden sonra Mahmut Ramah huzursuz olmuştu. Sonunda:

— Burası biraz garip, evime gidelim mi? diye sordu.

Malko da aynı görüşteydi ve hemen kalktı. Mahmut garsonu çağırdı.

— Arabanız var mı? diye sordu Eleonor Avusturyalıya.

— Şoförüm bile var.

Araba ile şoförü Sheraton'dan kiralamıştı.

— Gideceğimiz ev, İstiklâl Caddesi no 132, dedi zenci kadın. Tam karşısında, büyük bir televizyon anteni olan ikinci bir ev var. Orası bir iranlıya ait. Adam ya deli ya da muhbir. Onun için biz önden gideceğiz. Siz sonra gelin.

Hep birlikte dışarı çıktılar. Mahmut ile Eleonor önde el ele yürüyorlardı. SAS mavi Chevrolet'de uyuyan şoförünü uyandırdı. Gece soğuk denebilecek kadar serindi. Adresi verdikten sonra koltuğa gömüldü.

*

**

Böylesine yüksek bir televizyon antenini görmemek için kör olmak lazımdı.

Tam arabadan inerken evin kapısı açıldı ve Eleonor Ricord görüldü.

— Çabuk girin! dedi kadın.

Büyük odada çok sayıda halı, yastık, puf ve en dipte de bir bar vardı. Zenci kadın sırtarak izin istedi.

— Üstümü değişmem lazım, şu pullar vücudumu tahriş ediyor, dedi.

Malko'ya arkasını döndü ve elbisesinin fermuarını açtı. Kısa sürede siyah bir sliple kalmıştı. Bu manzarayı gören Mahmut ağzındaki buz parçasını yuttu. Bu arada Eleonor deri bir etekle vücudunu sımsıkı saran bir bluz giymişti. Bir kanepeye oturdu. SAS da onun yanına yerleşti.

— Geldiğinize çok sevindim, dedi Eleonor.

Malko henüz şaşkınlığını yenememişti.

— Richard Green ile buluşacağımı sanıyordum, dedi.

— Richard Dubai'de ve yarın dönecek. Emirin Fransızlardan Mirages almasını engellemeye çalışıyor. Körfezdeki altı emirlikte yalnızca bir tek elçiliğimiz var. Bu da çok çalışmamızı gerektiriyor. Bu gece bizi Mahmut ile görmeleri iyi oldu. O bir mimardır. İçini de Kuveyt City'nin güneyinde bir turizm kompleksi kurmak isteyen ABD'li yatırımcıların temsilcisi sanıyorlar.

— Ona güveniyor musunuz? diye sordu Avusturyalı.

— Sevgilimdir, ama yine de ona her şeyi anlatmam.

Bacaklarının pozisyonunu değiştirince baldırlarının daha geniş bölümü ortaya çıktı. Kadının alışılmış diplomatlarla ortak en ufak bir noktası yoktu.

— Kuveyt'te bulunuş sebebimi biliyor musunuz? dedi SAS.

Kadın evet anlamında başını salladı.

— Tabii, Richard bana birçok görev verir. Genellikle de bunlarda ondan başarılı olurum. İnsanlar benden daha az kuşkulanıyorlar...

Erkekleri ayıplamak doğru olmazdı!

— Peki, burada ne yapmak için bulunuyorum?

Eleonor Ricord yaklaştı ve alçak sesle:

— Bir felaketi önlemek için, dedi.

Malko bara baktı. Kadın sırtıyordu.

— Mahmut'un konuşulanları dinleme huyu yoktur. Filistinlilerden nefret ettiği gibi onlardan ödü patlar. Bir gün Kuveyt'i ele geçireceklerinden emin...

— İşimize dönelim.

— On sekiz gün sonra emirin davetlisi olarak buraya ABD Dışişleri Bakanı gelecek. CIA değişik kaynaklardan ona bir grup teröristin suikast yapacağını öğrendi. Lod Havaalanı baskınına gerçekleştiren Japonlarla Filistinlilerden kurulu "Kızıl Ordu"dan söz ediliyor. Alman polisi bu örgütün liderlerinden olan eski sosyoloji öğrencisi Şino-Bu'nun izini buldu. Suç ortakları geçen hafta Frankfurt yakınındaki Bundeswehr deposundan çok sayıda makineli tabanca ve bomba çaldı. O günden sonra da Şino-Bu ile silahların izine bir daha rastlanamadı.

— Bahsettiğiniz ülke Kuveyt'ten çok uzakta, dedi Malko.

— Burada bir muhbirim vardır. Kendisi emirin sevmediği yeğenlerinden biridir. Zevk düşkün ahlaksızın tekidir, ama Filistinlilerle ilişkisi vardır. Geçen hafta ondan bazı şeyler öğrendim. Bana elli bin dolar karşılığında dışişleri bakanını öldürmeye hazırlanan örgütün üyelerini açıklayabileceğini bildirdi. Bu miktarda bir parayı Langley'in olurusu almadan veremezdim. Biraz tereddüt ettim. Sonunda yetki aldım ve muhbirime haber

verdim. Randevulaştık, ama buluşma yerine geç gelmiştim. Adamı konuşmasına fırsat vermeden vahşi bir şekilde öldürmüşlerdi.

Uzun süren sessizliği bozan SAS oldu.

— Filistinlilerin gerçekten ABD Dışışleri Bakanı'nı öldürmek istediklerine inanıyor musunuz?

Eleonor içkisinden bir yudum aldı.

— Belki hepsi istemiyor. Ama bazı gruplar arasında muhbirlerimiz var. Kuveytlilerin de öyle. Bazı hücreler Araplarla İsrail arasındaki hiçbir görüşmeyi kabullenmiyor... Onlara göre, arabuluculuk yapan tüm Amerikalıların öldürülmesi gerekli... Bu teröristleri tanırırsınız, çok tehlikelidirler. Her şeyi yapabilirler.

— Ziyaret ertelenemez mi?

— Hükümet sözcüsü hasta olduğunu söyleyebilir. Ama emir bunu hakaret kabul eder. Dışışleri bakanımızın burada barış içinde en az iki gün geçirmesi lazım. Sonra, Riyad'a geçecek. Ama, o bizim sorunumuz değil.

— Sizin derdiniz onun Kuveyt sınırları içinde öldürülmemesi oluyor.

— Böyle bir şey söylemedim! dedi konsolos yardımcısı.

— Şaka yapıyordum. Fakat kanımca, onu burada çok sayıda koruma görevlisi koruyacak, öyle değil mi?

— Tabii, bu işle Gizli Servis'in yüz ajanı görevli. Ancak bildiğiniz gibi, her şey önceden kestirilemez. Ayrıca burası Kuveyt, ABD değil. Kuveytliler ayrıcalıklardan hoşlanmazlar. Havaalanının yanında bir Filistin kampı var. Dışışleri bakanının geleceği gün buranın boşaltılmasını istedik, ama Kuveytliler reddettiler. Filistinlileri kırmak istemediler. Arap

dünyasının gözünde Filistinliler kurbandır... Dokunulmaz kişilerdir. Tabii Kuveytliler saldırıyı önlemek için ellerinden geleni yapacaklardır. Ancak kimse bir intihar komando-sunu engelleyemez. Atik davranmalıyız.

— Nasıl?

— Onları temizleyerek!

Kadın bu lafı o güzel gözlerini hiç kırpmadan söylemişti.

Malko bu fikre karşı koymadan edemedi. Çünkü bu güne dek, CIA onu kiralık bir katil gibi hiç kullanmamıştı.

— Bu işi yapacak maşalar var, dedi.

— Onları öldürmeden evvel bulmak lazım, dedi zenci kadın. En azından bu işe yarayın.

— ipucu olarak neler buldunuz?

— Hiç.

— Hiç mi?

— Evet, hiç! Burada iki yüz elli bin Filistinli var. İkâmet izinlerini her üç ayda bir yenilerler. Tabii bu rakama Irak, Libya ve emirliklerden aldıkları sahte pasaportlarla dolaşanlar dahil değil...

Malko bir süre Arap müziğine daldı. Bu görev intihara benziyordu. Filistinliler hainlere acımazlardı. Avusturya prenslerinden biri de olsa, bir CIA ajanı onlar için ideal bir hedefti.

— Hayatınızdan endişe etmiyor musunuz? diye sordu.

Eleonor Ricord çantasını alarak içinden Smith Wesson 357 Magnum'unu çıkarttı. SAS yassı tabancasını Sheraton'da bıraktığı için üzüldü.

*

**

Sessizliği farkedken Mahmut artık konuşa-

cak gizli bir şeyleri kalmadığına inanarak bardan ayrıldı ve Eleonor'un öbür yanına oturdu, elini kadının dizine koydu.

Malko Kahire seyahati sırasında öldürülen Ürdün Başbakanı Vasfi'yi düşündü. Teröristler otelden çıkan başbakanı kalbura çevirmişler, sonra meraklıların gözleri önünde ellerini kurbanlarının kanıyla yıkamışlardı.

Tutuklanmışlar, ama üç ay sonra serbest bırakılmışlardı.

Arap ülkelerinde Filistinliler için büyük ceza söz konusu değildi. Özel kamplarda yetiştirilen genç Filistinliler tek geçerli yolun vahşet olduğuna inanıyorlardı. En az İsraililer kadar ılımlı Araplardan da nefret ediyorlardı. Malko bunların rahatça para ve silah buldukları Libya'ya sığındıklarını CIA'dan öğrenmişti... Kaddafi, İsrail'den hiç hoşlanmıyordu.

Eleonor kadehini kaldırdı.

— Barışa içelim!

Tam zamanıydı.

— İyi seneler! dedi Mahmut.

— İyi seneler! diye tekrarladı S AS.

Odaya sessizlik çöktü. Eleonor'un dizinde duran Mahmut'un eli yavaş yavaş ve sabırla yukarı doğru çıkmaya başlamıştı.

İyi bir dostu rahatsız etmenin gereksizliğine inanan Avusturyalı ayağa kalktı.

— Gidip yatayım, yarın yeni bir gün doğacak, dedi.

Mahmut'un elini sıktı. Eleonor kapıya kadar ona eşlik etti.

— Zamanımızın çok kısıtlı olduğunu unutmayın, dedi kadın. Yarın elçiliğe gelin, Richard orada olacaktır. O adamları muhakak bulmamız lazım.

Malko arabanın koltuğuna gömüldü. Eleonor Ricord çok çekici bir kadındı. Ancak CIA'nın Kuveyt'te hazırlıksız yakalandığı da bir gerçektir. Ondan, haklarında kesin hiçbir şey bilinmeyen kişileri yakalaması isteniyordu ki, bunun da olmayacak duaya amin demekten farkı yoktu.www.cizgiliforum.com

— Sheraton'a, dedi şoföre.

Araba geniş caddede hızla süzölmeye başladı. Yorgun düşen Malko gözlerini kapattı.

Biraz sonra gözlerini açtığında, sol tarafında deniz olduğunu gördü. Araba hâlâ son sürat gidiyordu. SAS daha önce buralardan geçmediğini farkettiler. Şoföre doğru eğildi.

— Sheraton'a gideceğiz! dedi.

— Evet, evet... dedi sırtan şoför.

Adamın İngilizcesi sınırlıydı. Malko bu kez etrafına daha dikkatle bakmaya başladı. Birden, Chevrolet yavaşladı ve sağdaki karanlık sokağı saptı. Bu Avusturyalıının hiç hoşuna gitmemişti. Eli kapı kulpunda şoförün hareketlerini izliyor, bir yandan da ihtiyatsız davrandığı için lanet okuyordu.

Araba iyice yavaşladı ve küçük bir avluya girerek durdu. Şoför arkasına bakmıyordu bile. SAS dışarı fırladı ve arabanın farları altında ikinci bir arabayla çok sayıda adam gördü.

Henüz üç adım atmıştı ki, etrafı sarıldı. Sivil giyimli Araplar onu kısıkvrak yakaladılar. İtirazlarına kimse cevap vermedi. İkinci arabaya doğru sürüklemeye başladılar. Bu mavi bir Buick idi. Arka kapıya yaslanmış

kahverengi elbiseli koyu tenli bir Kuveytli gördü. Adamın sağ elinde bardak, sol elinde sigara vardı. Bir sözü üstüne Malko'yu bıraktılar.

Aynı anda karanlıktan nakışlı ceket ve pantolon giymiş çıplak ayaklı iki Arap çıktı. Her ikisinin de elinde kıvrık ve büyük birer pala vardı.

Kahverengi elbiseli adam sırtınca altın dişleri ortaya çıktı.

— Kaçmaya kalkmayın, yoksa muhafızlarım sizi parça parça keserler, dedi.

Peltek bir İngilizcesi vardı. Sendeledi, düşmemek için arabaya tutundu. Zilzurna sarhoş olduğu belliydi.

Malko olduğu yerde kaldı. Bir sarhoşa asla çatmamak gerekirdi. Hele yanında böyle tipler varsa.

— Sizinle tanıştığıma sevindim, dedi Malko. Ama kiminle müşerref oluyorum?

III. BÖLÜM

— Ben, Mahabet'in şefi Şeyh Ebu Şarjah'ım, dedi yabancı adam.

Malko hiçbir tepki göstermedi. CIA'nın Ortadoğu masasının Kuveyt hakkında verdiği bilgide yerel Gestapo olan Mahabet'ten de söz ediliyordu.

— Niçin burada olduğunuzu biliyor musunuz? diye sordu Şeyh.

— Kesinlikle bilmiyorum.

İki Arap gözlerini SAS'a dikmiş kıpırdamadan duruyorlardı. Şeflerinin küçük bir el hareketi Avusturyalıyı parçalamalarına yeterdi. Malko kendi kendine Mahabet ile CIA'nın ilişkileri ne düzeyde acaba? diye sordu. Bu nokta verilen bilgilerde yoktu ve bunu kendi çabalarıyla aydınlığa çıkartması gerekecekti.

Şeyh Ebu Şarjah içkisini bitirdi ve kadehi yere fırlattı.

— Sizin yüzünüzden çok güzel bir yeniyl yemeğinden ayrılmak zorunda kaldım, dedi Kuveytli.

— Buna çok üzüldüm, ama böyle davranmanız için bir sebep göremiyorum. Bir işadamıyım ve...

Kuveytli sert bir el hareketiyle sözünü kestikten sonra konuşmaya başladı.

— Yalan söylüyorsunuz! Siz bir CIA ajanısınız. Sizi sınırdışı ediyorum. Yarın sabah yedide Beyrut'a giden bir uçak var. Onunla Kuveyt'i terkedeceksiniz.

— Washington'daki konsolosluğunuzdan

alınmış yasal vizem var.

— Pasaportunuz yanınızda mı? diye sordu Şeyh.

— Evet.

— Verin.

Malko smokininin cebinden pasaportunu çıkarttı. Sendeleyle sendeleyle yanına gelen Şeyh belgeyi aldı, karıştırdı ve vize sayfasını buldu. Sonra bu sayfayı yırttı ve top haline getirerek yere fırlattı. Rahatlamış olarak pasaportu Avusturyalıya iade etti.

— Artık vizeniz yok! dedi.

— Yarın sabah elçiliğim aracılığıyla bir yenisini alırım. Bu tuzaktan da davacı olacağım.

Şeyhin Arapça bir şeyler söylemesi üzerine iki dev birer adım öne çıktılar. Biri palasının sivri ucunu SAS'ın karın hizasında tutarken; diğeri iki eliyle kavradığı silahını Avusturyalının ensesine indirmeye hazır bekliyordu. Malko geriye bir adım atmamak için kendini zor tuttu. Bu hem yararsız, hem de onur kırıcı bir davranış olurdu.

— Kuveyt'i terkedeceksiniz, diye tekrarladı Şeyh. Yoksa!..

Kara binalarla çevrili bu avlu çok etkileyiciydi. Malko tereddüt etti. Tüm kozlar düşmanının elindeydi. Bir an için kendisinden utandı. Mensup olduğu soyu düşünerek küçük düşürülmemeye karar verdi. Aklına bir Arap atasözü geldi ve alçak sesle:

— Canlı bir köpek olmaktansa ölü bir aslan olmak daha iyidir! dedi. Cehennem dibine kadar yolunuz var.

Nefesini tuttu.

Sessizliği Şeyhin kahkahası bozdu. Adamın

yüzünde içten bir mutluluk ifadesi vardı. Kahkahalarla gülmesi en az yarım dakika sürdü. Verdiği emir üstüne iki dev muhafız robot gibi Malko'nun yanından ayrıldılar. Kuveytli SAS'a yaklaştı.

— Artık vizeye ihtiyacınız yok! Cesur insanları severim. Dostumsunuz.

Yeni dostlar edinmek için garip bir yoldu.

— Bütün bunlar ne demek oluyor? diye sordu Avusturyalı.

Şeyh onun koluna girdi.

— Arabama gelin anlatayım.

Kırmızı Buick'in içi leş gibi içki kokuyordu. İki koltuk arasında bir şişe açık viski ve kırmızı bir telefon vardı. Arka koltuktaysa altın kaplama BRNO marka iki otomatik silah vardı. Şeyh öne, SAS'ın yanına oturdu. Karton bardaklara viski doldurup birini Malko'ya uzattı. Kadehini kaldırdı.

— İyi seneler!

— İyi seneler! dedi Malko.

— Daha buraya gelmeden önce kim olduğunuzu biliyordum. Şoförünüz adamımdır... Bu gece amcam olan emirden sizi sınırışı etmek için talimat aldım.

— Peki ya Sheraton'dan çıkmasaydım ne olacaktı?

— Biz de oraya gelirdik.

Sessizlik. Durumda en ufak bir düzelme yoktu. Hatta şeyhin ani dostluğunun bile faydası olmamıştı.

— Niçin buraya geldiğimi de biliyor musunuz?

Kuveytli gülmeye başladı.

— Şüpheliyim. Bana söylediğine göre Richard Green de çok kuşkulu.

— Madem Richard Gree'n ile iyi ilişkileriniz var, niye beni sınırdışı etmek istiyorsunuz?

— Green beni enayi yerine koydu! Geleceğinizden bana bahsetmeliydi. Herhalde bu konuyu açacaktı. Ancak karşılaştığımızda böyle bir şeye gerek duymadığını görünce harekete geçmeye karar verdim. Fakat Majestelerinin misafiriydım ve daha önce ayrılamadım.

— Richard Green Kuveyt'te değil ki.

— Ama Bayan Ricord burada. Hatta sizinle birlikteydi...

Malko onun her şeyi söylemediğini hissediyordu. Tüm bu gösterinin bir anlamı olmalıydı.

— Bu anlaşmazlığa çok üzüldüm, dedi. Ancak bunun düzeltilmesinin daha iyi olacağını sanıyorum. Birlikte çalışmamızın daha faydalı olacağına inanıyorum. ABD'li bir bakanın burada öldürülmesi Kuveyt için hiç de iyi bir reklam olmaz...

Malko hassas bir konuya dokunduğunu hissetti. Şeyhin yüz ifadesi yumuşamıştı.

— Çok temkinli olmalıyım, dedi Şeyh. Çok zengin olduğumuz için, başta Iraklılar olmak üzere biz Kuveytlileri sevmeyen çoktur. Filistinlilerse, burada herhangi bir ülkede olduklarından çok daha mutlular. Ama bizi kıskanıyorlar. Sizinle işbirliği yaptığımı öğrenirlerse bu büyük bir skandala sebep olur. Basın elimizde, ama Majesteleri beni kınayacaktır.

Malko yardım temin ettiğini anladı.

— Size yardım edebilirsem, bundan Kuveyt kârlı çıkacaktır, dedi.

— Tabii, tabii. Siz benden daha hürsünüz.

Filistinlilerden şüphelensem bile elimden pek bir şey gelmez...

Malko birden olanları anlamıştı. Mahabet şefi kendisine yardımcı olacak güvenilir birini arıyordu ve bu da kendince Malko'yu denemenin bir yoluydu.

— Yardımınız olmadan bu ülkede hiçbir şey yapamam. Size şu kadarını söyleyeyim, Richard Green henüz bir ipucu bulamadı. Prens Said'i öldürenlerin kimler olduklarını biliyor musunuz?

— Henüz değil. Ama yabancı oldukları ve Fath'dan söz ettiklerine göre Filistinli olduklarını sanıyoruz. Ne oldu?

— Prens Said, CIA adına çalışıyordu. Suikastı hazırlayanların isimlerini verecekti.

Ebu Şarjah çok şaşırdı.

— Ben de böyle bir şeyden şüphe ediyordum, dedi.

— Bu cinayeti cezasız mı bırakacaksınız?

Kuveytli başını salladı.

— Amcam olan emir bana Filistinlileri tahrik etmememi salık verdi. Prens Said pek tanınmış biri değildi. Zaten suçluları yakalasak da yargılamak pek kolay değil. Allahın cezası petrol! Eskiden kendi kendimizin efendisiydik. Öylesine fakirdik ki, kimsenin bize ihtiyacı olmuyordu. Bu olay o dönemde olsa hepsinin kafası kesilirdi.

— Her şey güpegündüz oldu, hiçbir ipucu bulamadınız mı?

— Filistinli hizmetkârı Cafer de büyük ihtimalle bu olayın içinde. Hiçbir şey bilmediğini iddia ediyor.

— Cafer nerede?

— Efendisinin sarayındadır.

— ABD bakanı Kuveyt'te öldürülürse bu ülkeniz için silinmesi imkânsız bir yüzkarası olur. O adam sizin konuğunuz... Belki Cafer'i resmen sorgulayabiliriz.

— Yarı resmi olarak.

Sanki tartıyormuş gibi gözünü Malko'dan ayırmıyordu. Hâlâ tereddüt ediyordu. Ama SAS Arabın cesaretinden etkilendiğini anlamıştı.

Şeyhin gözlerinde birden vahşi ve mutlu bir pırıltı belirdi. Ne de olsa damarlarında on kuşağın kalıtı olan Bedevi kanı vardı.

— Gidip Cafer'i göreceğiz, dedi.

Başını camdan çıkarttı ve adamlarına emir verdi. Aynı anda iki Arap Buick'in arka koltuğuna atladılar. Ebu Şarjah Malko'ya sırtıttı.

— Bunlar Yemen'den buraya yürüyerek geldiler, dedi. Onların lehçesini konuşuyorum. Benim için canlarını vermeye hazırlar. Şoförünüz Umman'dan geldi. O da benim için gözü kapalı ölüme gider. Poliste çok sayıda Filistin yandaşı var...

Şeyh avludan çıkmak için manevra yaptı. Onu mavi Chevrolet ile sivillerin doluştuğu üçüncü bir araç daha izliyordu.

— Bu evler boş mu? diye sordu Malko.

— Amcam sayesinde burada oturan fakir inci avcıları kendilerine yapılan modern binalara taşındılar. Bu binalarsa farelere terkedildi...

El Halil El Arabi Caddesi'ne çıktılar.

*

**

Cafer bir yudum daha içkisinden içti. Duvarlar üstüne üstüne geliyordu. İki defa

kusmasına rağmen, hâlâ içki içiyordu. Kızın uyuduğu büyük yatağa kadar yalpalaya yalpalaya gitti ve Marietta'nın saçlarına yapıştı...

Kız haykırdı.

Kızın kendisine karşı koyduğunu görünce, göğüs başlarından birini tutarak burdu. Marietta yataktan fırladı ve kaçmaya kalkınca Cafer'in tokatı dudağında patladı. Geriledi ve aynı anda adam onu yakaladı, ellerini sırtında sert bir şekilde sıkıştırarak halıya çömeltti.

Yabancı kadın, prensin öldürüldüğünü bilmiyordu. Polis onu sorguya çekmemişti... Kadının duş aldığını duyan Cafer ona banyonun mermer zemininde sahip olmuştu. Kadına gitmesini yasakladıktan sonra tekrar içmeye koyulmuştu.

Ev dışardan soyutlanmıştı. Cinayeti öğrenen ahşılar bahçenin dibindeki kulübelere çekilmişlerdi. Cafer bu kadından azami yararlanacağına yemin etmişti. O da kendine göre ırkçı emperyalizmle böyle savaşıyordu.

İçtikçe coşuyordu. Ağlamaktan kadının gözleri şişmişti, ama hâlâ Cafer için çok güzeldi.

— Bırakın beni! diye haykırdı kadın.

— Köpek!

Marietta tekrar kaçmaya çalıştı. Cafer onu yakaladı ve efendisinin yaslanıp kitap okumayı sevdiği deve eğerine fırlattı. Kadının arkadan görünümü onu iyice tahrik etmişti. Filistinli sonunda Marietta'ya ta başından beri istediği pozisyonda sahip oldu. İngiliz kadın ona karşı koymuyordu, ama sevişmeye de iştirak etmiyordu. Marietta bu barbardan bir an önce kurtulmak için onun tatmin olması gerektiğini düşündü.

Deve derisine srtne srtne kadının tüm vücudu tahri olmuştu. Birdenbire karşı koymayı bıraktı. Adamın gözü Prens Said'in duvarda asılı aile yadigrı iki palasına takıldı. Gözlerinde garip bir parıltı oluştu. Uzandı, palalardan birini aldı ve kadının boynuna dayadı. Fakir Bedeviler bir kazla cinsel ilişki kurup tam zevkin doruğuna ulaırlarken hayvanın boğazını keserlerdi. Aynı Ŗey güzel bir İngiliz kadın için de geçerli olmalıydı.

— Köpek, ayağı kalk! diye bağırdı Filistinli.

Kadınla tekrar sevimeye başladı. Tam boşalacağı esnada ensesini nianlayarak palayı havaya kaldırdı.

Saçları yüzünü örttüğü için Marietta hiçbir Ŗey görmüyordu.

*

**

İki siyah dev sessizce odaya daldılar. Parka açılan camlı kapıdan girmişlerdi. Çıplak ayaklı olduklarından sessizce yryebiliyorlardı. Cafer'in arkasında durdular. Havadaki palayı ve sarı saçları gördüler.

Tam ağır silah aşağı inerken ikisi birden atıldılar. Devlerden biri onu tam zamanında kenara itti ve bu sayede pala yn değıtirdi, Marietta'nın yanağını sıyırdı. Öyle bir çığlık attı ki, Cafer damarlarındaki kanın çekildiğini hissetti. Marietta doğırlu. Çene kemiğı meydandaydı. Kesilen eti avucuna aldı ve yerine yapıştırmaya çalışarak banyoya kotu. Çok kan kaybediyordu.

*

**

İki gorilden biri Cafer'in hayalarına bir

yumruk attı. Filistinli inledi. Malko ile içeri giren Şeyh Ebu Şarjah, Cafer'e iğrenerek bakıyordu.

— Bu köpek Arap dünyasının onurunu beş paralık ediyor! dedi.

Cafer yiğitlik taslamaya kalktı:

— Kimsiniz? Buraya girmeye hakkınız yok.

Şeyh cevap vermedi bile. Yaptığı işaret üstüne Yemenliler Cafer'i dışarı sürüklediler. Ebu Şarjah Marietta'ya yaklaştı ve yarasına baktı.

— Kadını hemen Emiri Hastanesi'ne götürmek lazım. Orada iyi cerrahlar var.

İngiliz kadına ayağa kalkıp yürümesi için yardım etti. Malko onunla konuşmak istemişti, ama çok korkan kadın konuşamıyordu. SAS kadını iyi kötü bir örtüye sarmıştı. Tam dışarı çıktıklarında Yemenliler de Cafer'i Bu-ick'in bagajına sokmuşlardı. Şeyh direksiyona geçti. Kadını diğer polislerle teslim ettiler.

Araba güneğe doğru yola koyuldu. Şeyh artık sırtıtmıyordu. Yolda in cin top oynuyordu. Kuveyt arkalarında kalmıştı.

On dakikadır çölün ortasında gidiyorlardı. Boru hatları iri yılanları andırıyordu. Çok sayıda alev gözüküyordu. Bunlar rafinerilerdeki gaz fazlasını yakan bacalardı. Araba durdu.

— Dışarı! diye bağırdı Yemenlilerden biri.

Cafer dışarı çıktı. Uzaktaki petrol şehri Ahmedi'nin ışıklarını gördü. Şeyh yaktığı sigarayı gümüş ağızlığa taktı. Cafer'e yaklaştı ve Arapça bir şey söyledi. Filistinli kibirli kibirli cevap verdi, sonra ayaklarına tükürdü. Şeyhin suratı değişti ve emir verdi.

Yemenliler Cafer'in üstüne atılarak adamı

yere yıktılar.

Aniden Cafer'in haykırışları arttı. İkinci Yemenli onu yüzükoyun yatırmış suratını yere sürüyordu. Suratı insan yüzünden başka her şeye benziyordu. Ebu Şarjah üstüne eğilince bir şeyler homurdandı.

— İstediyimi söyledi, dedi Şeyh.

Görünüşe bakılırsa öğrendiği hiç de hoşuna gitmemişti.

— Ne dedi? diye sordu Malko.

— Prens Said'i öldürme emrini kimin verdiğini.

— Öyleyse onu serbest bırakın artık.

Şeyh cevap vermeden Cafer'in üstüne eğildi. Filistinli bir çığlık attı. Bacalardan çıkan alevler Ebu Şarjah'a şeytan görünümünü veriyordu. Filistinlinin boynundan kan fişkırmaya başladı. Boğazı bir kulağından diğerine kadar kesilmişti. Malko Şeyhin elindeki hançeri gördü.

Cafer koyun gibi boğazlanmıştı. Kanı çölün toprağına karışıp kayboluyordu.

Cafer'in kanının boşalmasını seyrettiler. Daha sonra Yemenliler henüz sıcak olan cesedi Buick'in bagajına attılar ve hepsi arabaya bindi. Otoyola kadar SAS ile Şeyh tek kelime etmediler.

— Şimdi ne yapmak istiyorsunuz? diye sordu Kuveytli.

— Yatmak.

— Benimle gelmelisiniz. Beni bir süre önce davet eden çok zengin birisinin evine gideceğim. Cafer bana onun adını söyleyince bu daveti hatırlayıverdim. Bu, dostunuz Prens Said'i öldürme emri veren kişi...

IV. BÖLÜM

SAS geldiğinden beri ev sahibini inceliyordu. Adam, Cafer'in dediğine göre Prens Said'in öldürülmesine, dolayısıyla da hazırlanan suikaste karışmıştı. Fakat Malko, bundan ne sonuç çıkartacağını bilemiyordu. Ne de olsa, dost bir ülkede bir yabancıydı.

— işte karım, sizinle tanıştığına çok memnun olacaktır, dedi Abdül Zeki.

Ateşli bir Arap dilberiyle karşılaşacağını sanan Malko kadını görünce hayal gördüğünü sandı.scanned by darkmalt1

Kendisine doğru ilerleyen afet, Beverly Hills'e layıktı. Boy olarak kocasından iki parmak uzundu. Beyaz askısız elbisesi güzel göğüslerinin büyük bölümünü ortaya çıkar-mıştı. Kahverengi uzun saçları omuzlarına dökülüyordu. Yüzü çok hoştu.

— Karım Winnie. Danimarkalıdır, dedi Abdül.

Malko kendisine uzatılan eli tutarak eğildi. Kadın, misafirini soğuk biçimde inceledi. Malko ise sırtıyordu.

— Kuveytlilerle evlenen çok sayıda yabancı kadın var mı?

Winnie Zeki güldü.

— Buna şaşırdınız, değil mi? Haremle karşılaşacağınızı sanıyordunuz... Benim gibi burada yüzlercesi var. Bir de kulüp kurduk. Filistinliler yararına geceler düzenliyoruz.

Kocasının koluna girmiş, bakışlarıyla adeta SAS'a meydan okuyordu. Sanki onun kim

olduğunu anlamıştı.

— Molotof kokteyli yapmasını da öğreniyor musunuz? diye sordu yarı şaka yarı ciddi olarak Malko.

— Siyonist propagandaya inanıyorsunuz demek! Filistinliler katil değildir. Onlar anavatanlarını geri almak için savaşan vatan-sever kişilerdir.

Sanki Albay Kaddafi konuşuyordu... SAS bu tartışmadan bir sonuç çıkmayacağını bildiği için üstelemedi.

— Doğru bir dava için çarpıştığınıza eminim, dedi.

Son davetliler de gidiyordu. Saat sabahın üçüne geliyordu. Oldukça uzun bir gece olmuştu. Malko yeni yıla Emiri Hastanesi'nde giren İngiliz kadını düşündü.

Abdul Zeki'ye karşı mücadele pek kolay olmayacaktı. Gelmeden önce Şeyh Şarjah, Zeki'nin Filistin yandaşı çok zengin bir tüccar olduğunu söylemişti. Ancak, şu ana kadar adı hiçbir terör eylemine karışmamıştı. Malko'ya:

— Dikkatli olun, Abdül Zeki çok güçlüdür, demişti. Cafer'in itirafından amcama bile söz edemem. Bana inanmayabilir.

Malko içkisini bitirdi.

— Yatmaya gidiyorum, dedi.

Winnie izin isteyip ayrılırken, ev sahibi onları yolcu etti. Bahçede içinde yırtıcı bir kuş bulunan altın bir kafes gördüler.

— Şahinim! dedi Zeki. Böyle avlanıyorum.

Sanki yüzyıllarca geriye gitmişlerdi. Avın üstüne salınan şahin, hayvanın gözlerini oyardı. Bundan sonra gidip hayvanı kuşun pençesinden almak kalırdı.

Abdül Zeki uzun uzun Malko'nun elini

sıktı.

— İyi seneler!

Malko zoraki olarak sırttı. Filistinli Cafer için yeni yıl acı ve çok kısa olmuştu.

— Söylentilere bakılırsa Zeki sinirlenince şahinini hizmetkârlarının üstüne salarmış, dedi Şarjah.

Sevimli insan diye düşündü Avusturyalı.

Karara varmak için biran evvel CIA Kuveyt sorumlusu Richard Green'i görmek istiyordu.

*

**

Richard Green tartı aletini ayağıyla masanın altına itti. Son seyahatinde iki buçuk kilo daha almış, üstelik, emiri Fransız Mirages uçakları alma fikrinden de caydıramamıştı.

Yüz yirmi kilo olmuştu. Green bu kilosu ve 1.90 m boyuyla çok etkileyiciydi.

— Şarjah'ın sizden yana olacağını sanıyorum, dedi Amerikalı. Filistinlilerden nefret eder. Ayrıca, Kuveyt'in iyi tanınmasına önem verir. Burayı bir turizm cenneti yapmak istiyor. Yalnız, bir şey yapmak için resmi yollardan parmağını bile kıpırdatmayacağına adım gibi eminim.. Yapamaz da. Bir Arap ülkesinde olduğunuzu unutmayın.

— Cafer'i temizlemekle bu işe bulaştı bile.

— Önemsiz birisiydi... Ama iş sorumluları yakalamaya gelince, yanınızda kimseyi bulamayacaksınız.

SAS, Şeyhle nasıl tanıştığını anlattığında, Green katıla katıla gülmüştü. Malko'ya Şeyhin başından beri blöf yaptığını, onu hiçbir zaman incitmeyi düşünmediğini söyledi. Cesaretini denemek istemişti, o kadar...

— Dışişleri Bakanı on yedi gün sonra

geliyor, dedi Amerikalı. Eğer makineli kurşunlarıyla karşılanırsa, ölmese bile yapacağım tek şey işsizlik sigortasına başvurmaktır...

Kapı çalındı ve içeri vücudunu sımsıkı saran bir tayyör giymiş olan Eleonor Ricord girdi. Kadın Malko'nun yanına oturdu ve:

— Yeni bir şey var mı? diye sordu.

Malko gece olanları anlattı. Tabii Abdül Zeki'nin evine yaptığı ziyareti de saymayı unutmadı.

— Winnie'yi tanıyor musunuz? diye sordu. Tam bir bağnaz. Ama kocasının işlerini öğrenebileceğimiz tek kişi o olabilir. Üstelik Arap olmadığını da unutmamak gerekir.

Eleonor Ricord başını salladı.

— Filistin davasının en ateşli taraftarlarından biridir. Bir türlü peşimi bırakmaz. Zenci olduğum için kadınlar kulübünün kapısında siyonizm aleyhtarı söylevler vermemi istiyor.

— O güzel kadını unutun. Bakana bombayı kendi elleriyle bile atar, dedi CIA sorumlusu.

— Şeyh Şarjah'tan Abdül Zeki'nin telefonunu dinlemesini isteyebilir miyiz? diye sordu Avusturyalı.

— Bu hiçbir işe yaramaz. Dinlerler, ama incelemezler. Tüm belgeleri de çöpe fırlatıp atarlar...

Malko üstelemedi. Bu alçak tavanlı odada sıkılmıştı. Green'in odası elçilik binasının bodrum katındaydı. Richard Green'in bilgi toplayamamış olması onu şaşırtmıştı.

— Gerçekten Filistinliler hakkında hiçbir şey bilmiyor musunuz? dedi SAS.

— Aslında onlarla mümkün olduğunca ilişki kurmaya çalışıyorum. Bazı kişilerle konuştum, ama bunlar 'iyiler'. Diğerleri için

şeytandan farksızım. Benimle aynı kaldırımda bile yürümek istemezler En tehlikeliler bunlar, üstelik denetimimiz dışındalar. Bunlar Albay Kaddafi'den destek alıyorlar. İlimli Araplar bunlara "Kaşif" adını takmış.

Odaya sessizlik çöktü. Malko bir çare arıyordu. CIA onu başarılması imkânsız bir göreve yollamıştı. Sinirleri bozuluyordu. Causus uydular her şeyi halletmeye yetmiyordu. Ordudaki tüm silahların resmini çekmek için otuz Samos yollanabilirdi, ama bu bir bakanın öldürülmesini engellemezdi...

— Şu Winnie Zeki ne orospu karı! diye homurdandı Richard. Onun Arapların tarafında olduğunu düşündükçe çıldırasım geliyor.

Malko'nun aklına birden bir fikir geldi.

— Winnie Zeki'yi rahatça görebilir misiniz? diye sordu Eleonor'a.

— Evet, zannedersem, dedi zenci kadın.

— İyi. Sizin "Şirket" hesabına çalıştığınızı biliyor mu?

— Zannetmiyorum.

— Öyleyse gerekeni ona söyleyin ve sizin için bir şey yapmasını isteyin.

*

**

Hilton kafeteryasının tek müşterileri iki kadındı. Winnie, konsolos yardımcısının davetini kabul etmişti. Şimdi kadının açıklamalarını dinliyordu.

Eleonor ona, CIA için çalıştığını ve Prens Said'in kendisine bilgi sattığını açıklamıştı. Adamın öldürülmeden evvel bakana karşı girişilecek suikaste iştirak edeceklerin listesini

(*) izci

vermeyi kabul ettiğini bile söylemişti.

Winnie Zeki kadını dikkatle dinliyordu. Sonunda:

— Niçin bana bunları anlatıyorsunuz? diye sordu.

— Bana her zaman büyük yakınlık gösterdiniz. Aynı siyasi görüşleri paylaşmadığımı biliyorum, ama sanırım...

Winnie kadının elini tuttu.

— Size yardım etmekten mutluluk duyuyorum...

Eleonor kadının yüzüne bakınca rahatsız oldu. Danimarkalı kendisine, aşık bir erkeğin edasıyla bakıyordu.

— Prens Said'in ölmeden evvel Marietta denen İngilizle, Filistinliler hakkında konuştuğunu biliyoruz, dedi zenci Amerikalı. Belki de bizim aradığımız değerli bilgileri o kadın biliyordur. Ancak, şu anda Kuveyt polisinin himayesinde ve bizimle görüşmesi yasak... Görevliler ancak on beş gün sonra konuşabileceğini iddia ediyorlar. Bu da bizim için çok geç... Eğer onu siz sorguya çeker ve size anlattıklarını bana iletirseniz nefis bir şey olur...

Konsolos yardımcısı sustu. Winnie'nin buz kalıbına dönen gözlerine bakmaya çalışıyordu... Bir dakika kadar sessizlik oldu. Sonra Winnie insanın içini eritircesine sırtıttı.

— istediğinizi yapabileceğimi sanıyorum. Abdul'ün forsu büyüktür, böylece bir sorun çıkmayacağını sanıyorum. İngiliz kadınla ülkesi hakkında bazı şeyler öğrenmek için görüşmek istediğimi söyleyeceğim...

— Harika! Bana büyük bir hizmette bulunmuş olacaksınız...

— Bundan mutluluk duyarım. Bir gece konuşumuz olmanızı dilerim. Siz, ben ve kocam.Abdül dışarı çıkmayı pek sevmez,ama bazen çok güzel geceler geçiririz.

Eleonor kadının büyük hayallere kapıldığını düşündü. Bu da kuşkularını güçlendiriyordu.

— Hangi hastanede yatıyor? diye sordu Winnie.

— Emiri Hastanesi, 321 nolu oda.

Bu bilgiyi kaydeden Winnie içkisini bitirerek kalktı.

— Onu görür görmez size telefon edeceğim, bana güvenin.

Bir erkek gibi Eleonor'a sarılarak öptü.

Eleonor elçiliğe gitmek için karşı kaldırıma geçti. Sıkılıyordu. Aslan avında en zor görev her zaman keçiye verilirdi.

V. BÖLÜM

Sabahtan beri sürekli yağan yağmur Kuveyt'in Zürih'e benzemesine neden olmuştu. Hastanenin karşısında duran Chevrolet' deki Malko, plajda patlayan dört metrelik dalgaları rahatça görebiliyordu. Hava öylesine serinlemişti ki, kaloriferi yakmak istedi. Çölde çadırdaki yaşayan zavallı Bedevileri düşündü.

Yassı tabancasının şarjörünü inceledi. Başını Emiri Hastanesi'nin cerrahi servisine çevirdi. Her taraf karanlıktı. Kuveyt'te her seksen kişiye bir hastane düşüyordu. Bunlar genellikle yüzde yirmi beş oranında doluydu.

Gözlerini üçüncü kata, Marietta'nın bulunduğu odanın penceresine dikti.

Eleonor Ricord da aynı odadaydı.

Şeyh Şarjah olmasa, planını asla gerçekleştiremezdi. Plan son derece yalındı. Şayet Winnie konuşmayı kocasına naklettiyse, Filistinliler İngilizin konuşmasını engellemek için onu öldürmek isteyeceklerdi. Hastaneye en az bir veya birkaç katil yollayacak ve ortaya çıkacaklardı.

Şeyh, Marietta'nın sokaktan görünen bir odaya alınmasına ve Eleonor'un ziyaret saatleri dışında da orada kalmasına izin vermişti.

Malko katillerin işi sessizce bitireceklerini tahmin ediyordu. Hastaneye silahlı bir baskın yapmaya cesaret edemezlerdi. Richard Green ise, her ihtimale karşı hastanenin diğer cephesinin bulunduğu El Mübarek Caddesi'nde ikinci bir arabada bekliyordu. CIA

sorumlusunun yanında, çölde sırtlan avında kullandığı kesiksiz ateş edebilen Marlin marka tüfek vardı, iki araç arasında telefon bağlantısı kurulmuştu. Eleonor ile SAS'da birer el telsizi bulunuyordu.

Avusturyalı bir tek kişinin gelmesi ve Eleonor'u görünce kaçarak takip etme olanağının doğması için dua ediyordu... Çünkü adamı tutuklamak hiçbir işe yaramazdı. Marietta bile odada yalnız olan, genç konsolos yardımcısını düşündü. Bu işe dayanabilmesi için kadının çelik gibi sinirleri olması lazımdı.

Neyseki, hastanenin bir tek girişi vardı. Katil veya katillerin yaya olarak gelmeyecekleri kesindi. Kuveyt de en az California kadar yayalar için tehlikeliydi.

★★

Eleonor Ricord yalnızca kalbinin sesini duyabiliyordu. Karanlıkta oturmuş, sakin olmaya çalışıyordu. Çantasından küçük 38'liğini çıkarttı. Bu, bir adamın kalbini yirmi metreden paramparça edebilecek Magnum 357 idi. Sessizce bir kez daha kapının yanına gidip dışarıyı dinledi. Çıt çıkmıyordu.

Aldığı müsekkinlerin etkisiyle Marietta uyuyordu. Başı sargı içindeydi. Kopan yanığının diken doktor tüm maharetini ortaya koymasına rağmen, büyük bir yara izi kalmasını engelleyememişti. Ama o henüz bunu farkedemeyecek kadar uyuşturucu almıştı. Eleonor Ricord rahatlamak için pencereye gitti ve Malko'nun bulunduğu arabaya baktı.

Zenci kadının boynunda telsiz asılıydı. Yalnız olmaktansa yanında birilerinin olması- nı yeğlerdi. Her geçen saat sessizlik artıyordu.

Soğuk ve sinir gerginliğiyle titredi... Bitmek bilmeyen bir geceydi... Aniden bir gariplik dikkatini çekti: O katta çıt çıkmıyordu.

Sanki Emiri Hastanesi aniden boşalmıştı. Oysa ziyaret saati sonrasında hemşirelerin gidip geldiğini duymuştu. Tüm görevliler Filistinliydi. Kapıya gitti ve koridora baktı. Odalarda hasta olmadığı için kapıları ardına kadar açtı.

Sessizce hemşire servisine gitti: Boştu. Koridoru tetkik etti. İki veya üç hastayla onun dışında kimseler yoktu.

Bir sesle olduğu yerde donakaldı. Asansör çalışmıştı. Kabin o katta durdu.

Elinde geldiğinde çabuk odasına döndü ve kapıyı kapadı. Elinde Magnum ile karanlığa geçip oturdu. Beklemeye başladı. Sol eli elektrik düğmesinde, hazır bekliyordu.

*

**

Malko gözlerini Marietta Ferguson'un penceresinden ayırmıyordu. Üç dakika önce hastanenin önünde bir taksi durmuş, içinden Avrupalı giyimli, kır saçlı birisi inmişti. Adam hastanenin holüne girerek gözden kaybolmuştu. Taksi kapıda bekliyordu. Bu da ziyaretin kısa süreceğinin işaretiydi. Gelen bir doktor, ya da geç kalmış bir ziyaretçi olabilirdi. Ya da bir katil.

Her ihtimale karşı SAS arabasını taksinin arkasına çekti. Aniden, aldığı sorumluluğun bilincine vararak heyecanlandı.

Ya katil Eleonor Ricord ile Marietta Ferguson'u temizleyecek olursa.. Ama, olaya erken müdahale ederse de harekâttan beklenen şey elde edilemezdi...

Eleonor kapıyı nişanlamış heyecanla bekliyordu. Koridorda belli belirsiz ayak sesleri duyuldu. Kapının tokmağı dönünce bağırarak için kendini zor tuttu. Koridordaki kişi mümkün olduğunca az gürültü yaparak kapıyı açmaya çalışıyordu.

İçeri bir ışık huzmesi süzüldü. Kapı aralanmıştı. Tanınmayan ziyaretçi odayı inceliyordu. Eleonor çok heyecanlanmıştı. Bir an bağıracağını sandı.

Bir gıcırta daha duyuldu ve kapı tamamen açıldı. Tam görmemesine rağmen içeri birinin girdiğini anladı. Yatak beş metre uzaktaydı. Eleonor Ricord lambayı yaktı! Odada orta yaşlı, gri bıyıklı bir adam vardı, sağ elinde de bir bisturi...

Daha sonra her şey göz açıp kapayıncaya kadar oldu. Yabancı döndü. Bir an Eleonor ile adam donup kaldılar. Katil bisturiyi zenci kadına doğru fırlattı ve kaçmaya başladı. Eleonor, bisturi bileğine çarptığı sırada tabancasını ateşledi. Mermi kapının kasasına saplandı. Uyanan Marietta korkuyla bağırды. CIA ajanına baktı ve konuşmaya çabaladı. Zenci kadın yanına gitti.

— Her şey yolunda, her şey yolunda... dedi.

Söylediği pek doğru değildi... Malko'nun talimatı kesindi: Odadan kıpırdamayacaktı. Saldırgan hastaneden çıkmayacak olursa kadın onu tanıyabilirdi. SAS ile Richard Green aşağıda bekliyorlardı... Silahını indirmeden telsizin düğmesine bastı.

— Geldi, geldi! diye bağırды Eleonor.

Gri bıyıklı adam Emiri Hastanesi'nin cam kapısından çıktı. Avusturyalı silah sesini duymuş, ışığın yandığını görmüştü. Eleonor Ricord'un söyledikleri de tahminlerini doğrulamıştı.

— Siz ve Marietta iyi misiniz?

— Evet, dedi zenci kadın.

Taksinin peşinden hareket eden SAS, Richard Green'in arabasındaki telefonun numarasını çeviriyordu.

— İrtibat kurdum, dedi. Takside bir tek adam var. Hilton yönüne gidiyoruz.

Taksi boş yolda doğruya doğru gidiyordu. Üç dakika sonra sağa, Sour Sokağı'na saptı.

Kuveyt şehrinde tur atıyorlardı. Malko bu işin nasıl sonuçlanacağını kendi kendine sordu. Sheraton'a gelmeden önce büyük ticaret merkezlerinin bulunduğu Fahd El Salem Sokağı'na saptılar.

Tüm dükkânlar karanlıktı. Sokakta görünen tek ışık, bir tek polisin bulunduğu polis noktasıydı.

Taksi Fahd El Salem ile Hilali Caddesi'ndeki trafik ışıklarını sarıda geçerek sola, deniz istikâmetine saptı.

Malko kırmızı ışık yandığı için durdu ve taksinin beş katlı Phoenicia Oteli'nin önünde durduğunu gördü.

Yeşil ışık yandığında taksi hareket ediyordu. Avusturyalı, katilin, üstünde kırmızı neon bulunan bir kapıdan girdiğini gördü. Adamın kaybolduğu kapının önünde durdu. Neonda, Night Club yazılıydı... Arabadan indi. Bu sırada Richard Green'in Cadillac'ı da gelip

kaldırırma yanaştı.

— Az kalsın izinizi kaybediyordum, dedi Amerikalı.

— Şuraya girdi.

Richard Green otele baktı.

— Phoenicia gelip geçen Filistinlilerin genel karargâhıdır. Gece kulübüne gelince, Kuveyt' te bir eşine daha rastlanamaz...

— Bekleyin, gidip neler olduğuna bakacağım, dedi SAS. Sizi tanıyabilir, ama beni asla.

Hastanede görülen yabancıyı üstünkörü tarif etti ve içeri girdi.

Küçük holde birçok dansözün resmi vardı. Malko müzik sesinin geldiği bodruma inen dar merdivene daldı.

Alçak tavanlı, duvarları koyu kırmızı renkte ve az aydınlatılmış bir salona geldi. Tam merdivenin karşısında bar vardı. Sol taraftaki pist boştu. Bir kenarda dört Japon yemek yiyordu. Sahnenin arkasındaki parıltılar dikkatini çekti. Takip ettiği adam oradaydı. Onun tam karşısında tipik bir Arap kadın vardı. Üzerine yalnızca sarı pullu bir sutyenle püskülleri yerleri süpüren çok kısa bir etek giymişti. Bunun bir hanımefendi olmadığı her halinden belliydi.

Garson Malko'ya yaklaştı.

— Gösteri başlamak üzere, bir masa ister miydiniz efendim?

SAS daha cevap vermeye fırsat bulamadan katilin üstüne üstüne geldiğini gördü. Adam ona sürünerek geçti ve bardaki taburelerden birine oturdu... Bu elli yaşlarında, gri bıyıklı birisiydi. Avrupalı bile olabilirdi.

— Kalsam iyi olacak, dedi garsona Malko.

Salondaki toplam müşteri adedi, taş çatlasa

on beş kişiydi. Hepsi de ecnebiydi. SAS sahnenin karşısında kapıyı görebilen bir masaya oturdu. Kanunen serbest tek içki olan şu ısmarladı.

*

**

Birdenbire darbukalar sustu. Japonlar çatallarını bırakmışlardı.

— Kahire'den Bayan Amina, dedi cırtlak bir ses.

Darbukalar yeniden çalmaya başladı.

Bir hamlede kız piste fırladı. Nefis bir parçaydı. Pistte, tam SAS'ın karşısında kıvrılmaya başladığında, Avusturyalı da onu inceliyordu.

Yuvarlak yüzlü, iri siyah gözlüydü. Yaşı genç olmasına rağmen vücudu tam bir kadın vücuduydu. İri göğüsleri sutyeninden taşıyordu. Kalçaları dolgun, beli inceikti. Püsküllerin arasından biçimli bacakları görülüyordu.

Yalınayaktı. Kız, biraz önce katilin konuştuğu kişiydi.

Darbukaların ritminde dans etmeye başladı. Her geçen an SAS'a biraz daha yaklaşıyordu. Aralarındaki mesafe o kadar azalmıştı ki, Avusturyalı kadının parfümünü duyuyordu. Burnunun dibinde kıvrılan bu göbek onu tahrik ediyordu.

Kadın zevkle kalça kırıp bacaklarını gösteriyordu. Japonlar bu nefis kadını durmadan süzüyorlardı.

Malko başını bara çevirdi. Amacı adamın orada olup olmadığını anlamaktı.

Katille göz göze geldiler, adam çok şaşırmıştı. Malko hemen bir hata yaptığını anladı. Amina'yı seyreden birinin barda

oturan kişiye bakması için önemli bir sebebi olmalıydı. Başını dansöze çevirdi. Amina olduğu yerde dönerek Japonların masasına doğru gitti.

Arkasına baktı. Katil merdivene dalmıştı. Avusturyalı dolu bardağını masaya bıraktı ve yerinden fırladı.Ama garsonlardan biri yolunu kesti.

— Hesabı ödemeyi unuttunuz, efendim.

Malko adamın eline beş dinar sıkıştırarak merdivene koştu. Katil gözden kaybolmuştu. Neyseki, Richard Green dışardaydı. El Hilali Caddesi'ne çıkan SAS koşarak karşı kaldırım-da duran arabanın yanına gitti.

— "Dışarı çıkan oldu mu?

— Hayır, siz içeri girdiğinizden beri bir an bile gözümü o kapıdan ayırmadım.

— Tanrı kahretsin! dedi SAS.

Koşarak geri döndü. Katilin buhar olup uçacak hali yoktu ya! Fotoğrafların bulunduğu holü inceledi. Gözüne bir örtünün arkasındaki merdiven takıldı.

Merdiveni çıktı. Önce dar bir koridora, sonra boş bir yemek salonuna ve nihayet çok aydınlık bir salonun üstündeki asma kata çıktı. Aşağıya bakınca buranın Phoenicia Oteli'nin girişi olduğunu anladı. Kulüp, El Hilali Caddesi'ndeydi, ama otelin kapısı Fahd El Salem Caddesi'ne açılıyordu.

İlerdeki merdivenden aşağıya indi. Kapıcı onu kuşkulu kuşkulu inceliyordu.

— Birkaç dakika önce buradan bıyıklı birisi geçti mi? diye sordu Malko.

— Hayır efendim. Kimseyi görmedim.

Adam tekrar yerine oturdu. Artık Malko ile ilgilenmiyordu. Avusturyalı sokağa çıktı ve

Cadillac'ın yanına gitti.

Sinirden kuduruyordu. Tüm bu tehlikeleri bir hiç uğruna göze almışlardı.

— Ne oldu? diye sordu Richard Green.

Malko ona olanları anlattı, sonra:

— Biraz bekleyin, aklıma bir şey geldi, dedi. Tekrar gece kulübüne gireceğim.

*

**

SAS salona girdiğinde ortada ne Amina, ne de orkestra vardı. Japonlar hesaplarını ödüyorlardı. Salona pop müzik yayını yapıliyordu.

Beş dinar verdiği garson tereddüt ederek yanına yaklaştı. www.cizgiliforum.com

— Paranızın üstünü mü istiyorsunuz, efendim?

— Gösteri bitti mi?

— Evet beyim. Bayan Amina gitti, ilk gösteri üç gün sonra...

Adam Malko'ya üç dinar uzattı. Yanlarından dansözün kalçalarıyla ilgili şakalar yapan Japonlar geçti.

Malko dışarı çıktı. Üzgündü. Bir daha böylesine bir fırsat elde edemezdi. Artık düşmanları temkinli olacaktı. Marietta'yı öldürmeye kalkan adamı nerede bulacaktı?

Bu iş için tek ipucu, dansöz Amina idi.

SAS içinden katilin basit bir göbek dansı meraklısı olmamasını diledi...

*

**

Şeyh Şarjah, Malko'nun isteğini duyunca bir kahkaha attı.

— Demek Amina ile görüşmek istiyorsunuz? Ama dostum, o sağır ve dilsizdir.

Malko şaşırdı.

— Peki ne olacak şimdi?

— Meraklanmayın. Size bir randevu ve bir
de tercüman sağlarım.

VI. BÖLÜM

Amina spagettisini tıpkı bir Napolili gibi yiyordu. Arada bir Malko'ya sırtıyor ya da tercümanı Dinah'a bazı işaretler yapıyordu. Avusturyalı müsait zeminin oluştuğunu düşün-
dü ve tercümana doğru eğildi.

— Onu gece kulübünde gördüğüm zaman yanında oldukça yaşlı, bıyıklı bir adam vardı. Nişanlısı mı oluyor?

Tercümeyi gülümsemeler izledi.

— Hayır, nişanlısının arkadaşı. Çok yaşlıymış.

SAS fazla kuşkulandırmadan dansözün ağzından nasıl laf alabileceğini düşündü.

— Amina'yı tekrar görebilir miyim?

Tercüme. Korkulu bakışlar.

— Arkadaşı bir Iraklı kadar kıskançtır.

— Amina kadar güzel bir kızı yalnız bırakmamalı. Onunla evlenmeli.

Amina cevap verirken gözleri buğulandı. Dostu Filistinliydi. Ayrıca işi yoktu ve zamanını savaşıarak geçiriyordu... Bu yüzden de kadınla ancak İsrail'e karşı giriştikleri savaş bitince evlenebilirdi. Sonra Amina'yı ülkesi olan Filistin'e götürecekti.

Malko öğrendikleriyle yetinmedi.

— Nişanlısının arkadaşı da Filistinli mi?

— Evet, Salim Bekir adında tanınmış bir gazeteci. Yeni bir gazete kurmaya çalışıyor. Eğer bunu başarırsa Amina'nın nişanlısını da işe alacak.

Avusturyalı neşesini belli etmemeye çalıştı.

İsim beynine çıkmamak üzere kazanmıştı. Geriye adamdan kurtulmak için yapılacak harekât kalıyordu. Hesabı ödedi ve Hilton'dan çıktılar. Amina'yı üç, dört kilometre güneydeki Sulimiya'ya bırakması gerekiyordu.

Arabaya yerleştiler, SAS şoföre Sheraton'un adresini verdi. Araba İran Körfezi boyunca ilerlerken dansöz bazı işaretler yapmaya başladı.

— Amina size getirdiğiniz elbiseler için teşekkür etmek istiyor, dedi Dinah.

— Nasıl?

— Yarın gece kulübe giderseniz, sizin için dans edecek.

SAS gideceğine dair söz verdi. Kadın ayrılırken elini sıktı. Artık işin tehlikeli kısmı başlıyordu.

Filistinliler suikastin başarıya ulaşması için adam öldürmeye hazır olduklarını göstermişlerdi.

*

**

Richard Green sinirli sinirli sakalını ovuşturdu. Yalnızca kahve içmesine rağmen sanki yine şişmanlamıştı. Bunun sebebiyse sıkıntıydı. Dışişleri bakanı on üç gün sonra gelecekti. Masasında duran bir kâğıdı alarak çabucak okudu.

— İşte Salim Bekir, etkinci Filistinli. Şu anda Libyalılardan bulduğu parayla yeni bir günlük gazete kurma çabasında. El Fetih üyesi. On beş yıldır burada oturuyor ve iyi bir kişi olarak tanınıyor, işe Şarjah'ı karıştırmadan onunla başa çıkmak çok zor...

— Şarjah'ı bu işe karıştıırırsak her şeyi altüst edebilir. Bekir aleyhindeki tek bilgimiz

Marietta'yı öldürmeye kalkıştığı. Tek şahitler de biz olduğumuza göre inkâr edecektir. Böylece hiçbir şey elde edemeyeceğiz.

— Şarjah olmadan ne yapabiliriz?

— Amina sayesinde adamı izleyerek işe devam ederiz. Kadının nişanlısı Bekir'i tanıdığını göre ilgilendiğimiz hücrenin üyesi olabilirler. Eğer Şarjah'a tüm zanlıların listesini verirse belki kendini bir şeyler yapmaya mecbur hisseder.

Amerikalı suratını asarak koltuğuna oturdu.

— Emirin rezil olmasına göz yummayacağı gün gibi aşikâr. Ama Filistinlilere de alenen kafa tutamaz. Üstelik adamlar henüz bir şey yapmadılar. Ona kesin deliller sunmalıyız... Oysa, henüz adamların ne planladıklarını ve hatta kimliklerini bile bilmiyoruz. .

Malko Şeyh Şarjah dışında kimsenin kendisine yardım etmeyeceğini biliyordu.

— Yarın akşamı bekleyelim. Şayet Amina sayesinde bir şey elde edemezsem, Şeyh Şarjah'a resmi yoldan başvururuz, dedi SAS.

Richard Green sırttı. Bu soruşturmanın ağır ilerlemesi Amerikalının canını sıkıyordu.

— Yine kilo alacağım, dedi CIA sorumlusu. En iyisi şu Bekir Salim'i kaçırap konuşturmak...

— Aldığınız ilaçlar sizi karamsarlığa itiyor.

Avusturyalı Amina'ya bel bağlamıştı. Eğer kadının nişanlısının bu komploya bulaştığını ortaya çıkartıp adını öğrenebilirse büyük bir adım atmış olacaktı.

*

**

Phoenicia'nın gece kulübü yine her zaman-

ki gibi sıkıcıydı. Dinah yanında olduğu için Malko diğer müşterilere oranla daha iyi bir durumdaydı.

Saat on birdi ve müziğe rağmen müşteriler teker teker kalkıyorlardı.

Amina'nın çoktan gelmiş olması lazımdı. Durumdan kuşkulanan Malko garsonu çağırırdı.

— Bu gece dansöz yok mu?

— Bayan Amina hasta, gelmeyecek, dedi garson.

Avusturyalı Dinah'a döndü. Dansözün bu ani hastalığı onu kuşkulandırmıştı. Dansözün evini biliyordu, ama oraya giderse kadını şaşırtabilirdi.

Geriye, gidip yatmak kalıyordu. Görünüşe bakılırsa, Ürdünlü tercüman kadın da ayakta uyuyordu. Garsonu çağırırdı. Bu sırada, kendisi, Dinah ve üç Arabın dışında da kulüpte kimsenin kalmadığını farkettiler. Adamların Avrupalı kıyafetleri hiç de gece kulübüne uygun değildi.

Kemerinde duran tabancasının kabzasını yokladı. Aniden Richard Green'in bu kulüp hakkında söylediklerini hatırladı. Amerikalı: "Phoenicia Filistinlilerin karargâhıdır" demişti. Malko heyecanlandı. Artık Amina'nın gelmeme nedeninin hastalık olmadığına emindi. Belki şu an kendisi de ölüm tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Filistinlilerin Prens Said'i nasıl vahşice öldürdüklerini hatırladı.

Göz ucuyla Arapları süzerek garsona beş dinar uzattı.

— Gidip yatalım, dedi Dinah'a.

Hemen hemen aynı anda üç adam da kalktılar. Ona bakmıyorlardı. Ne konuşuyor,

ne de sırtıyorlardı. Elbiselerine rağmen oldukça yapılı vücutları olduğu anlaşılıyordu.

Malko fazla etkilendiğine inanmaya çalışıyordu. Merdivene geldi. İlk basamağı çıkınca arkasına baktı. Adamlar peşindeydi. Kafasını kaldırıp yukarı baktı. Merdivenin çıkışında elleri ceplerinde iki Arap daha vardı. Adamların yüz ifadesi çok sertti. Çıkış kapısını kesmişlerdi.

Dinah korkudan çığlık attı.

— Korkmayın! dedi Malko.

Harekete geçmek için birkaç saniyesi vardı. Sol eliyle Dinah'ın bileğini kavarken sağ eliyle de bir kobra atikliğiyle tabancasını çekti, kapıdaki iki Araba doğru ateş açtı. Adamlar kendilerini dışarı attılar. Bunu fırsat bilen SAS Ürdünlü kadını sürükleyerek yukarı çıktı.

Arkasında bir tepinme duydu. Dinah onu geriye doğru çekiyordu. Üç Araptan biri kadının bacaklarına yapışmıştı. Durdu ve düşmanına baktı. Adamlardan diğeri doğru üstüne geliyordu. Kenara kaçtı ve ateş etti. Üçüncü Arap duvarla onun arasına girdi ve bileğine inen bir kesmeyle tabancası aşağıya yuvarlandı. Olağanüstü bir gayretle adamlardan kurtuldu. Dinah devamlı haykırıyordu. Merdiveni çıktı.

Birdenbire kadının çığlıkları kesildi. Biraz önce kaçan Araplar geri dönmüşlerdi. Silahsız asla kapıyı zorlayamazdı. Tam iki grup kendisini sıkıştıracakları sırada otele çıkan merdivene daldı.

Şaşırان düşmanları birkaç saniye kaybettiler. Boş yemek salonunu geçti. Arkasından Arapça bağırıyorlardı. Phoenicia'nın holüne inen merdivene geldi ve durdu.

Sokak kapısının yanında iki adam nöbet tutuyordu. Bunlardan biri Salim Bekir idi.

Takipçilerinin ayak seslerini duyuyordu. Arkasına döndü ve kapısı açık bir asansör gördü. Kabine dalarak en üst katın düğmesine bastı. Yardım sağlamak için öncelikle vakit kazanmalıydı. Aksi takdirde otelden sağ çıkamazdı. Asansör durdu ve SAS kendini boş koridora attı.

Birinci ve ikinci kapı kilitliydi. Üçüncü kapıya vurdu, ama açan olmadı. Merdivenden takipçilerinin seslerini duyuyordu. Tokmağı çevirdi ve içeri girdi. Görünürde kimseler yoktu. Doğru yatağın yanındaki telefona gitti ve santralı aradı.

— Burası 504 nolu oda, bana 45843'ü bağlayın.

Beklemeye koyuldu. Bu sırada bir su sesi duyuldu ve içeri cırlıçıplak bir Arap girdi. Adam SAS'ı görünce korkudan bir çığlık attı. Koridordan bağırış çağrış ve küfürler geliyordu. Takipçileri onu yakında bulurlardı.

— Numaranız çalıyor, dedi santral memuresi.

Heyecanla bekledi. Bir türlü cevap veren olmuyordu. Santral memuresi bir şeyler mırıldanınca:

— Sakın kesmeyin, diye bağırdı Avusturyalı.

Oda kapısı çalındı... Çıplak adam oraya koştu. Aynı anda telefona cevap verildi. Hattın öbür ucunda Richard Green vardı.

— Kimsiniz?

— Phoenicia'dayım. Filistinliler beni öldürmeye çalışıyorlar, dedi Malko. Çabuk gelin... Ha...

Cümlesini tamamlayamadı. Düşmanları içeri girmişlerdi. Yatağa doğru gelen Filistinli elinden telefonu aldıktan sonra Malko'ya fırlatıp attı. Malko eğildiğinde diğer ikisi arkadan saldırdılar. Adamlar gerilla savaşına alışık oldukları için acımasızca davranıyorlardı. Bir an kendisini tekme tokat öldüreceklerini sandı.

Ama sürükleyerek koridora çıkarttılar. Korkudan ne yapacağını şaşırarak Arap kapısını kapattı.

— Polis çağırın! diye bağırdı Malko.

Adamın hiçbir şey yapmayacağından adı gibi emindi...

Filistinliler onu ite kaka asansöre bindirdiler. Üstüne bıyıklı iriyarı birisi çullanmıştı. Adam kemerinden çıkarttığı ince ağızlı hançeri Malko'nun karnına batırıyor, adeta onu kabinin duvarına çivilemek istiyordu.

— Amerikalı! Amerikalı! diye alay etti.

Büyük ihtimalle İngilizcesi bir tek bu kelimedden oluşuyordu.

SAS çığlık attı. Filistinlilerden biri arkadaşının kolunu tuttu ve ona kendi dillerinde bir şeyler söyledi. Asansör birinci katta durdu. Malko'yu. bir odaya sokup iskemleye oturttular. Üç adamdan biri önüne dikildi.

— Kime telefon ettin?

İngilizceyi gırtlaktan konuşuyordu. Malko'nun tek düşüncesi zaman kazanmaktı. Richard Green harekete geçmiş olmalıydı.

— Polise haber vermesi için bir arkadaşını aradım, dedi.

— Polis bir şey yapamaz.

Adamlar etrafını almışlardı. Biraz önce alay eden:

— Polisin seni kurtaracağını mı sanıyorsun? dedi.

Malko soruyu duymazlıktan geldi. Kendi kendine Dinah'a neler olduğunu soruyordu.

— Beni niçin öldürmek istiyorsunuz? Benimle birlikte olan genç kadına ne yaptınız?

En irileri bir tekme savurdu.

— Pis siyonist casusu! Yahudi! Hayalarını keseceğiz senin!

Bu tüm ülkelerdeki devrimcilerin tekrarladığı bir nakarattı. Malko kendi kendine bu işten sağ kurtulursa bu konuda bir kitap yazacağını söyledi.

Odadaki gençler büyük ihtimalle ABD bakanını öldürmekle görevli teröristlerdi. Bıçaklı olanı Malko'ya yaklaştı ve Avusturyalı'nın gözleri yaşarınca kadar bıçağı boğazına bastırdı.

— Siyonist köpek, boğazını deşmek benim için büyük bir zevk olurdu. Ama sana daha iyisini yapacağız.

Cebinden kahverengi uzun bir nesne çıkarttı. Bu bir savunma bombasıydı. Patlayınca parçalara ayrılıyordu. Her parça otuz metre uzaktaki bir insanı öldürecek güçteydi.

Diğer ikisi SAS'ı iskemleden kaldırıp yere fırlattılar. Ellerini arkasında bağladılar. Tel etini kesiyordu. Biraz sonra aynı tel boynuna dolandı. Filistinliler pür dikkat sessizce çalışıyorlardı.

Sırtüstü yatırdılar. Bu fırsattan yararlanan bıçaklı terörist Malko'nun hayalarına bir tekme atarak sırttı.

Malko sokağı dinleyerek saniyeleri sayıyordu. Richard muhakkak yola çıkmıştı, ama geç

kalabilirdi.

*

**

Otelin önünde bir polis aracı durdu. Holü üniformalı polislerin yanısıra Mahabet'in sivil görevlileri de doldurdu. Filistinli memura doğru ilerlediler.

— Teröristler nerede?

Müstahdem korktuğunu belli etmemeye çalıştı.

— Hangi teröristler?

— Filistinliler. Burada birisini esir almışlar.

Polislerden biri adama tokat attı. Ama bu davranış kimsenin daha çabuk hatırlamasını sağlayamazdı. Müstahdem kekeledi.

— Kimden bahsettiğinizi anlamıyorum. Kimseyi görmedim.

Kapı açıldı ve içeri Şeyh Şarjah girdi. Adamın gözleri öfkeden parlıyordu." Yanında ellerinde makineli bulunan Yemenliler vardı. Onların arkasından içeri Richard Green daldı.

Şeyhin yanına giden bir memur her şeyin normal göründüğünü söyledi.

— Otel arayın dedi Şarjah.

Danışma memuruna bir tokat patlatan memur onu yerinden kaldırdı.

— Sen de bizimle geliyorsun, dedi.

Polisler merdivenlere koştular. Bu arada yeni bir grup hole girdi. Uğultular arasında kapılar açılıyor, korkmuş insanlarla karşılaşılıyordu.

Kimse yoktu!

Memurlar koridorun son odasına geldiler. Vurdular, ama açan olmadı.

Tüm polisler kapının önünde toplandı.

İçlerinden biri resepsiyon memuruna döndü.

— Bu oda kime ait?

Adam başını salladı.

— Bil..Bilmiyorum.

Oraya gelen Şarjah tokmağı çevirdi. Bir sonuç alamayınca:

— Kırın! dedi.

*

**

Malko derin bir nefes aldı ve haykırmak istedi. Ama tıkaç nedeniyle sesi çıkmadı. Filistinliler ağzına bir havlu tıkamışlardı.

Kapı darbelerle sarsılmaya başladı. Richard Green'in sesini duyuyordu.

Korkudan donakalmıştı.

Filistinliler onu yere oturtarak ellerini arkadan bağladıkları tele pimi çekilmiş savunma bombasını ilave etmişlerdi. Horoza kumanda eden pim kendi ağırlığıyla dengelenmişti. Onu birazcık kıpırdatacak olurlarsa horoz yaydan kurtulup ateşleme mekanizmasını çalıştıracaktı. Böylece meydana gelecek patlama Avusturyalıyı ikiye bölecekti.

Polisler kapıya yüklenince onu da kıpırdatmış olacaktı.

Darbeler sertleşti. SAS dikkatle yan yattı. Bu arada horozun hareket ettiğini farketti. Bağırarak istedi.

Aynı anda polisler kapıyı kırdılar. Kenara yuvarlandı. Richard Green içeri girdi. Arapça konuşmalar oldu. Ama onun kulağında yalnızca bombanın fitilinden çıkan hışırtı yankılanıyordu.

Bomba patlayıp onu paramparça edecekti.

VII. BÖLÜM

Şeyh Ebu Şarjah etrafa bakında ve gözleri Malko'nun bilekleri arasındaki bombaya takıldı.

Polisler bağıra çağıra koridordakileri uzaklaştırmaya çalışıyorlardı. Şaşkına dönen Richard Green yaslandığı duvardan ayrılamıyordu. Kasılmış, patlamayı bekliyordu.

Şarjah bir memuru iterek atıldı. Elinde Prens Said'in uşağını öldürdüğü hançer vardı.

Şahin ataklığıyla bombayı sabitleştiren iplere bir darbe indirdi ve yere yuvarlanan bombayı camdan fırlattı. Patlayıcı havada infilak etti.

Odada herkes büyülenmiş gibi olduğu yerden kıpırdayamadı. Richard Green Filistinlilere sövüp saymaya başladı. Malko'nun yanına çömelen Şeyh Şarjah bağlarını kesti. Adamın öfkesi hâlâ geçmemişti.

Ağzından havluyu çıkartan SAS derin derin soluk aldı. Patlama hâlâ kulaklarında yankılanıyordu.

— Az kalsın benimle birlikte havaya uçacaktınız, dedi.

Kuveytli hançerini kaldırdı ve kaderci bir tavırla omuz silkti.

— Henüz ecelim gelmemiş, dedi.

SAS olanları anlattı. Polisler müşterileri ayağa kaldırdıktan sonra otelden çıkmışlardı. Malko, Richard, Şarjah ve bir grup polis gece kulübünün barmenini sorguya çektiler. Hiçbir şey bilmediği gibi, o üç kişiyi tanımadığını

iddia ediyordu...

— Onları tekrar görsen tanıyabilir misin? diye sordu Şeyh.

— Tabii.

— Onları bulmaya çalışacağız. Yolu kestirdim. Irak'a kaçamazlar. Nojrah'taki FKÖ* karargâhına adam gönderdim, dosyaları alacağım. Orada hepsinin resmi vardır.

Adamın sinirden küplere bindiği hissediliyordu. Şu ana kadar Filistinliler Kuveyt'in konuksever kanunlarına bir defa daha meydan okumuşlardı. Bir keresinde Japon Elçiliği görevlilerini rehin almışlar ve görüşmelerde bunları ancak Singapur'da tutuklu bulunan üç arkadaşlarının serbest bırakılması şartıyla bırakacaklarını açıklamışlardı.

Ancak emirin buna tepkisi öyle sert olmuştu ki, FKÖ yetkilileri bir daha böyle bir olayın olmayacağına dair teminat vermişlerdi.

Malko, Şeyh Şarjah'ı süzdü.

— Bu Filistinlileri bulursanız ne olacak?

— Hapse atacağım.

— Sonra ne olacaklar?

Şeyh cevap vermedi. Her ikisi de cevabı biliyorlardı. Kuveyt'te hiçbir mahkeme bir CIA ajanını öldürmek istedi diye Filistinli bir gerillayı yargılamak istemezdi. Bu düşünülemeyecek bir şeydi. Adamlar derhal serbest bırakılırdı.

— Kuveyt'e Filistinlilerin köküne kibrit suyu dökmeye değil, ABD Dışişleri Bakanı na düzenlenen bir komployu önlemeye geldim, dedi Malko. Bana bu adamlara karşı bir şey yaparak değil de, başka türlü yardım etmenizi

(*) Filistin Kurtuluş Örgütü

istiyorum.

Şeyh şaşkın şaşkın baktı.

— Nasıl?

SAS Amerikalıyla bakıştı ve Şeyhe güvenmeye karar verdi. Sağır ve dilsiz dansözün tercümanla birlikte ortadan kayboluşunu anlattı.

— Amina suikastçileri tanıyor, dedi Avusturyalı. Kadını mümkün olduğunca gizli yollardan bulmalı. Bir de şu gazeteci Salim Bekir var.

— İkisini de takip ettireceğim.

— İyi fikir. Ama önce Dinah ile Amina'yı bulalım. Dansözün adresini biliyorum.

— Hemen gidelim, dedi Şeyh. Yalnız, ikimiz. Korkmamızı gerektiren bir durum yok. Filistinliler bana dokunmaya cesaret edemezler. Emir amcam böyle bir şeyi asla hoş görmez.

Sağa sola emirler yağdırdı. Polisler dağıldı ve Malko Buick'e bindi. Richard Green de arabasına gitti. Otelin duvarlarındaki patlama izleri olmasa, insan tüm olanları rahatlıkla kâbus sanabilirdi. SAS kendi kendine Filistinlilerin Dinah ile Amina'ya neler yapmış olabileceklerini sordu.

Şeyh Şarjah saatte yüz mil süratle ilerlemeye başladı.

*

**

Yaşlı kadının gözleri yaş içindeydi. Amina gecedен beri gelmemişti. Malko'nun hediyesi olan dantel gömlek ve etek dışındaki tüm eşyaları oradaydı.

Şarjah'ın sorularından ürken kadın, dansözün nişanlısı hakkında hiçbir şey bilmediğini ve

kızın herhangi bir kötülük yapmadığını mırıldandı. Bir taraftan da yalvarıyordu.

Dışarı çıktıklarında Şeyhin yüzü her zamankinden asıktı.

— Onu kaçırıp öldürmüşlerdir. Bulmak çok zor, dedi.

Bağdat Caddesi'nden ayrıldıktan sonra, Şeyh belki onuncu kez Dinah'ın telefonunu çevirdi. Ama cevap veren yoktu. Kuveytli ahizeyi kapattı. Suratından kaygılı olduğu anlaşılıyordu.

— Sizi Sheraton'a bırakıp iki kızı arama çalışmalarını başlatacağım, dedi.

Malko sıkıntı ve sinir dolu bir ifadeyle sokak lambalarını seyrediyordu. Eli kolu bağlı olmak çok sıkıcıydı. Abdül Zeki'nin komplo- da parmağı olduğuna emindi. Hatta Winnie de bu işin içinde olabilirdi. Gazeteci Salim Bekir'den söz etmeye gerek yoktu. Ama tüm bunlara rağmen, bir şey elde edemiyorlardı. Filistinlilere ne erişilebiliyor ne de dokunulabiliyordu. Adamlar çok sayıda yandaşları olduğu gibi çok sağlam dostluklar kurmuşlardı.

— Beni bekliyorlardı, bu da Amina'yı konuşturduklarını gösterir, dedi Malko.

Kulaklarında patlama hâlâ yankılanıyordu. Şeyh farkında olmadan Sheraton'u geçti. Durdu ve otelin büyük otoparka açılan kapısına gitmek için Ebu Bekir Caddesi'ne saptı ve biraz sonra küfredip frene bastı. Çok sayıda polis otoparktaki bir arabanın başına toplanmıştı.

*

**

El ve ayak bilekleri bağlı bir ceset Dodge'un

bagajındaydı Bir kadına ait olduğu kalçalarını ortaya çıkartan mini eteğinden anlaşıyordu. Her taraf kan içindeydi.

Şeyh öne geçip kadının bağlarını çözdü ve dışarı çıkarttı. Diriah'ın yüzü kandan tanınmayacak haldeydi. Kadın adeta fil sürüsünün altında kalmıştı. Gözlerinden biri dışarı akmış, diğeryse bıçakla oyulmuştu. Kafasına çok sayıda kurşun sıkılmıştı.

Malko ile bakışan Şeyh polislerden birine neler olduğunu sordu. Memurun anlattıklarını tercüme ediyordu.

— Biraz önce iki araba ,gelmiş. Sheraton'un kapıcısı silah sesleri duyunca polisi aramış. Arabalardan biri gitmiş. Memurlar gelince bununla karşılaşmışlar.

Polislerden biri arabanın bagajında bulduğu otomatik tabancayı Şeyhe uzattı. Malko haykırmaktan kendini alıkoyamadı.

— Ama bu benim tabancam!

Şeyh polisin elinden silahı alarak SAS'a uzattı. Silahı alan CIA ajanı şarjörün boş olduğunu gördü. Filistinlilerin garip bir alay etme anlayışları vardı. Avusturyalı, polislerin şaşkın bakışları altında tabancayı cebine koydu.

— Amina'yı bulmanız lazım, dedi. Kadın sağ olmalı, yoksa onu da bırakırlardı.

Sağır ve dilsiz dansözü düşünürken yüreği daraldı. Filistinliler böylesine acımasız davranışlarına göre, her hareketlerini kesinlikle biliyorlardı. Arabada ölü bulunan kadın kendileri gibi Araptı, üstelik Filistin yandaşıydı da.

— Siz gidip yatın, aramalarla ben ilgilenirim, dedi Şeyh.

Tokalaştılar. İlişkileri daha ilk karşılaşmalarında biçimlenmişti. Malko Şeyhin dostluğunu kazandığına emindi. Ayrıca Kuveytliyi çok sevimli buluyordu. Şarjah Bedevilerin saflık duygularını ve cesaretlerini korumayı başarmıştı.

Asansörden çıkınca bir sıkıntı duydu. Sheraton sessiz ve sakindi.

*

**

Malko pencereden birbirlerine küfreden iki sürücüyü izliyordu. Odası buz gibiydi. Haberlerse cesaret kırıcı. Bütün bir gün geçmesine rağmen Amina'nın izine rastlanmamıştı. Şeyh Şarjah şehirdeki tüm boş alanları arattırılmış, eylemci Filistinlilerin evlerini aramış ve tüm muhbirleri harekete geçirmişti. İki saatte bir SAS'ı arıyordu.

Avusturyalı da elçiliğin bodrumuna kapanan Richard Green'e haberleri geçiyordu.

Dodge çalıntıydı. Malko'yu öldürmek istedikleri oda da sahte isimle kiralanmıştı. Adeta yer yarılmış, beş Filistinli içine girmişti. Bu arada Washington'dan gönderilen ve soruşturmanın hangi aşamada olduğu sorulan teleksler Richard Green'in masası üstünde bir tepe oluşturunuyordu.

Malko saatine baktı: Beş elli beş. Şeyh altıda uğrayacaktı.

Kapı çalındı. Gelen Şarjah idi. Suratından kaygılı olduğu anlaşılıyordu. Koltuğa oturdu. Elbisesinin altından çıkarttığı şişeden bir yudum viski içti.

— Sonuç koskoca bir sıfır, dedi. Salim Bekir bugüne kadar hiç bu kadar sakin bir hayat sürmemiş. Evinden çıkıp gazetesine

gitmiş. Oradan da günlük haber programını sunmak için radyoya geçmiş. Telefonunu dinlemeye aldık. Ama hiçbir şey elde edemedik.

— O bunları farkettiler mi?

— Umarım farketmemiştir. Ama Kuveyt küçük yer ve onun da bazı adamlarını tanıdığını sanıyorum.

Adamların boynunda yalnızca "gizli polis" yaftası eksikti. SAS böyle bir takipten pek bir şey elde edilemeyeceğini iyi biliyordu. Filistinlinin en ufak bir dikkatsizlikte bulunmayacağı belliydi.

— Ya Abdül Zeki hakkında bir şey var mı?

— Onu da dinlemeye aldık. Filistin yandaşı olduğunu biliyoruz, ama şu an için 'ona yamayabileceğimiz herhangi bir suç yok. Üstelik herif Kuveyt vatandaşı.

Bu kelimenin anlamı "dokunulmaz"dı.

Malko'nun karamsarlığa kapıldığını görece:

— Biraz sonra önemli müşterilerinden olan bir Suudi, onuruna bir davet verecek. Ben de davetliyim, dedi. İsterseniz...

Malko tereddüt etmedi bile. Kuveytliye kendi yerinde meydan okumak boş oturmaktan daha iyiydi.

— Sıcaktan öleceğim! dedi Avusturyalı.

— Böyle hava senede iki veya üç gün olur.

SAS'da da ne şans vardı! Bu cehennem sıcaklığı da gelip onu bulmuştu.!

*

**

Kuveyt'te tüm davetler birbirine benziyordu. Alkollü içki içilmediği için insanlar arasında bir kaynaşma olmuyordu. Abdül

Zeki,SAS'ı eski bir dostuymuş gibi karşılamış, onu çevresindeki çok sayıda Arapla tanıştırmıştı. Gecenin tek kadını, güzel Winnie idi. Kahverengi dantel bir elbise giymişti. Bu da diğer giysileri gibi büyük olasılıkla ertesi gün atılacaktı.

Aynı elbiseyi iki kez giymek yoksulluk işaretiydi...

Malko, Winnie Zeki ile yakınlaşmak istedi, ama bir sonuç alamadı. Danimarkalı kadın her zamanki gibi aradaki mesafeyi korumasını biliyordu.Kadın, misafirlerin arasında dolaşarak onların içecekleriyle ilgileniyor, konuşmalara mümkün olduğunca ender katılıyordu. Malko birçok kez kadının etrafına ördüğü duvarı aşmaya çalıştı, ama Winnie her defasında kurtulmayı başardı.

Biraz sonra misafirler gitmeye başlayacaklardı. Bu durumda onlara da kalkmak düşecek ve bu ziyaretten böylece bir sonuç alınmamış olacaktı. Birçok kez Abdül'ün kendisine soğuk, ama alay edercesine baktığını hissetti. Sanki Kuveytli SAS'ın içinde bulunduğu durumu biliyordu. Malko'ya Güney Lübnan' da bulunan muhteşem Filistinli gerillalardan bahsetmişti.

Avusturyalı birden Winnie'nin tepeleme dolu bir tepsiyi kaldırmaya çalıştığını gördü. Suudi Arapları ite kaka o tarafa koştu ve tepsiyi kaptı. Şimdi Winnie onunla birlikte mutfığa kadar gitmeye mecburdu. Pembe mermer mutfakta çok sayıda çarşafli hizmetkâr vardı. SAS tepsiyi itti ve Danimarkalı kadına döndü.

— Kuveyt'i nasıl buluyorsunuz? diye sordu Winnie.

— Hoş, ama havası hariç. Ya siz, hâlâ Filistin yandaşı mısınız?

— Onlara iş vererek davalarıyla ilgileniyorum.

Kolundan yakaladığı çarşafı hizmetkârlardan birini Avusturyalının önüne dikti.

— Fevziye'ye bakın! Bir mülteci kampında açlıktan ölüyordu. Şimdi evimde çalışarak ayda iki yüz dinar kazanıyor.

Malko'nun gözleri dışarı uğradı. Fevziye çarşafının altına SAS'ın Amina'ya hediye ettiği siyah dantel gömleği giymişti.

VIII. BÖLÜM

Filistinli kadının iri göğüsleri adeta danteli yırtacaktı. Malko gözlerini gömlekten ayırmıyordu. Herhangi bir yanlış söz konusu olamazdı. Aziz'deki tezgâhtarın sözleri kulaklarında yankılandı."Bu modelden tek bu var".

Gömleği bu Filistinli kadın nereden bulmuştu? Sonunda Winnie'ye dönüp sırtıtabildi. Genç Filistinli mutfakta kayboldu.

— Yaptığınız çok iyi bir davranış, dedi Avusturyalı. Filistinliler saldırgan olmasalar daha iyi olacak. Özellikle de masum sivilleri hedef seçmeseler.

Danimarkalı kadının gözleri parladı.

— Bunlar siyonist iftirası! Filistinliler insan öldürmezler. Yalnızca mümkün olan her yerde emperyalizme darbe indiriyorlar.

SAS bir propaganda plağı dinlediğini sandı.

— Niye hiç Moşe Dayan'ı kaçırmaya yeltenmediler? diye sordu eğlenmek için. Böylece çoğunluğu kendi saflarına çekmiş olurlardı.

Winnie cevap vermedi. Kapıyı açarak salona dönmek istedi. Tam bu sırada Malko son bir soru yöneltti.

— Fevziye'yi yatağınızın ayak ucunda mı yatırılıyorsunuz?

Winnie sert bir tavırla döndü. Sanki SAS can alıcı noktasına dokunmuş gibi gözlerinde öfkeli bir ifade vardı.

- işi bitince her gece dokuzda gider. O

Malko da zaten bunu öğrenmek istiyordu. Davetlilerin hemen hemen hepsi gitmişti. Şeyh Şarjah bir köşede içine viski karıştırdığı Pepsi'sini yudumlayarak SAS'ı bekliyordu. Avusturyalı yanına gelince ev sahiplerinden izin isteyerek kalktılar.

Malko etrafına bakındı. Abdul Zeki'nin evinin karşısında onunkinin eşi üç villa daha vardı. Seçkin Kuveytliler tıpkı gömlek ısmarlar gibi evlerini de altışar tane yaptırıyorlardı.

— Sizi nereye bırakayım? diye sordu Şeyh.

— Richard Green'in evine.

Şarjah kaygılıydı. Yolda birçok yere telefon açtı.

— Parti ne garipti! Bir şey öğrendiniz mi?

— Hayır, ama geldiğime pişman değilim.

Winnie Zeki çok çekici.

— Çok güzel bir kadın. Zeki çok şanslı bir insan.

Avusturyalı cevap vermedi.

Şu an için bulduğu şeyi Kuveytliye söylememeye karar vermişti. Böylece daha rahat davranabilecekti. Geçen sefer bir şey elde edememişlerdi.

Şeyh, Richard Green'in evi önünde durdu. Libya Konsolosluğu hemen hemen Amerikalının evinin karşısındaydı. Malko çabucak Buick'ten indi.

*

**

— İşte o! dedi Malko.

Fevziye bir sokak lambasının altından geçmiş, yüz metre ötedeki kavşağa doğru koşarak ilerliyordu. Richard Green arabasının farlarını yakmadan hareket ettirdi. Cadillac sessizce ilerliyordu. Malko arkasına baktı.

Abdül Zeki'nin evinden başka çıkan olmamıştı. Richard Green pür dikkat kesilmiş, önlerinde koşan gölgeden gözlerini bir an olsun ayırmıyordu. Bir adet M.1 makineliyle çok sayıda şarjör iki koltuğun arasında duruyordu. Eğer düşündükleri doğru çıkarsa, kadın onları katillerin bulunduğu yere götürecekti. Ajanın anlattıklarını dinleyen Richard Green "o satılmış köpekleri temizleyeceğiz" demişti. Şiddete karşı olan SAS da CIA sorumlusunun bu görüşüne katılmıştı. Çünkü elde edebilecekleri tek fırsat bu olabilirdi.

Filistinli kadın yavaşladı.

— Büyük ihtimalle otobüse binecek, dedi Amerikalı.

Gerçekten de, Fevziye bir otobüs durağına girince Richard Green de arabayı durdurdu. Duruma bakılırsa, Filistinli Cadillac'ı farketmemişti. Sokak lambasının ışığından yararlanarak bir dergi okuyordu.

Malko kendi kendine acaba kadın bu gömleği kimin satın aldığını biliyor mu? diye sordu.scanned by darkmalt1

Yeşil otobüs durdu ve Filistinli araca bindi. Otobüs doğu yönünde seyrediyor ve nadiren duruyordu. Trafik az olduğu için süratli gidiyordu. Farlarını yakan Green otobüsü yirmi metre geriden takibe başladı. Biraz sonra kadıngezi yolu olan El Halit El Arabi'de indi, yolu diklemesine kesen dar bir sokağa girdi.

Arabayı park eden Amerikalı ile SAS kadını yaya olarak takibe başladılar. Malko sokağın adını okudu: Ebu Obida Caddesi. Sokak çok karanlıktı. Makineli Richard Green'in yağmurluğunun altındaydı. Filistinli

kadın soldaki bir eve girdi. Amerikalıyla Avusturyalı evin önünden binayı inceleyerek geçtiler ve biraz uzakta durdular. Sokak sanki terkedilmişti. Tüm kapılar aralık, binalarsa karanlıktı.

— Burası Kuveyt Emiri'nin boşalttığı mahalle. Filistinliler metruk evlere yerleştiler ve kira da ödemiyorlar.

Bir süre bir kapının önünde beklediler.

— Gidiyor muyuz? diye sordu CIA sorumlusu.

Elçilik görevlisi bir Amerikalının, elinde makineliyle Filistinlilere ait bir yere girmesi büyük dertler açabileceği halde Green artık dayanamıyordu.

— Gidelim! dedi SAS.

Amerikalı namluya mermi sürdü. Yağmur-luğunda iki yedek şarjör daha vardı. Filistinli kadının girdiği kapı etrafı karanlık evlerle çevrili bir avluya açılıyordu. Solda birinci katta bir ışık vardı.

Malko dar merdivene daldı. Gürültü etmiş olmalı ki, tam önlerindeki bir kapı açıldı. Malko kendisini Phoenicia'nın asansöründe bıçaklamaya kalkan iriyarı Filistinliyi hemen tanıdı. Adam bir şeyler diyerek kapıyı kapamaya çalıştı, ama SAS ondan atik davranıp, kapıya olanca gücüyle yüklendi. Oda ilginçti. Yere üç kişilik bir sofra kurulmuştu. Arkası dönük olan adam bir valizi karıştırıyordu. Kapıyı açan Filistinli ise makinelisinin namlusuna mermi sürmeye çalışıyordu. Ama Avusturyalı-nın tabancasından çıkan mermiler adamı cansız yere serdi. Teröristin elindeki makineli kan içinde kalmıştı.

İkinci Filistinli valizden çıkarttığı BRNO ile

ateşe başladı. Ama bu kez de Amerikalının M.1'i ölüm kusmaya başlamıştı. Filistinlinin suratı bir anda parçalandı.

Ayağıyla kapıyı kapatan Richard Green şarjör değiştirdi.

Duvara yaslanmışlardı. Patlamaların etkisiyle hiçbir şey duyamıyorlardı. Oda leş gibi kan ve safra kokuyordu.

— Mutfak, dedi SAS.

Kapı aralıktı. Amerikalı içeri daldı, içerde bir homurtu oldu ve Green odaya yanında siyah dantel gömlekli kadın olduğu halde girdi.

Filistinli cesetleri gördü ve Amerikalının elinden kurtularak Malko'nun vurduğu adamın yanına koştu. Cesedin yanına çömelmiş tiz, dayanılmaz çığlıklar atıyordu.

Amerikalı,kadına yaklaştı.Filistinli haykırmayı bıraktı. Hareketsiz duruyor, korkudan gözlerini kırıştırıyordu.

— Başka kimse yok mu? diye sordu Green Arapça olarak.

Soruyu üçüncü kez sorduktan sonra kadın hayır anlamında başını salladı. Malko kapıyı açtı ve dışarıyı dinledi. Duruma bakılırsa silah seslerini duyan olmamıştı. Ancak, gelecek başka Filistinliler olup olmadığını bilmiyorlardı. Adamlar Phoenicia Oteli'nde beş kişiydiler.

— Ona Amina'nın nerede olduğunu bilip bilmediğini sorun, dedi Malko.

Richard makineliyi yere bıraktı. Iriyari vücudu Filistinli kadını korkutmaya yetiyordu. Soruyu Arapçaya tercüme etti. Kadının yüz ifadesi değişince SAS onun bu konu hakkında bilgi sahibi olduğuna kanaat getirdi.

Yine de Filistinli başını hayır anlamında salladı.

— Üsteleyin! dedi Avusturyalı.

Amerikalı, Filistinli kadının gömleğine yapıştı ve kendine doğru çekti. Bu arada Fevziye'nin gömleği yırtılmıştı. Kadın korkuyla bir şeyler mırıldandı.

— Mahzende olduğunu söylüyor.

— Gidelim, dedi Malko.

Makineliyi kapan Richard Green kadını önden yürümeye zorladı. Merdivenden inmeye başladılar. SAS geçerken bahçeyi inceledi. Boş ve sessizdi.

Dar merdiven çürük buğday kokuyordu. Basamakları çıplak bir ampul aydınlatıyordu. Aşağı inince karşılarına çok sayıda tahta kapı çıktı. Filistinli kadın ağlamaya başladı. Richard Green'in sorusu üstüne sağdaki kapıyı gösterdi. Malko kapıya yaklaştı. Büyük bir asma kilit vardı. Bir süre boş yere uğraştı. Kapı dışarı açıldığı için yüklenemezlerdi.

Yassı tabancasının namlusunu asma kilide yasladı ve tetiğe asıldı.

Patlama oldukça güçlüydü. Filistinli kadın haykırdı. Kilit paramparça olmuştu. Malko kapıyı açtı, içersi karanlıktı. El yordamıyla elektrik düğmesini buldu. Sarı ışık yerde yatan birini aydınlattı. Yaklaştı. İçerde mide bulandırıcı bir koku vardı. Yerdeki kişinin yüzü tanınmayacak haldeydi. Ama bu Amina idi. Yerdeki çengellere çırılçıplak bağlanmıştı. Gözleri kapalıydı, adeta şuurunu yitirmişti. SAS onu okşayınca gözlerini araladı. Kadının gözleri balon gibiydi. Doğrulan Avusturyalı Richard'a:

— Hemen bir doktor bulmak lazım, dedi

Kadını hareketsiz kılan bağlan çözdü, ama Amina hiçbir tepki göstermedi. Sanki uyuşturucu verilmişti.

Kadını kucağına alan Malko mahzenden çıkıp merdivenleri tırmanmaya başladı.

Birinci kattaki küçük odada değişen hiçbir şey olmamıştı. Kan kokusu insanın genzini yakıyordu. Tam bir katliam yeriydi.

SAS Amina'yı ikinci odadaki yatağa bıraktı. Kadının kalbi düzensiz atıyordu. Göğüslerindeki yanık izlerinden teninde sigara söndürüldüğü anlaşılıyordu. Suratı darbe izleriyle mosmordu.

Durumunun ağır olup olmadığını anlamak imkânsızdı.www.cizgiliforum.com

— Şeyh Şarjah'ı bulun, dedi Green'e. Bir de doktor getirin. Ben burada kızlarla kalacağım.

Amerikalı tereddüt etti. Alnı kırışmıştı.

— Ya diğer Filistinliler gelirse?

— Onlara ev sahipliği yaparım. Bana M.l'i bırakın.

— Tamam. El Sabah Hastanesi'nde çalışan bir doktor arkadaşımı getireceğim. Arapça bilir, ayrıca emin birisidir. Merak etmeyin.

Amerikalının merdivenlerden inişini dinleyen SAS, Filistinli kadına bir köşeye oturmasını işaret etti. Kendisi de kapının karşısına oturdu. Makineli dizlerinin üstündeydi. Arapların bir numaralı kurnazlığını yapacaktı: Karşındakini o seni vurmaya fırsat bulamadan öldür. Amina başını bir sağa bir sola çevirerek acıyla inliyordu.

Kadının dudakları patlamış ve kurumuştu. Malko mutfaktan bir bardak su alıp geldi. Kadını suyu içebilmesi için doğrulttu. Kadın suyu hızla içti. Bu sırada, Fevziye iskemle-

sinden kalkıp kapıya koştı.

SAS daha Amina'yı yatıramadan kadın dışarı çıkıp merdivende kaybolmuştu.

Kadını izlemeye kalkışmadı bile. Nasıl olsa, Filistinliler olup biteni çabucak öğreneceklerdi. Buraya gelirlerse, pek bir şey değişmezdi. Amina'yı yatırdı ve yeniden nöbete başladı.

*

**

Kapılar kapandı ve merdivenleri hızla çıkanlar oldu. Malko makinelinin namlusunu ancak Amerikalı içeri girince indirdi. İçeriye kısa boylu, elinde siyah bir mendil olan dazlak bir Avrupalı girmişti.

Doktorun arkasında da Şeyh Şarjah ile iki Yemenli dev vardı. Şeyh cesetlere umursamaz bir edayla baktıktan sonra, Yemenlilerle bir şeyler konuştu. Adamlar cesetlerin üstlerini aradılar. Bulabildikleri tek şey bir hançerdi.

Şeyh SAS'a ters ters baktı.

— Biraz önce bana her şeyi söylemediniz... dedi.

— Canınızı sıkmak istemedim. Önce yanılmadığımı anlamak istemiştim. Şimdi eminim. Şu ikisinden biri Phoenicia'daydı.

Şarjah dilini şaklattı.

— Kız nerede? diye sordu Green.

— Kaçtı.

Neler olduğunu kısaca anlattı.

— Abdül Zeki sayesinde onu çabucak buluruz, dedi Şarjah.

— Bu başınıza dert açabilir, dedi cesetleri inceleyen Avusturyalı.

— Emire durumu bildireceğim. Kimse şu ikisinden söz etmeyecek.

Emir ülkeyi yirmi kilometre kuzeydeki

saraydan yönetiyordu. Önemli kararlar büyük bir\ gizlilik içinde yapılan aile toplantılarında alınıyordu.

— Filistinliler de olaydan bahsetmeyecek mi? diye sordu Malko.

— Buraya geldiğimi öğreneceklerdir. Ben-
den korkarlar. Daha önce de yaptığım gibi,
buranın kendi ülkeleri olmadığını onlara hatırlatacağım.

Malko'nun bal rengi gözleri yeşile çalmıştı.
Aklına Winnie Zeki geldi. Artık ona bir ders
vermenin tam sırasıydı.

Öbür odaya geçip Şeyhe yaklaştı.

— Bana bir iyilik yapmak ister misiniz?
diye sordu.

— Zevkle.

— Artık Winnie'yi yakalamanız için geçerli
bir sebep var. Buraya onun hizmetçisini takip
ederek geldik. Onun Amina'nın bu halini
görmesini istiyorum. Çünkü olanların sorum-
lusu onun arkadaşları.

Şeyhin gözleri parladı.

— Bu basit bir şey!..

*

**

Winnie Zeki baston yutmuş gibiydi.
Bakışlarıyla adam öldürebilse, Malko şimdiye
kadar çoktan yok olmuştu. Kadın Şeyhe sert
bir biçimde bağırdı ve dakikalarca tartıştılar.
Sonunda Malko kadını bileğinden yakalayarak
morfinin etkisiyle baygın yatan Amina'nın
yanına götürdü...

— Arkadaşlarınız hangi amaç uğruna bu
sakat kadına işkence ettiler? diye sordu
Avusturyalı. Onun konuşma özürüne bile
aldırış etmediler.

— Fevziye'ye ne yaptınız? diye isyan etti Winnie. Bu affedilmez davranışlarınızdan Emir amcanızı haberdar edeceğim. Sizi Kuveyt'ten sürdüreceğim.

— B.M.'de de kınayabilirsiniz, dedi Malko. Hepsi işkence olayını öğrenince çok memnun olacaklardır. Bu davranışın neden olduğu ve tedavisi imkânsız yaraları doktorun anlatmasını ister misiniz?

Amerikalı doktor anlatmaya başladı. En ince ayrıntıya kadar her şeyi korkutucu bir soğukkanlılıkla söylüyordu. Winnie gözlerini dansözün sargılar içindeki vücudundan ayırmıyordu. SAS Danimarkalı kadını inceliyordu. Kadının gözlerindeki sert ifade kaybolmamıştı, ama bakışları değişmişti.

Doktor lafını bitirince bir süre sessizlik oldu.

— Bunun muhakkak bir açıklaması vardır, dedi Winnie Zeki. insanları dinlemeden haklarında bir karar vermem.

— Serbestsiniz, dedi SAS. Yakında hizmetkârınızın sizi arayacağına eminim.

Winnie şaşkın şaşkın baktı.

— O zaman beni niçin buraya getirttiniz? Ben de sanmıştım ki...

Malko büyük bir kumar oynamaya karar verdi.

— Bana ABD Bakanı'nı kimlerin öldüreceğini söyler misiniz? Bu konuda bilginiz olduğuna eminim.

Winnie'nin hatları donuklaştı. Bir şey söylemek için ağzını açtı, ama hemen kapattı.

— Ne demek istediğinizi anlamıyorum. Siz delinin tekisiniz diye mırıldandı.

Çok heyecanlanmıştı ve kendine hâkim

olmak için büyük çaba harcadığı her halinden belliydi.

— Bu çok kötü bir şaka! dedi Danimarkalı. Şeyhe döndü.

— Gidebilir miyim?

— Tabii.

Odadan paldır küldür çıktı. Kadını bir süre izleyen Şarjah düşünceli düşünceli başını salladı.

— Kocasının başını döndürdü. Adam onunla daha fazla sevişip politikayla daha az ilgilenmeli.

Malko kibirli Winnie'ye böylesi bir ders verdiği için az da olsa rahatlamıştı. Hatta kadının sarsılmaz gözüken Filistin yandaşlığına küçük bir darbe indirmişti. Bu durum ilerde işine fazlasıyla yarayabilirdi... Ancak şu an için, takip ettikleri yoldan ayrılmamalıydılar.

— Amina kesinlikle bir şey biliyor, dedi Şeyhe. Bir tercüman bulabilir misiniz?

— Tabii. Onunla hastanede konuşuruz.

— Bu kez tehlikeye atılmak istemiyorum. Eleonor Ricord onun odasında kalacak. Richard ile ben de yandaki odalara yerleşeceğiz.

— Çok iyi, dedi Kuveytli. Hastane yöneticisi benim isteklerimi geri çevirmez.

*

**

Gün ışıyalı epeyce olmuştu. Amina'nın odasını sessizce geçen SAS, Richard Green'in-kine girdi. Amerikalı elbiseyle yatağa uzanmış uyukluyordu. Makinelisi gece masasının üst-tündeydi. Kapıya bir iskemleyi destek olarak koymuştu, irkilerek uyandı. Malko'nun işaretini görünce rahatladı. Üçü de doğru dürüst

uyuyamamışlardı.

— Kendine geliyor, dedi Eleonor Ricord.

Tercüman kadın Avusturyalının odasında bekliyordu. Kadıncağzı böyle bir olaya karıştığı için çok korktuğunu her haliyle belli ediyordu.

— Gidelim, dedi Malko.

Tercüman yatağın yanına oturdu. Amina gözlerini açmıştı. Kolunda serum takılıydı. Ama morfin sayesinde artık pek acı çekmiyordu. Malko'ya gülümsedi.

— Olanları anlatsın, dedi tercümana CIA ajanı.

Amina önce ağır ağır sonra daha hızlı parmaklarını oynatmaya başladı. Tercüman bir yandan anlatılanları tercüme ediyordu.

— Evine nişanlısı gelmiş. Giysileri görmüş ve ona bunların nereden çıktığını sormuş. Kadın sonunda olanları anlatmış. Adam küplere binmiş... Herif Amina sayesinde az çok sağır- dilsiz işaretlerini öğrenmiş... Adam ona Malko'nun bir İsrail ve Amerikan casusu olduğunu ve Kuveyt'e Filistinlileri yok etmeye geldiğini söylemiş... Daha sonra kadını o mahzene götürüp tekrar sorgulamışlar. Bundan amaçları ağzından bir şeyler almakmış. Amina hiçbir sırlarını açığa vurmadığına dair yemin edince, nişanlısı cezalandırılmasına karar vermiş. Artık kendisiyle evlenmeyeceği için hiçbir şeyin önemi yok. Kadınlık organına tuz doldurmuşlar... Bundan amaçları kadının bitkinlikten ve acıdan orada ölmesiymiş.

Amina konuşmayı kesti. Sonra parmakları tekrar oynamaya başladı.

— Nişanlım nerede?

— Çatışmada öldüğünü söyleyin.

Tercüman parmaklarını üzüntüyle oynattı. Amina'mn gözleri irileşti ve yaşlarla doldu, Malko gözlerine inanamadı. Kadın tüm yaptıklarından sonra Filistinli için ağlıyordu.

— Ona nişanlısının arkadaşlarının nerede olduğunu sorun. Ayrıca başka felaketleri önlememiz gerektiğini açıklayın.

Amina tereddüt ediyordu. Tercüman yavaş yavaş kadının söylediklerini tercüme etmeye koyuldu.

— Bilmiyor... Irak veya Suudi Arabistan' da bir çölde üsleri olduğunu sanıyor. Nişanlısı her gün Kuveyt'e gelmiyormuş. Arada sırada Abdül Zeki adını duyduğunu söylüyor, ama adamın rolünü kesin olarak bilmiyor.

Amina yorularak ellerini çarşafa koydu.

Malko daha çok şey bilmek istiyordu. Ama dansöz tüm bildiklerini söylemişti. Yine boşlukta kalmışlardı. Her şeyin arkasından Abdül Zeki çıkıyordu.

Esas hedefleri o olmalıydı.

IX. BÖLÜM

Richard Green takvimden bir günü daha çizdikten sonra kalemi masasına fırlattı.

— Son on gün! diye iç geçirdi.

Malko cevap vermedi. Bakanın bir hafta sonra Kuveyt'e geleceğini o da biliyordu. Ve tüm çabalarına rağmen, bakanın güvenliğini sağlamak için gerekli olan şeyleri gerçekleştirememişlerdi. CIA sorumlusu masasına yaslanmış düşünüyordu.

— Şu teröristleri bulmak lazım! diye homurdandı.

iki gün geçmesine rağmen Ebu Obida Caddesi'ndeki hesaplaşmadan hiçbir şey çıkmamıştı... Dansöz Amina hastanede tedavi altındaydı. SAS Şeyh Şarjah'ı, Abdül Zeki'ye CIA ile işbirliği yaptığını söylemekle büyük bir aptallık yapmakla suçluyordu. Gazeteler silahlı çatışmadan bahsetmemişlerdi, ama dedikodu tüm şehri sarmıştı...

Kapı çalındı. Gelen Eleonor Ricord idi. Kadının elinde Washington'dan gelen son teleksler vardı. Avusturyalıya selam verdikten sonra dışarı çıktı. Teleksi çabucak okuyan Amerikalı:

— Tanrı kahretsin! diye homurdandı.

— Ne var?

— Gerekeni yapmadığımızı sanıyorlar. Onların Kuveyt'te olmasını isterdim.

— Bir kez daha her şeyi gözden geçirelim. Filistinlilerin çölde bir yerde olduklarını biliyoruz.

Richard lafını kesti.

— Çölün nereye kadar uzandığından haberiniz vardır herhalde. Suudi Arabistan'ın en yakın kenti altı yüz mil uzakta.

— Biliyorum, dedi SAS. Yalnızca düşünmeye çalışıyorum. Onları şimdilik rahatsız etmediğimiz için yeniden saldırıya geçmeye gerek duymamış olmalılar. Bu yoldan bir şey elde edemeyiz. Elde etsek bile, çok geç kalmış olabiliriz. Geriye Salim Bekir ile Abdül Zeki kalıyor.

— Şarjah her ikisini de takip ettirdiğini söylüyor. Bir şey bulamamış.

— İş, Abdül ile Winnie Zeki'de. Ne yapabiliriz?

— Hiç. Her ikisine de bir şey yapmak imkânsız. Elimde bir düzine Yeşil Bereli olsa bu rezil ülkenin canına okur, petrolünü son damlasına kadar alırdım.

— Winnie aracılığıyla bir şeyler yapmaya çalışacağım. Geçen akşamki olay onu sarstı. Bu belki bir şeyler öğrenmemizi sağlayabilir.

— Nasıl davranmayı düşünüyorsunuz?

— Önce onu evinde ziyaret edeceğim.

Richard Green pis pis güldü.

— İyi şanslar! Eğer tek gözünüzü oymakla kalırsa iyi gününde demektir.

Malko gözlerini kırptırdı.

— Dikkatli olurum. Bu saatte Abdül Zeki bürosunda olmalı. Ama önce bunu araştıracağım.

— Arabamı alın. Şu an için bana lazım değil. İçinde silah var, işinize yarayabilir.

Malko gün ışığına çıkınca büyük bir mutluluk duydu. Hava soğuktu, ama gök masmaviydi. Bej Eldorado'nun direksiyonuna

kuruldu ve elçilikten çıktı.

Honeywell Sokağı'nda, Sheraton'un yanındaki bina o kadar bakımsızdı ki, on asırlıkmiş gibi duruyordu. Güçlü Abdül Zeki'nin işyeri bu binadaydı. Yoluna ağır ağır devam eden SAS Abdül'ün üstü açık 300 SL Mercedes'ini gördü.

Demek adam buradaydı. Birden, arabanın ön koltuğundaki bir şey dikkatini çekti. Biraz yaklaşınca bunun başı örtülü bir şahın olduğunu gördü.

Abdül Zeki en sevdiği sporu yapacaktı: Çölde avlanmak... Tam Sahara Gate Meydanı'na dönerken kafasında bazı bilgileri bir araya getirdi. Amina çöldeki bir Filistin kampından söz etmişti.

Geri döndüğünde, Zeki arabasının direksiyonuna kurulmuştu. Yanında kimse yoktu. Kuveytli Malko'yu görmemişti. Abdül Zeki evinin önünden geçerek İstiklal Caddesi'ne saptı. Yavaşladı ve beş yüz metre sonra Libya Elçiliği'nin önünde durdu.

Malko biraz ilerde durdu. Abdül Zeki kapının yanında asılı duran Albay Kaddafi'nin resimlerinin önünden geçti ve içeri girdi. Nöbetçi onu saygıyla selamlamıştı.

Avusturyalı arabadaki telefonla Richard Green'i aradı. Karşısına Eleonor çıktı. Richard elçiyle toplantıdaydı. Büyük ihtimalle de, bakanın tabutunun ne renk olması gerektiğini tartışıyorlardı.

— Zeki'yi takip ediyorum, dedi SAS. Adam Libya Elçiliği'nde. Duruma bakılırsa şahiniyle ava çıkacak.

- Söyledikleriniz doğru mu?
- İşte o! Dışarı çıkıyor, dedi Malko.

Abdül Zeki elinde uzun bir paketle elçilikten çıktı. Paketi arabasının bagajına koydu. Şoför mahalline kuruldu ve hareket etti. Bir süre bekleyen Avusturyalı da hareket etti. Trafik öylesine yoğunlu ki, Kuveytlinin onu farketmesi olanaksızdı.

Güneye doğru gittiler. Kenar mahalleleri geçtikten sonra altı şeritli ve Suudi Arabistan'a giden otoyola çıktılar. Sol tarafları deniz, sağ taraflarıysa göz alabildiğine çöldü. Çevrede tek tük develer, kulübeler ve hurda arabalar dışında hiçbir şey yoktu. Yol tenhalaşıyordu. Malko Mercedes ile arasındaki mesafeyi yarım mile çıkartmak için yavaşladı.

Kuveytli nereye gidiyordu?

Zeki çölde yoluna devam ediyordu... Suudi Arabistan sınırına altmış kilometre kalmıştı. Kuveytlinin sınırı geçmemesi için SAS dua etti. Çünkü kendisinin diğer ülkeye geçmesi imkânsızdı. Bir an Mercedes gözden kayboldu.

Süatlendi. On dakika kadar yol aldıktan sonra üç kilometre uzakta bir toz bulutu gördü... Büyük ihtimalle bu Mercedes'in kaldırdığı tozdu. Yaşlı bir çobanla keçilere rastladı. Aralarındaki mesafeyi kapatmamaya özen göstererek yoluna devam etti. Mercedes toz bulutunun eşliğinde bir vahaya doğru yol alıyordu. Arabasını durduran Malko batı yönünü daha iyi gören bir tepeye tırmandı. Aracın sola dönüp, durduğunu gördü. Alçak bir binayı çevreleyen çölle aynı renkteki duvarları görebilmesi için büyük bir çaba sarfetti. Buradan ayrıntılı bilgi edinemezdi. Oraya yaklaşması halindeyse, kesinlikle görü-

lürdü.

Bir süre bekledi. Mercedes hiç kıpırdamamıştı. Tam arabasına dönüyordu ki, bir motor sesi duydu. Daha saklanmaya fırsat bulamadan büyük yeşil bir tanker yanından geçti. Şoförün kendisini görüp görmediğini düşündü.

Tepeye dönerek aracı izledi. Tanker Zeki'nin durduğu yerde durmadan güneybatıya doğru yoluna devam etti. Rahatlayan Avusturyalı arabasına döndü.

Belki de Amina'nın sözünü ettiği gizli eğitim kampını keşfetmişti. Ama Şeyh Şarjah'ı haberdar etmeden önce, adamların aradıkları kişiler olduklarından emin olmalıydı.

*

**

Richard Green zevkten yerinde duramıyordu.

— Muhakkak onlardır. Harika. Nefis bir iş becerdiniz.

— Durun, önce doğru kişilerin peşinde olduğumuzdan emin olmalıyız. Ancak ondan sonra onları zararsız hale getirebiliriz.

— Bir fikriniz mi var? diye sordu Richard.

— Belki. (Sırıttı.) Mümkün olduğu kadar güçlü bir dürbün bulun. Yarın sabah kimseye bir şey söylemeden oraya gideceğiz... Güneş o saatlerde daha müsait...

— Şarjah'a bile söylemeyecek miyiz?

— Evet, kesinlikle. Örgütünde muhbirler olabilir.

*

**

Dürbünü alan Avusturyalı gözlerine akan teri sildi. Isı nedeniyle oluşan buhar görüntüyü

bozduğu için dakikalarca ayar yaptı. Nihayet görüntü netleşmişti. Binaların duvarlarında beyaz boyayla bir metre yüksekliğinde Arap alfabesiyle yazılmış yazılar gördü. İki kilometre ötelerindeki vahanın tüm binaları bunlardı. Yolun öbür tarafında palmyeler ve nehir vardı. Dürbünle vahanın geri kalan kısmını taradı. Tek bir hayat belirtisi yoktu. Eğer bunlar Filistinlilerse, kendilerine son derece sakın bir yer seçmişlerdi.

Görünüşe bakılırsa binalarda yoğun iş vardı. Takriben on kişi sürekli içeri girip çıkıyordu. Malko dikkatini avlunun ortasında kültürfizik yapan bir grup üstünde yoğunlaştırdı. Binadan silahlı iki kişi çıktı. Yere yatıp duvardaki bir hedefe nişan aldılar.

Silah sesleri güçlerini kaybederek çölde yayıldı. Talim atışıydı. Burası tam bir askeri üs idi. Malko on dakika daha inceleme yaptı ve dürbününü indirdi.

— Aradığımız yere benziyor, dedi.

— Bunlar onlar. O rezil herifler! dedi Green.

Ancak adamlara küfretmekle mesele çözümlenemezdi. Bir şeyler yapmak gerekliydi. Filistinliler çok iyi bir yer seçmişlerdi. Güneyde hemen hemen kimsenin oturmadığı tarafsız bölge, batıda bomboş Suudi Arabistan çölü, doğudaysa denize kadar gizlenilecek hiçbir yer olmayan başka bir çöl vardı.

— Ne yapacağız? diye sordu alçak sesle CIA sorumlusu.

— Bizi farketmelerine fırsat vermeden buradan kaçacağız.

Geri dönüp yola geldiler. Aynı anda duydukları motor sesiyle oldukları yerde kala-

kaldılar. Doğudan üstlerine doğru bir kamyon geliyordu.

— Yine o? dedi SAS.

Bir gün evvel rastladığı yeşil tankerdı. Bu kez şoförün kendilerini gördüğüne adı gibi emindi. Araç yanlarından geçti ve yoluna devam etti.

— Bir su tankeri! dedi Green. Çölde bunun gibi çok vardır.

Malko gözlerini kamyon dan ayırmıyordu. Araç doğru Filistin kampına gidiyordu. Onu durdurmak için hiçbir şey yapamazlardı.

Kamyon yoluna devam ediyordu. Ufacık kalmıştı. Filistinlilerin binalarının önünden yavaşlamadan geçti.

Richard Green sevinçle haykırdı. Tüm yorgunluğunu unutmuştu. SAS gözlerini dağlara tırmanan kamyon dan ayırmıyordu. Bu kez şansları yaver gitmişti.

— Artık bunlara yaptıklarının hesabını sormalıyız. Şarjah ile veya onsuz.

Birden karamsarlığı geçmişti. Malko da tek çare olarak şiddete şiddetle karşılık vermeyi görüyordu.

Richard Green'in dediği gibi hesap soracaklardı. Yalnız bunu nasıl yapacaklarını kararlaştırmaları gerekiyordu.

X. BÖLÜM

— Her şey yolunda giderse, Dışişleri Bakanı öğle yemeğine buraya gelecek, dedi Richard Green.

Malko otoyolun sağında ağaçsız bir duvar gördü. Büyük bir telsiz anteni yükseliyordu. Damlar makineli silahlarla doluydu.

Yanında kırmızı üniformalıların kaynadığı bir kışla vardı. Bunlar emirin özel muhafızlarıydı. Burası Kuveyt kentinin yirmi beş kilometre dışıydı. Emir oldukça temkinli bir insandı. Otoyolla İran Körfezi arasındaki bu boş alanda kurulu kışlada rahat rahat kendini savunabilirdi. Malko yolun sol tarafında bir kilometre sonra başlayarak kilometrelerce devam eden birbirinin eşi beyaz binalar gördü.

— Bunlar nedir?

— Kuveytliler için yapılan sosyal konutlar, dedi Green.

Amerikalı bir sigara yakarak konuşmasını sürdürdü:

— Şarjah'a haber verirsek onun bu Filistinlilere müdahale edeceği kesin değil. Silah talimi yaparlarken yakalansalar bile İsrail'e karşı giriştikleri savaşa hazırlandıklarını söylediler mi, mesele biter.

— Olabilir.

— Geriye tek bir yol kalıyor.

Aynı şeyi düşünerek seslerini çıkartmadılar.

— Filistinlilere Washington'a sormadan saldıramayız. Kötü sonuçlar doğurabilir, dedi SAS.

— Doğru. Ancak onlara her şeyi anlatmamız da gerekmez... Bize yardım edeceğine emin olduğum İranlı bir arkadaşım var. Güney İran'da adamlarımızla işbirliği yaptı.

Malko önleyici tedbir olarak hepsinin öldürülmesi fikrine bir türlü ısınamamıştı. Bu reçete ters etki yapabiliyordu.

— Filistinlilere karşı girişilecek temizlikten önce, Washington'dan Kuveyttilere baskı yapmasını isteyin.

Green yanıtlamadı.

Kuveyt'in kenar mahallelerine gelince bayağı yavaşladılar. Trafik çok yoğundu. Mağazalar tıkabasa doluydu. Mallar asıl fiyatlarının üçte birine satılıyordu.

Malko yolun sağında bir kubbe gördü.

— Harika bir cami, dedi havayı yumuşatmak için.

— Bu Kasr Mişrif Camisi'dir! dedi neşeyle Amerikalı. Bira şişeleriyle inşa ettiler. Bir cami için hiç de fena sayılmaz.

★

★★

Malko üçüncü votkasını içiyordu. Richard Green'in inatçılığına sinirlenmiş, kendini toparlamaya çalışıyordu.

Amerikalı bütün öğleden sonrasını rapor hazırlayarak geçirmişti. Filistin kampına girişilecek saldırı en ince ayrıntısına kadar açıklanıyordu. Bu harekâta bir tek uçak filosunun desteği eksikti.

CIA henüz bir şey öğrenememişti.

İşi biten Green mutlu bir ifadeyle SAS'ın yanına geldi.

— Yerel saatle cevabı yarın sabah alırız, dedi. Bu harekâtı "Armageddon" olarak

isimlendirdim.

Tıpkı İncil'deki gibi: İyi ile kötünün çatışması. Avusturyalı votkasını bitirdi. Armageddon siyasi bir çılgınlıktı. Yaralanacak veya yakalanacak olurlarsa, umulmadık sonuçlar doğurabilirdi. Filistinlilerin haklarından geleceklerine dair en ufak bir belirti de yoktu.

— İranlınızdan ne haber?

— Burada. Eleonor onunla görüşmeye gitti.

— Peki, silah konusu ne olacak?

Amerikalı pis pis güldü.

— Elçilikte birkaç tane M. 16 ile bombamız var.

— Katliama çanak tutuyorsunuz.

— Silahlar o kadar çok el değiştiriyor ki!..

— Filistinliler en az yirmi kişiler. Bizse üç kişiyiz, dedi Malko.

— Dört. Eleonor da geliyor. Arabayı o kullanacak. Orada bırakmamız gerekebilir diye, Elçilikle alakası olmayan bir steysin vagon kullanacağız.

Malko için için güldü. Kendilerini çölde yaya olarak geri çekilirlerken hayal etti. Güzel bir görüntü olacaktı. Liezen'deki şatosunda kartopu oynayan Alexandra'yi düşündü. Birden kadına telefon etmek istedi. Belki de yirmi dört saat sonra ölmüş olacaktı.

— Hilton'un Pizzeria'sına gidip bir şeyler yiyelim, dedi Richard Green.

Tam cevap verecekti ki, içeri Eleonor Ricord girdi. Kadın simli kısa bir elbiseyle çizme giymişti. Çok çekiciydi. Malko bu kadının, savaşçıların yorgunluk çıkartabilmeleri için biçilmiş kaftan olduğunu düşündü.

Tabii savaştan önce.

— Pizzeria'ya gidelim, dedi. Bayan Ricord da gelirse bize şeref verir...

*

**

— Tamam! diye sevinçle haykırdı Richard.

Malko hayretle teleksin bandında beliren harflere bakıyordu! Armageddon... Armageddon... Armageddon... Malko'ya göre bu kelimenin ölüm tehlikesinden anlamca farkı yoktu.

Richard Green ile elçiliğin birinci katındaki teleks odasından çıktılar.

— Kim onayladı? diye sordu kaygıyla Malko. Ortadoğu masası sorumlusu mu?

— Hayır. O tatilde olduğu için yardımcısı. Pleiku'da beraberdik, eski bir dostumdur. Garip bir tiptir. Bürokratlıktan nasibini almamıştır.

Malko üstelemedi. Green, şirketin kısa sürede çözüm sağlayan yöntemler kullanması gerektiğini savunanların safındaydı. Üstlerini oldu bittiyle karşı karşıya bırakıyorlardı. Onlara göre, bakanın güvenliğini sağlamak için tüm tehlikeler göze alınmalıydı.

Yine Slavlara has kaderciliği tutmuştu. Ancak bu acımasız yöntemleri pek sevmiyordu.

— Planınız nedir? diye sordu Green'e.

— Çok basit, dedi Amerikalı. Gerekli bilgileri aldım. Gördüğümüz tanker her gün aynı saatte Vafra'ya su götürüyor. Onu bekleyip takip edeceğiz. Böylece Filistinliler kendilerine yaklaştığımızı görmeyecekler. Kalaşnikoflarla tarayıp bombalayacağız. Her şey üç dakikada bitecek.

— Kalaşnikof ile mi? Ben de M.16'larınızı

olduğunu sanıyordum.

— Askeri Ataşe beni bu dertten kurtardı. Elimizde Kalaşnikof olacak. Böylece, bir soruşturma yapılırsa bunun Filistinliler arasında bir hesaplaşma olduğu sanılacak.

— Ya aramızdan biri vurulursa ne olacak?

— Cesedi arabaya taşıyacağız.

Malko bal rengi gözlerini Amerikalınıninkilere dikti.

— Peki, hepimiz öldürülürsek ne olacak? Bizi kim geri getirecek?

— Saçmalamayın. Bunların hepsi Arap. Üç yıl komando eğitimi gördüm. Bir fikriniz varsa söyleyin.

Malko üstelemedi. Madem katliama gidiyorlardı, bu işi mümkün olduğu kadar neşeli yapmalıydılar.

— Dua edelim de kamyon arıza yapmasın. Yoksa halimiz 1939'da Alman tanklarına karşı koymaya çalışan Polonya süvarilerinininkinden pek farklı olmaz.

— Tamam. Yarın sabah buluşuruz. Kamyon onla on bir arasında geçiyor. Bu sayede boş vaktimiz olacak.

*

**

— Tanrı aşkına! Ne yapıyor? diye homurdandı Richard Green.

Saat dokuz buçuktu.

Belki onuncu kez İranlı arkadaşını arıyordu. Hâlâ cevap veren olmamıştı. Malko:

— iranlıları tanımıyorsunuz, dedi. Asla "hayır" demezler. Ama "evet" dediklerini de hiçbir zaman yapmazlar.

Richard Green'in alnı kırış kırıştı. Küfrederek ahizeyi kapadı. Bir köşede oturan

Eleonor Ricord ağzını açmıyordu. Kalaşnikoflar aracın arkasındaki madeni bir kutudaydı. Savaşı kazanmak için yanlarına yeterince şarjör almışlardı.

— Kamyona yetişeceksek artık bekleyemeyiz, gidiyoruz, dedi Amerikalı.

Gözleri sanki çukura kaçmıştı. Her tarafı cepli bir tür savaş giysisi giymiş tam bir komandoydu. Her tarafında değişik tiplerde bombalar asılıydı. Malko'nun yanıdaysa yalnızca yassı tabancası vardı. Savaşçı kılığına bürünmeyi onuruna yedirememişti.

— Arkadaşınızı beklemiyor muyuz? diye sordu.

Green soruyu duymazlıktan geldi. Sessizce bürodan çıktılar. Araca bindiler. Richard direksiyona geçti. Sahile çıkmak için sağa saptılar.

*

**

Richard Green Kalaşnikof'a bir şarjör takıp silahı aracın arka tarafına koydu. Sonra Malko'ya içinde sekiz şarjör bulunan bir heybe verdi. Kendisi de bunun bir eşini kemerine bağlamıştı.

Aracın arka koltuğundan sonraki bölümde saldırı tüfekleri ve bunlara ait şarjörler yığılıydı. Eleonor ağzını açmadan manzarayı seyrediyordu. Çölde büyük bir sessizlik vardı. Batıdan esen yel uğulduyordu. Filistin kampı aşağıdaydı. Malko uzun süre dürbünle orayı gözetlemesine rağmen olağandışı herhangi bir şey görmemişti. Avluda birkaç Filistinli kültüfizik hareketleri yapıyordu. Richard Green'in planı belki de başarı sağlardı. Şimdi, tek eksik su tankeri idi.

Aracın gölgesinde kampı görebilecek bir yere oturdular.

Saat 10.45 idi. Malko kendi kendine su tankerinin bozulmuş olacağını düşündü. Hava açıktı, güneş kavuruyordu.

Birdenbire, Eleonor Ricord birkaç metre uzaklarındaki bir şeyi göstererek çığlık attı. Malko olduğu yerde sıçradı ve kadının gösterdiği yere baktı. Fincan tabağı iriliğinde sarı bir şey hızla ilerliyordu. Richard Green bir taş kaparak fırlattı.

"Plof" diye iğrenç bir ses çıktı ve nesne durdu.

— Çölde çok rastlanan bir dev örümcek, dedi Amerikalı.

Yaklaşan motor sesi SAS'ın cevap vermesini engelledi. Ses tepenin arkasındaki yoldan geliyordu.

Kesinkes tankerdi.

Amerikalı araca binmişti bile. Malko da ona yetişti. Sanki Richard Green on yaş birden gençleşmişti.

— Geçer geçmez peşine takıl! dedi. Bir metre mesafeyle gidersen toz sayesinde kimse bizi göremez. Kampın önünden geçerken Eleonor yavaşlayacak. Biz ineceğiz, o yarım mil kadar gidecek. Sonra durup dürbünle olanları izleyecek.

Kamyonun sesi gitgide artıyordu. Tepede araç belirdi. Dikiz aynasından SAS aracın gittikçe irileştiğini gördü. Gelen tankerdi. Tanker onları geçti ve yavaşladı. Tam Eleonor takibe başlayacaktı ki, on metre önlerinde durdu.

★

★★

— Tanrı aşkına! Ne oldu buna? dedi Richard Green.

Aynı soruyu Malko da kendi kendine soruyordu. Birkaç saniye bekledikten sonra araçtan indi. Eleonor ona sessizce bir Kalaşnikof uzattı. Dev tanker tüm heybetiyle hareketsiz bir şekilde önlerinde duruyordu. Araçtan kimsenin indiğini görmemişlerdi.

Bu sakın duruş adeta bir tehdit unsuruydu. Halbuki içinde bir tek kişi vardı. Tank kısmına kimse saklanamazdı. Malko yavaşça şoför mahalline yaklaştı ve içeri bir göz attı.

Kimseyoktu.scannedbydarkmalt1

Richard Green de elinde bir Kalaşnikof ile yanına geldi.

— Nerede peki bu adam?

— Namaz kılıyordur, dedi Malko.

Richard Green heyecanla:

— Tabii, tam saati! dedi.

Kamyonun altına eğilen Avusturyalı şoförün bacaklarını gördü. Silahı omzuna yaslayan Amerikalı derin bir nefes aldı.

— Hay kör şeytan! Ödümüzü koparttı. Araç bozulmuş olsaydı tam belaya çatmıştık.

Alnını sildi.

— Susuzluktan ölüyorum.

SAS alaylı alaylı güldü.

— Burada en az beş ton su var, yararlanabilirsiniz.

— Doğru, ama delik açacak halim yok herhalde.

— Arka tarafta musluklar var.

— Şunu biraz tutun, dedi Kalaşnikofu uzatan Green.

Aracın arkasına geçti ve çömeldikten sonra musluklardan birini açtı. Tazyikli sıvı adamın

yüzünü gözünü sıırıslıklam etti.

Ancak bu rahat ifade ancak birkaç saniye sürdü. Amerikalı aniden doğruldu. Yüz ifadesi değişmişti. Tükürüp ağzını sildi. Olduğu yerde tepiniyordu. Musluk açıldı ve sıvı hâlâ akıyordu.

— Hey, bu su değil! diye bağırdı.

Malko neye uğradığını şaşdı. Kamyonun arkasına koştu, elini sıvının altına sokarak ıslattı ve kokladı.

Bir anda olanları anladı.

— Koşun! diye bağırdı şaşkına dönen Richard Green'e.

Tüfeği fırlatarak koşmaya başladı. Geçerken Eleonor Ricord'un elini tuttu. Kadın yere kapaklandı. Korkudan çığlık atıyordu. Her ikisi de kurumuş akarsu yatağına atladılar.

— Hey, siz delisiniz! dedi on metre arkalarındaki Richard Green.

Bir saniye sonra boş çöl büyük bir patlamayla sarsıldı. Tanker bir ateş topuna dönüştü. Alevlerle kara dumanlar göğe doğru yükseliyordu... Alevli parçalarla sıcak hava kendilerine doğru gelirken SAS yere atladı.

Şokun etkisiyle Eleonor'un elini bırakınca, kadının çığlık attığını duydu.

*

**

Uzun süre baygın kalmış olmalıydı. Çünkü ayağa kalkınca etrafa yine sessizlik çökmüş olduğunu farketti. Tankerin infilak ettiği yer ile onun üç yüz metrelik çevresinden dumanlar yükseliyordu. Malko'nun her tarafı ağrıyordu. Elbiseleri lime lime olmuştu. Patlamanın tesiriyle araçları elli metre uzağı fırlamıştı. Bu durumu görünce olanları anlamakta gecikme-

di.

Etrafına bakındı. Kimseler yoktu.

— Eleonor! Richard! diye seslendi.

— Buradayım.

Bu zenci kadının sesiydi. Kadın toz bulutunun içinden tanınmaz bir halde çıktı. Ayakkabılarından biri kaybolmuştu. Üstünde yırtık bir külot kalmıştı. Suratı kan içindeydi ve hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Malko'nun kollarına atıldı. Tüm vücudu titriyordu.

— Tanrım, neler oldu? Yaralı mısınız?

— İyiyim, dedi SAS. Richard'ı bulmaya çalışalım.

Adam otuz metre ilerde, ensesi kanlar içinde yüzükoyun yatıyordu. Alevlerin ve şokun etkisiyle çırlıçıplak kalmıştı.

Avusturyalı adamın ensesini yokladıktan sonra dönmesine yardım etti. Gözlerini ovuşturan Amerikalı:

— Neredeler? diye homurdandı.

— Kim?

— Bize saldıranlar.

Malko başını salladı.

— Kimse bize saldırmadı. Kamyondaki su değil benzindi. Gafil avlamak istediğimiz dostlarımızın bize küçük bir sürpriziydi.

Richard Green boş boş bakarak kafasını kaşıdı.

— Peki şoför nerede?

— Tabanları yağlayan ilk o oldu. Her şey çok iyi planlanmıştı. Geçen defa bizi görmüşler. Sizin kamyon saati hakkında bilgi aldığınızdan emindiler. Eğer susamasaydınız, şu anda Demokrasi Şehitleri'nin arasında olacaktık.

Amerikalı soyut heykeli andıran steysin-

vagona boş boş bakıyordu.

— Filistinliler anı olarak parçalarımızı toplamaya gelmeden kaçalım, dedi Malko.

Richard'a ayağa kalkması için yardım etti. CIA sorumlusu zor ayakta duruyor, Eleonor hâlâ sınırdan ağlıyordu... Yola çıkmaları on dakika sürdü. Tanker hâlâ yanıyordu, iki yüz metre çapındaki bir alan içinde çöl simsiyah olmuştu. Rüzgârın etkisiyle sürüklenen duman onları öksürtmeye başladı.

— Tanrım! Anadan doğma kalmışım! diye hayret etti Richard Green.

Bunu ancak farketmişti. Çekinerek Eleonor'a baktı ve bir eliyle bacaklarının arasını örttü.

Birden uzaktan siren sesleri işittiler, itfaiye sireniydi. Rafinerilerden yardıma geliyorlardı. Her tarafından petrol fışkıran bir yerde çıkan yangının büyümesine fırsat vermek pek temkinli bir hareket sayılmazdı.

SAS durdu. Bacakları artık onu taşımıyor, başı dönüyordu.

— Bir dahaki sefere bir tank alalım. Öylesi daha emin, dedi.

— Tanrı aşkına! dedi CIA sorumlusu. İranlı! Bizi satan o!

— İmkânsız, dedi Avusturyalı.

Yola baktı. Araçlar onlara doğru geliyordu. Beş dakika sonra yanlarında bir cip durdu. Araçtan çok sayıda Arap indi. Hepsi de hemen hemen çıplak olan bu iki adamla kadını görünce şaşkın şaşkın baktılar.

— Bu Şarjah'ın çok hoşuna gidecek! dedi Malko.

★

**

Malko vücudundaki sıyrık ve morartılardan dolayı kendini sanki dev bir kirpiyle savaşırmış gibi hissediyordu. Tüm adaleleri ağrıyordu.

Şeyh Şarjah son derece yumuşaktı, ama artık sırtıtmıyordu.

— Neredeyse ölüyordunuz! dedi. Kurtulduğunuza sevindim, ama bana güvenmemekle hata ettiniz.

— Ekselans sizden beni affetmenizi dilerim, dedi Avusturyalı. Tabii Richard Green adına da. Bir daha böyle bir şey olmayacağına sizi temin ederim. Sizden bir şey isteyeceğim. Henüz Filistinliler yaşadığımızı bilmiyorlar. Hepsi oradalar. Onları tutuklayım

Kuveytli düşünüyordu. Sonunda başını salladı.

— Bu sorunu emir amcama ileteceğim. Bu sorumluluğu üstlenemem. Ama davanızı savunacağıma emin olabilirsiniz. Amcamın da yardım edeceğini sanıyorum. Yarın büroma gelin. Size sonucu bildiririm.

Malko neredeyse adamın boynuna sarılıp öpecekti. Kuveytliyi yolcu etti. Hatırını sormak için Eleonor'u aradı sonra da uyuya kaldı.

Zor bir gündü.

XI. BÖLÜM

Malko'nun tüm adaleleri ağrıyor, ağzını bile zor açıyordu. Tüm vücudu sıyrık içindeydi.

Kafatasındaki ezikler çok acı verdiği için Richard Green kalkamamıştı. Eleonor'a gelince, o da o narin vücudundaki morartıları herhangi bir erkeğin yapmadığını sevgilisine anlatana kadar akla karayı seçmişti.

SAS İçişleri Bakanlığı'nın asansörüne binerken acı içindeydi. Şeyh Ebu Şarjah'ın odası altıncı kattaydı. Avusturyalı herhangi bir engelle karşılaşmadan Kuveyt Gizli Polis Şefi'nin kapısına geldi. Camlı kapıyı tıkladıktan sonra içeri girdi.

İki Yemenli kucaklarında makinelilerle yere oturmuşlardı. Şeyh dosyalar altında ezilen masasının arkasında sigara içiyordu. Son model üç telefon sürekli çalıyordu. Altın dişlerini göstererek Malko'ya oturmasını işaret etti.

Aynı anda içeriye elindeki tepside mentollü çay olan bir polis girdi. Malko sabırsızlığını gizlemek için ağzı yana yana çayı içti.

Şeyh Şarjah telefonu kapattı. Suratının asık olduğunu görünce Avusturyalı uyandı.

— Haberler nasıl, ekselans? diye sordu.

— Kötü. Bana bahsettiğiniz adamlar ortadan kayboldular.

— Kayboldular mı? Ama...

— Kayboldular. Şafakta adamlarım El Vafra kampını sardı, içerde kimse yoktu.

— Niye sabaha kadar beklediniz?

— Emir amcamı ancak dün gece geç saatlerde görebildim. Bu önemli bir karardı. Gün ağarana kadar düşündü ve dua etti. Sonra da bana kararını bildirdi.

Görünüşe bakılırsa adam gerçekten üzgündü. SAS ne kadar uğraşıysa da adamın gözlerinden gerçeği okuyamadı. Ya Filistinliler kaçmıştı, ya da Şeyh korkuyordu... Ama sonuç ikisinde de aynıydı. Malko'nun içini büyük bir öfke kapladı. Atıldıkları tüm tehlikeler ve ölenlerin hepsi bir hiç uğrunaydı! Bakan geldiğinde, onu öldürecek olan katiller ellerini kollarını sallayarak dolaşıyor olacaktı.

Düşüncelerini gizledi. Yine de Şeyhin büyük yardımları dokunmuştu.

İki Yemenli heykel gibi sessiz ve hareketsizdiler.

— Ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Şeyh ağızlığını bırakıp yanağını ovuşturdu.

— Dışişleri bakanı gelirken havaalanını çok sıkı denetleyeceğiz. Uçağa yaklaşacakların hepsinin üstü aranacak. Zaten uçağı özel bir piste indirteceğiz. Böylece tarifeli seferlerin yolcuları uçağın çok uzağında olacaklar. Oradan ordu tarafından korunacak olan Barış Sarayı'na götürülecek. Yol üstüne takriben beş yüz polis yerleştireceğiz. Tabii bu rakama sizin güvenlik örgütünüz mensupları dahil değil. Bakan gelmeden önce bir kargo uçağı özel imalat zırhlı bir Lincoln getirecek... Konvoy süratle yol alacak. Saatte 50 veya 60 mille...

Önlemleri adeta Malko'yu rahatlatmak ister gibi sayıyordu.

— Madrid'de Amiral Carrero Blanco'nun

başına gelenleri hatırlıyor musunuz? diye sordu SAS. Lincoln mayına karşı da dayanıklı mı?

Şeyh mosmor oldu.

— Konvoydan önce yolda mayın araması yapılması için emir vereceğim.

— Ekselans, bakam tankla da dolaştırırsanız emniyette olmaz. Bildiğiniz gibi Filistinlilerin ellerinde füzeler var. Tek çözüm, bakanı öldürmeye hazırlananları tutuklamak.

— Bana sorarsanız onların kaçtığına eminim. Planları ortaya çıktığı için artık hiçbir girişimde bulunmayacaklardır.

Malko sarı gözlerini Şeyhe dikti. Cesaretlenmeye bakıyordu. Önünde, her şeye sıfırdan başlamak şartıyla beş gün vardı.

— Ekselans, sizi bir daha bu konuda rahatsız etmeyeceğime söz veririm, dedi Avusturyalı. Çünkü ABD Hükümeti'ne bakanın seyahatini iptal etmesi yolunda tavsiye de bulunacağım.

Kuveytlinin karşı çıkışlarına aldırış etmeden odadan çıktı. Belki de yaydığı bu haber Filistinlilerin kulağına kadar gidecek ve onların planlarını bozmaya yarayacaktı. Ancak, bakanın Kuveyt'e gelmesini engelleyemeyeceğini de çok iyi biliyordu.

Bu yüzden bir çözüm bulmak gerekiyordu. Tabii, dışişleri bakanına kalkan olmanın dışında. Çünkü bu durumda bir yerine, iki ölü olurdu.

Beklerken şansını bir kez daha deneyecekti.

*

**

— Bu aralar çok meşgulüm. Her gece bir

davet var.

Winnie Zeki'nin sesi soğuk ve yapmacıktı. Yine de kadının aklında bir soru işareti belirmişti. Malko Danimarkalının telefonu kapatmak üzere olduğunu hissetti. Belki de kocası yanındaydı. Ama Avusturyalının da başka seçeneği yoktu.

— Sizi mutlaka görmem gerekli, diye üsteledi SAS.

— İmkânsız. En azından on iki gün için.

— Bir ölüm kalım meselesi. Çok değer verdiğiniz birisi için.

Sessizlikten kadının ne kadar şaşırdığını anladı.

— Ne demek... Söz konusu olan kim? diye sordu Winnie.

— Bunu karşı karşıya olduğumuzda söyleyim. Ama çok acil bir konu.

Winnie Zeki bir anda karar verdi.

— Peki. Bugün öğleden sonra Sheraton'daki odanızdan ayrılmayın. Otelde kulübümüzün toplantısı var. Bir ara kaçamak yapmaya çalışırım. Ancak fazla ümitlenmeyin.

Kadın telefonu kapattı.

*

**

Saat beşe çeyrek vardı.

Winnie Zeki'den hiç haber çıkmamıştı. Kadını kaçıırırım korkusuyla odasından çıkmaya bile cesaret edemiyordu. Korkunç sinir yıpratıcı bir durumdu. Aslında Eleonor'dan gelmesini isteyebilirdi. Saat beşte neler olup bittiğine bakacaktı. Kuveyt Time'a bir göz attı. Birden, kapı çalınınca irkildi. Gazeteyi fırlattı.

Kapı yeniden vuruldu. Emniyet zincirini

çıkartmadan araladı. Winnie Zeki'ye hiç güvenmiyordu. Yoğun bir parfüm kokusuyla karşılaştı. Kapıyı ardına kadar açtı.

Yabancı bir kadınla burun buruna geldi. Çok makyajlı, dolgun vücudunu sımsıkı saran bej rengi elbise giymiş bir kumraldı bu. Onu Winnie'nin yolladığı kesindi. Kadın içeriye kaçamak bir göz attı.

— Girin, dedi SAS.

— Yalnız mısınız?

— Tabii.

Yabancı kadın içeriye girdikten sonra kapıyı kapattı. Sonra ziyaretçisiyle yüz yüze geldi. Kadın duvarın yanındaki komodinin yanında duruyordu. Malko sırtıttı.

— Winnie nerede?

Kadın dudağını ısırdı. İngilizcesi iyi sayılmazdı.

— Galiba yanlış odaya geldim. Gitmeliyim.

Kadının elbisesinin üst kısmındaki dantelden dolgun göğüsleri görölüyordu. Oldukça çekici bir kadındı. Bu odaya neden gelmişti? Winnie Zeki ile ne ilgisi vardı?

Avusturyalı kadını kolundan tutarak kendine doğru çekti.

— Doğruyu söyleyin. Ne istiyorsunuz?

Kadın ne debelendi, ne de cevap verdi. Gözlerinde maksadı belirli bir parıltı vardı. Malko'nun erkeklik içgüdüsü bu durumda yanılmazdı.

Ellerini kadının yuvarlak ve yumuşak kalçalarına kaydırdı.

Kadın çok ateşliydi. SAS onu duvara sıkıştırdı. Dantel ipek elbisesinin altına hiçbir şey giymemişti. Bacakları ve baldırları süt beyazdı. Kadın omuzlarını duvara yasladı.

Oldukça rahatsız bir pozisyonda sevişiyordu.

Kadının bir eli vücutlarının arasına girdi. Birlikte olduğu erkeği okşuyor, tırmalıyordu. Malko sanki bu hayattaki son sevişmesiymiş gibi dur durak bilmiyordu.

Uzun süre birbirlerinden ayrılmadan durdular.

Malko'nun gözü saatine takıldı. Yabancı kadın kapıyı çalalı yalnızca yedi dakika olmuştu. Kadın bu hızla bir günde Sheraton' daki tüm müşterilerin altına yatabilirdi.

Kadın doğruldu ve elbisesini düzeltti. Yüzü dışında hiçbir şeyinden biraz önce olanlar belli değildi. Elbisesinin kırışan yerleriyle saçını düzeltti ve SAS'a sırtıttı. Daha sonra kapıya doğru ilerledi.

— Adınız ne? diye sordu CIA ajanı.

Kadın duymazlıktan gelerek kapıyı açtı ve gözden kayboldu.

*

**

Kapı yeniden çalındığında Malko üstünü başını düzeltiyordu. Gelen yine aç bir kadınsa dayanamazdı.

Kapıyı açtı. Gelen Winnie Zeki idi. Düz ayakkabılar ve üstüne mum gibi oturan bir tayyör giymişti. Saçları topuzdu. İçeri girdi ve kapıyı kapattı.

— Gelmeyeceğinizi sandım, dedi SAS.

Kadın etrafına bakındı.

— Zor kurtuldum, dedi Winnie. Bana söylemek istediğiniz nedir?

Malko az kalsın biraz önce gelen garip ziyaretçiden ona söz edecekti. Ama yapılacak daha iyi şeyler vardı. Danimarkalı ona buz gibi bakıyordu.

— Kim ölüm tehlikesiyle karşı karşıya? diye sordu kadın.

Avusturyalının bal sarısı gözleri en az kadınınkiler kadar sert ifadeliydi.

— Kocanız, dedi.

— Abdül mü? Niçin?

— Çünkü bakana karşı girişilecek saldırının hazırlayıcısı o. Saldırıyı İsrail'in ılımlı Arap ülkeleriyle yakınlaşmasını istemeyen aşırı uç mensupları adına hazırlıyor. Onlar için arabuluculuk yapan ABD Bakanı tehlikeli bir insan. CIA, bu saldırıyı düşünen kişileri devredışı bırakmak için her çabayı gösterdi, ama başaramadı. Şimdi yapılacak tek şey kaldı: O da kocanızın öldürülmesi.

Winnie Zeki, Avusturyalının blöf yapıp yapmadığını anlamaya çalışıyordu.

— Bunu nereden biliyorsunuz? diye sordu kadın.

— Ben de o örgütün bir üyesiyim.

Kadın bunu daha önce de biliyordu. Aksi düşünülemezdi.

Başını çevirdi. Odada dolandı. Sonra SAS'a döndü. Gözleri ateş püskürüyordu.

— Yalan söylüyorsunuz! Bu bir blöf! dedi.

Öfkeden gözlerini kırptırıyordu. Ağzı çizgi gibi kalmıştı. Dolgun göğüsleri inip çıkıyordu.

— inanıp inanmamakta serbestsiniz, dedi Malko. Ben size haber verdim. Çok çekici bir dul olacaksınız.

Kadının boğazına sarılacağını sandı.

— Adi herif! Abdül aleyhinde hiçbir deliliniz yok. Kimse ona saldırmaya cesaret edemez.

— Onu öldürecek olanlar yola çıktılar bile.

Beyrut baskınını hatırlayın.

Beyrut'ta, İsrail ajanları on kadar Filistin şefini öldürmüştü. Malko sonunda kadının nazik noktasına basmıştı. Winnie daha yumuşak bir tonla konuşmaya başladı.

— Eğer doğruysa neden bunu bana söylüyorsunuz? Üstelik, Abdül'ün düşmanısınız.

— Bu cinayeti önlemek için.

— Nasıl?

— Kimsenin ölmesini istemiyorum. Ne kocanızın, ne de bakanın. Ama bakanın güvenliğinden sorumluyum ve gerekli olan her şeyi yapacağım. Size teklifim şu: Dışişleri bakanını öldürmek isteyen kişileri yakalamama yardım edin. Onları ziyaret süresince bir yerde tutacağım. Buna karşılık kocanızın hayatı kurtulacak.

Uzun süren bir sessizlik oldu. Winnie Zeki'nin her halinden bu konuşmadan etkilenmediği belliydi. Yine de dudaklarını ısırarak başını salladı.

— Bu imkânsız. Onları öldürürsünüz, dedi.

— Kesinlikle hayır.

— Size inanmam. Eğer onlara ihanet ettiğimi öğrenirlerse beni öldürürler. Zaten blöf yapıyorsunuz.

Hızla kapıya gitti. Açtı ve arkasına döndü. SAS kıpırdamamıştı.

— Yaptığınıza hayatınız boyunca pişman olacaksınız, dedi Avusturyalı.

Danimarkalının gözlerindeki sıkıntıyı farketti. Kadın kapıyı kapatarak ona yaklaştı. Bu kez inandığını anlamıştı.

— Size bir teklifte bulunabilirim, dedi Winnie.

Malko sevinçten haykırmamak için büyük

aba harcadı.

— Sizi dinliyorum.

— Sözü­nü ettiğ­iniz kişilerdesilah olmayacak.

O gün silahları havaalanına son anda bir kadın getirecek. Mühimmatın nerede olduğunu biliyorum. Eğer silahlarına el koyarsanız yenilerini bulacak kadar vakitleri olmayacak...

Malko'nun kafası bilgisayar gibi çalışıyordu. Aklına bir şey geldi.

— Şu kadın... Adı Şino-Bu olan bir Japon mu?

Winnie Zeki'nin gözleri korkuyla parladı.

— Nereden... Nereden biliyorsunuz?

Bulmaca tamamlanıyordu.

— Çok şey biliyoruz. Peki, teklifinizi kabul ediyorum. Nerede bu silahlar?

— Goa'da.

Malko yanlış işittiğini sandı.

— Hindistan'daki Goa mı?

— Evet.

— Kadının orada ne işi var?

— Orada değişik ülkelerden gelen yüzlerce hippinin kaldığı bir merkez var. Sık sık Filistin komandoları iki görev arasında orada dinlenirler. Hindistan her zaman Arap yanlısı bir tutum izledi. Ayrıca Hindistan'dan silahla yurtdışına çıkmak çok kolay.

— O Japon kadını nerede bulabilirim?

— Size söylemiştim, Goa'da. Calangute adındaki kasabada. Abdül birisiyle konuşurken-duymuştum. Tüm bildiğim bundan ibaret.

SAS düşünüyordu. Eğer Danimarkalı doğruyu söylüyorsa, bu sorunu çözmek için umulmadık bir yoldu.

— Anlaşmamızdan kocanıza söz edecek misiniz?

Winnine başını salladı.

— Size inandığımı itiraf etmeliyim. Söylediğiniz şeyi yapamayacağımı biliyorsunuz.

— Çok iyi. Ben de size güvenmeye karar veriyorum. Şu saldırı hakkında ne biliyorsunuz?

Winnie asabi bir hal aldı.

— Size başka bir şey söyleyemem. Bunun yanı sıra Abdül'e bir şey olursa sizi ellerimle öldürürüm.

Avusturyalı kadının dediğini yapabileceğini hissediyordu. Üstelemedi.

— Biraz önce sizden önce ziyaretime bir bayan geldi, dedi. O çekici ve azgın kadını siz mi gönderdiniz?

Danimarkalı sıkıldı, sonunda:

— Evet, dedi.

— Bunu neye borçluyum?

— Toplandığımız zaman aramızdan bazıları bunu fırsat bilip özgürlüklerinin tadını çıkartmak isterler. Sheraton gibi büyük bir otelde bu çok kolay bir iş. Herhangi bir kapıyı çalmanız yeter... Arkadaşlarımdan çoğu kocalarından bir deveye gösterilenden az ilgi görür. Onların intikamı böyle... Arap gelenekleri yüzünden başkalarıyla uluorta birlikte olamazlar. Yakın geçmişe kadar kocalarını aldatan kadınlar Suudi Arabistan'da taşta tutuluyorlardı.

— Peki, ya kocagöbeklinin teki veya bir kadınla karşılaşılırsa ne yapıyorlar? Sheraton'da yalnızca damızlıklar kalmıyor ki.

— Özür dileyip başka bir odaya gidiyorlar. Eğer karşısına çıkan bir kadınsa, bu hiç de kötü bir şey değil. Bazen ben de Abdül'e kadın buluyorum. Böylece en azından beni

kimle aldattığını biliyorum. Ayrıca onu başka bir kadınla sevişirken görmek beni tahrik ediyor.

Kadın yavaş yavaş açılıyordu.

— Bayan arkadaşınız kim?

— Bunu size söyleyemem, zaten onu bir daha asla görmeyeceksiniz. Riad'da oturuyor. Son derece kıskanç bir Suudi Arapla evli. Adam olanları bilse onu öldürür. Erkek kardeşi göz kulak olmak için hep onunla dolaşır. Şu anda da holde. Neyseki, fazla gecikmedi.

— Anlıyorum.

— Görüşmek üzere, dedi Winnie.

Göz göze geldiler.

— Arkadaşınızı yollayacağınıza siz gelseydiniz daha iyi olurdu, dedi Malko.

Winnie cevap vermeden kapıyı kapattı.

*

**

Richard Green sanki yirmi kilo vermiş gibi mutluydu.

— Bu iş kolay olacak. Bunun Japonların işine yarayacağına da eminim, dedi. Şino-Bu'yu oldukça uzun süredir arıyorlar.

— Şirketin Bombay bölgesini ya da Hintlileri durumdan haberdar edecek misiniz? diye sordu Malko.

CIA sorumlusu başını salladı.

— Böyle bir şey söz konusu olamaz. İşe siz başladınız, siz devam edeceksiniz.

— Peki Goa'da ne yapmamı istiyorsunuz?

Amerikalı elindeki hayali makineliyle masayı taradı.

— O deli karıyı öldürün, silahları da denize atın. Bir şeye ihtiyacınız olursa Bombay'da

istedikleriniz size sağlanacak.

SAS sesini çıkartmadı. Uzun yıllardır CIA'da çalışmasına rağmen soğukkanlılıkla adam öldürmeye alışmamıştı. Yine de Richard Green'in verdiği kesin emrin sebebini biliyordu. O bağnaz Japon kadını öldürüp silahları yok ederse meydana gelecek katliamı önleyecekti.

Yine de onu öldüremeyeceğini hissediyordu. Bu iş hakkında ta başından beri olanları düşününce aklına bir fikir geldi.

— Daha iyi bir çözüm olabilir, dedi.

Amerikalı kuşkuyla baktı.

— Neymiş?

Malko ona düşüncesini açıklamaya koyuldu. Richard Green önce kuşkularını gizlemedi. Daha sonra yavaş yavaş Avusturyalının planına ilgi duymaya başladı. Sonunda yerinden fırladı:

— Harika! dedi. Bombay ile Bonn'u durumdan haberdar edeceğim. Ama yarın akşamdan önce gidemezsiniz. Hazırlanmaları için zamana ihtiyaçları var. Eğer bu plan yürümezse ilk çözüme her an dönme imkânınız var.

— Bir şey daha var, dedi SAS. Bayan Ricord, Goa'da işime yarayabilir. İki kişi olursak daha az dikkati çekeriz. Ayrıca irtibatı sağlayacak bir ajana gereksinim duyabilirim.

— Kesinlikle haklısınız. Ona hemen haber vereyim. Elçilikten izin almış sayılacak.

Malko'ya iğnelercesine bakıyordu. Ürkek Eleonor'u düşünen SAS başını öne eğdi. Ama uluslararası casusluk kurallarının hiçbirisi faydalı ile hoşu bir araya getirmeyi engellemiyordu.

XII. BÖLÜM

Plaj göz alabildiğine uzanıyordu. Ağaçlarda balık sepetleri asılıydı. Kumun üstündeyse Hint Okyanusu'na açılmaya hazır bekleyen çok sayıda ahşap sandal duruyordu.

Bombay'ın yalnızca beş yüz kilometre güneyinde olunmasına rağmen, burası bambaşka bir dünyaydı. Suların içinde yürüyen üç kız onlara yaklaştı. Çırlçıplaktılar. Malko ve Eleonor'a dönüp baktılar ve sonra gülmeye başladılar.

SAS, zenci kadına döndü.

— Dikkati çekeceğiz galiba, eğer...

Rastladıkları tüm hippiler ister kadın, ister erkek olsun çıplaktılar. Kadınlar çoğunluktaydı.

Eleonor Ricord kısa bir süre tereddüt etti. Sonra son derece normal bir hareketle sutyenini çıkarttı. Küçük, sert ve diri göğüsleri meydana çıktı. Daha sonra külotunu çıkarttı ve bu iki iç çamaşırını Malko'ya uzattı. Avusturyalı bunları yanından hiç ayırmadığı çantaya koydu. Çantada zenci kadının blucisiyle ince elbisesinin yanısıra, Bombay'daki CIA sorumlusunun verdiği ve bir saat önce kendi adına Almanya'dan gelen paket vardı.

— Tatmin oldunuz mu?

Zenci kadın vücuduna duyduğu güven ve sinirlenme arasında sıkışmıştı. Tekrar yürümeye başladılar.

Güneşten korunmak için üstlerine aldıkları bir örtüyle kumda uyuyan hippî bir çiftin

yanından geçtiler. Hippiler haşhaş sayesinde bulutların üstündeydiler. En yakın cankurtaran Panjim'deydi. Bir felaket anında adama mektup yazmak gerekirdi. Calangute'deki Turist Hotel'i görenler plajda kalmayı yeğlerlerdi. Malko kendilerine vermeyi teklif ettikleri odayı görünce şaşkına dönmüştü. İçi talaş doldurulmuş şilteler yatak görevini, tuvalette de yere açılmış bir delik zaruri ihtiyaçları gidermeye yarıyordu. Paslı düşün akmadığı kesindi, musluksa durmadan damlıyordu. Otelde telefon olmasına rağmen, ahize yoktu. Eleonor Ricord gecenin büyük bölümünü hamamböceklerini yarıştırmakla geçirmişti.

Calangute'de hippiler için çok sayıda ucuz lokanta vardı. Hintliler kendilerinden daha fakir gibi görünen, çıplak dolaşıp önlerine gelen yerde uyuyan bu yabancıları şaşkın şaşkın seyreliyorlardı.

Plajın arkasında yer alan tropikal köy Calangute'de az sayıda hippisi vardı. Köye yalnız postaneye mektuplarını almaya gelirler, geri kalan süredeyse plajda ve ağaçlık alanda yaşarlardı. Bir kısmı kumların üstünde kalır, bir kısmı yaprak kulübelere yaşar, en zenginleriyse Hintlilerden kiraladıkları evlerde otururlardı.

Şino-Bu'yu bulmak kolay olmayacaktı.

Değişik ülkelerden gelen yüzlerce kişi vardı. Birbirlerini tanımazlar, ama uyuşturucu alırken karşılaşırldı. Portekizliler 1968'e kadar iki yüz yıllık bir süre içinde Goa'da hâkimiyet sürmüşlerdi. Bugün ise, onlardan yıkık dökük birkaç kiliseyle şoförlerin kullandığı az sayıdaki sözcük kalmıştı.

Büyük plaj kuzeyde, üstünde terkedilmiş

yıkık bir kilise olan kayalık bir burunla bitiyordu. Malko. etrafına bakındı.

Üç erkek ve bir kadın hippî, bir maymunla oynuyorlardı. scanned by darkmalt1

— Şunlara soralım, dedi.

Safari Airways'in, emniyet kemerleri bile çalınmış Dakota'sından indiklerinde, SAS Şino-Bu'yu en fazla bir günlük arayışın sonunda bulabileceklerini sanıyordu. Bu kanısını hemen değiştirdi. Çok sayıda hippîye sormalarına rağmen henüz bir ilerleme kaydetmemişlerdi. Goa'daki hippiler, her birinin uzunluğu dörtle beş kilometre arasında değişen üç dört plaja dağılmışlardı. Bir kısmı uçaklarının indiği Davolim Askeri Havaalanı'nın güneyinde, bir kısmıysa Calangute'den itibaren kuzeye yayılmışlardı.

Taksinin Davolim'den Calangute'ye gitmesi bir saat sürmüştü. Yol boyunca bir göl, Endonezya'yı andıran pirinç tarlalarını ve taşra başkenti olan küçük Panjim kentini geçmişlerdi... Tüm bu yolu Turist Hotel'e varmak için tepmişlerdi.

Bundan sonra umut maratonu başlamıştı. Kilometrelerce uzanan plajda, sanki kimse kimseyi tanımıyordu. Adeta Şino-Bu diye birisi hiç yaşamamıştı.

Üç erkek, Eleonor Ricord'un siyah vücuduna iştahlı iştahlı bakarak ayağa kalktılar. Yanlarındaki kadın solgun olduğu kadar sivilceliydi de. Zenci onlara en çekici sırtışıyla baktı.

— Bir kız arkadaşımı arıyorum, dedi. Şino-Bu adında bir Japon.

Sessizlik. Hippilerden biri bacaklarının arasına yapışan kumları temizliyor, ikincisi

sanki uyuyordu. Üçüncüsü maymunu yere bıraktı ve gözlerini Eleonor'un vücudunda tüylerin en yoğun olduğu yere dikti. Hayvan SAS'ın kucağına atladı.

— Şino-Bu mu dediniz?

— Evet.

Tekrar sessizlik. Yalnızca kuzgunların çığlıkları duyuluyordu. Hippi üstündeki kumları silkeledi.

Leş gibi haşhaş kokuyordu. Saçlarını deniz kabuklarıyla örmüştü... Nemli mavi gözleri sanki hiçbir şey görmüyordu. Korkunç derecede zayıftı.

— Şino-Bu mu? O Jambo ile birlikte değil mi? dedi sonunda.

Malko omzuna tünleyen maymunu korkutmamaya özen göstererek söze karıştı.

— Jambo da kim?

Hippi ona sanki başka âlemden gelmiş gibi baktı.

— Bilmiyorum.Melez, daha doğrusu karaderilinin teki. Zenci de olabilir, Arap da. Kıvrıkcık saçlı kafasında her zaman bir takke var. Her zaman "Jambo" der.

— Ha şu mesele, dedi Malko.

Bu ipucunu kaçırmamanın sırası değildi. Hippi konuşmasını sürdürdü.

— Onları ırmağın karşı tarafındaki Ajuna kumsalında bulabilirsiniz. Calangute'deki postane dönüşünde, dün gece oraya geçtiler.

Maymundan kurtulmayı başaran SAS derhal bir sonu yöneltti.

— Şino-Bu neler giyinmişti?

Hippi vücudunu kaşıdı. Şaşkınlığı içtendi.

(*) Hinduca, günaydın

— Giyinmiş mi? Üstünde hiçbir şey yok. Pardon... Yanılmıyorsam, gümüş bir kemeri var.

Adam kayalık burnu gösterdi.

— Şurada bir patika var oradan geçebilirsiniz. Ya da ormanı geçmeniz lazım. Nehri de geçmek gerekir, ama su fazla derin değildir.

Avusturyalı ile Eleonor yola koyuldular. Plajın sonuna ancak yarım saatlik bir yürüyüşten sonra vardılar. Kayaların arasında kıvrılan bir patikada ilerlemeye başladılar. Güneş yükselmiş ve yakıcı olmuştu. Yolda karşılaştıkları Hintli onlara haşhaşla kaçak viski teklif etti.

Gözleri deli gözünü andıran çıırçıplak tombul bir kıza rastladılar. Kendi kendine şarkı mırıldanıyordu. Çıplak vücutlarından akan teri silmek için biraz durdular. Malko kendi kendine Eleonor'un küçük göğüsleri, nefis kalçaları ve sütlü kahverengi derisiyle bir içim su olduğunu düşündü. Aynı odada kalmalarına rağmen, kadına elini sürmemişti. Zenci ona arkasına dönmüş ve uyumuştur.

Biraz daha yürüdükten sonra Ajuna görüldü. Burada Calangute Plajı'nın aksine Hint köyü yoktu. Çok sayıda hippie yaşıyordu.

**

— Şino-Bu mu? Tanımıyorum... Şuradaki restorana sorun, belki tanıyorlardır.

Sakallı genç Amerikalı koşarak dalgalara atıldı. Malko koskoca plajı çevreleyen çok sayıda palmye yaprağından yapılmış kulübeye baktı ve ümitsizliğe kapıldı. Her birinde bir hippie ailesi yaşıyordu.

Beş yüz metre sonra lokantanın önüne

geldiler. Yapraktan bir kulübeydi.

Malko ile Eleonor kapının yanına çömeldiler. Birer bira ve en pahalı yemek olan körili balık ısmarladılar. Bunun porsiyonu 5 rupiydi. Bu masraf nasılsa Şirket'i yıkmazdı!

Bütün plaj adeta bu lokantada buluşuyordu. Züğürt olanlar yemek yiyenlerin yanına oturarak yiyecek bir şeyler dileniyorlardı. Bazılarıysa haşhaş içiyor ve bunu, yanlarında oturanlara ikram ediyorlardı. Her küme beş, altı kişiden oluşuyordu. Haşhaşı, yemekten daha rahat paylaşıyorlardı.

Malko yanlarında oturan bir çifte döndü.

— Şino-Bu'yu tanıyor musunuz?

Adam Fransızdı, yanındaysa zayıf, ama güzel bir kız vardı. Başını salladı.

— Hayır.

— Ya Jambo'yu?

Fransız sırttı.

— Jambo'yu evet. Onu mu arıyorsunuz?

Fazla ileri gitmekten çekinen SAS tereddüt etti. Fransız üstelemedi. Yemeğini yemeye koyuldu. Sohbeti uzatmaya niyetli değildi.

Sürekli içeri girip çıkan hippiler vardı. Avusturyalı ile zenci balıklarını bitirdiler. Hippi toplumuna rahatça girmişlerdi, ama araştırmalarından henüz bir sonuç çıkmamıştı. Tam kalkacaklardı ki, duydukları bir çığlık üzerine başlarını çevirdiler.

— Jambo!

içeri garip birisi girmişti. Kuzguni siyah teni vardı. Üzerinde kısa bir dondan başka bir şey yoktu. Kafasına bir bone geçirmişti. Kalın hatlı, yassı burunlu, kıvrıkcık saçlıydı. Omzunda bir heybe asılıydı. Peşinde ufak tefek, çırılçıplak Asyalı bir kız vardı. Kadının yüzü

tabak, saçlarıysa sopa gibiydi. Gözleri ufacıktı. Vücudu erkeksi idi. Bacakları kısa, göğüsleri dümdüzdü. Kalçalarında kırmızı sivilceler göze çarpıyordu.

Bunların sebebi ya sinekler ya da hastalıktı.

SAS ile Amerikalı, zencinin karşısına oturdular. Adamın Jambo olduğu kesindi. Kızınsa Şino-Bu olma olasılığı vardı. Jambo yüksek sesle yanlarındakilere şaka yaparak konuşmaya başladı. Kadın tek kelime etmiyordu. Adam heybesinden çıkarttığı küçük gümüş kutuyu açtı. İçinden aldığı kahverengi hamuru andırır maddeyi banka yaydı ve yoğurdu.www.cizgiliforum.com

— Pislik! diye homurdandı.

Siyahımsı maddeyi yere fırlattı. Asyalı onu izliyordu. Yassı burunlu Fransız, bankın altından haşhaş reçinesi dolu olan plastik kabı çıkarttı.

— Hey sen! Birinci kalite Afgan malı ister misin?

Kutuyu açtı ve içinden aldığı küçük parçayı Jambo'ya fırlattı. Adam yakaladı ve piposuna koyarak içmeye başladı. Fransız göz kırptı.

— Sende daha var mı?

— Sana yirmi rupiye patlar.

Malko her ikisini de dikkatle izliyordu. Jambo'nun cevap vermesine fırsat tanımadı. Fransız iki tane on rupilik banknot uzattı. Adam parayı cebine attı ve siyah maddeden bir parça kırarak uzattı.

— İhtiyacın olduğu zaman beni ara. Bu saatlerde beni burada bulabilirsin ya da plajın öbür ucunda kurumuş nehrin yanındaki evimdeyimdir.

Kalktı ve yanındaki kadınla birlikte uzak-

laştı.

Malko sırtarak haşhaşı ikiye kırdı ve bir parçasını Jambo'ya uzattı. Tek söz etmemişti, çünkü adet böyleydi. Adam uyuşturucuyu aldı, kokladı ve yarısını piposuna koydu. Jambo gözlerini Eleonor'un nefis vücuduna dikti ve:

— Bacım, sen içmiyor musun? dedi.

— Daha sonra.

Jambo gülmekten katılıyordu. Yaprak bölmeye dayandı ve içmeye başladı. Takkesini gözlerinin üstüne kadar indirdi.

— Harika! Harika! dedi.

Avusturyalı, adamı inceliyordu. Bunun canlı gözleri ve adaleli vücudu bir esrarkeşe ters düşüyordu. Onun Şirio-Bu ile olan ilişkisi neydi? Görünüşe bakılırsa adam kendine hâkimdi. Haşhaş bittikten sonra boş piposunu banka vurdu ve Malko'ya doğru eğildi.

— Birader! Bu gece plajda bir parti var. Kız arkadaşınla Afgan malını alıp gel... En gözde tercihim bununla iyi bir kahvedir.

Malko kendi kendine bunun harika olduğunu söyledi.

— Yer neresi?

— Güney ucu, hemen kayalardan önce. Göreceksin orada kimler olacak.

SAS'a hitap etmesine rağmen gözlerini Eleonor'dan ayırmıyordu. Rahatsız olan zenci kadın başını eğdi. Jambo'nun kız arkadaşı ağzını açmamıştı. Avusturyalı kendi kendine ABD Bakanı'nı öldürmek için kullanılacak silahlar bu ufak tefek kadında mı? diye sordu.

XIII. BÖLÜM

Malko'nun bir metre uzağında bir çift kuma uzanmış sevişiyordu. Kız önce çığlık attı, sonra güldü. Yakılan ateşin ışığında plajda çok sayıda hippî dans ediyordu. Çevrilen çok sayıdaki süt domuzunun yanısıra tepeleme salata ve yerel sebzeler vardı. Partideki en bol şeylerse, birayla, haşhaştı. Ay ağaçların arkasından yükseliyordu. Büyük bir ihtimalle haşhaş kokusu rüzgârın etkisiyle Bombay'a kadar gidiyordu.

Çantasını uzanabileceği bir yere bırakan SAS, dikkati çekmemeye çalışıyordu. Yanında Eleonor, Asyalı kadın ve Jambo vardı. Yiyor, çekiyor ve sohbet ediyorlardı. Hâlâ Jambo'nun milliyetini bilmiyordu. Adamın İngilizcesi pek iyi değildi.

Sabit bakışlı bir kız şeker kamışı yalıyordu. Rakkase gibi sallanarak önlerine gelip durdu. Parmağıyla Malko'yu gösterdi ve tiz bir sesle:

— Ama bu şeytan! Şeytan! dedi.

Büyülenmiş gibi parmağıyla onu gösteriyordu. Jambo eğildi.

— Boş ver! dedi. Devamlı LSD içer, ama içinde kötülük yoktur. Bak şimdi bir numara yapacağım.

Küçük bir puroyla viski şişesini aldı. Puroyu içine batırdı. Sonra kuru tarafını ağzına alarak yaktı. Dumanı verdi ve puroyu Avusturyalıya uzattı.

— Al! Bununla bir şeyin kalmaz.

SAS teklifi reddedemedi. Tütünle alkol

kokularının karışımı olağanüstü bir şeydi. Puroyu Jambo'ya iade etti. Adam Eleonor'un baldırlarına başını dayayıp içmeye başladı. Asyalı kadın da pipo içiyordu. Serinlik bastığı için herkes iyi kötü giyinmişti. Erkekler blucini, kadınlarsa ince elbiseleri tercih etmişlerdi.

CIA ajanı nasıl daha fazla bilgi edinebileceğini düşünüyordu. Jambo'nun haşhaştan sonra gideceğini ummuştı, ama adam şimdi de pipoya başlamıştı. Dolunay tamamen yükseline haykırmaya başladılar. Jambo ellerini Eleonor'un göğüslerine koydu. Kadın Malko'ya şaşkın şaşkın baktı. Jambo elini kadının elbisesinin içine sokmuş, göğüslerini avuçlamıştı. Bir taraftan da:

— Biraderim, oh biraderim, çok güzel, diyordu.

Zenci kadının utangaçlığı geçmişti. Avusturyalı buna haşhaşın mı, yoksa dolunayın mı etkisi olduğunu anlayamamıştı. Kadın adamın hareketlerine ve ellerinin kararlı bir şekilde nazik noktalarına yönelmesine şaşır-mamıştı.

SAS, bir gece evvel otelde fırsattan yararlanmadığı için çok enayi olduğunu düşündü. Belki de Eleonor kendi ırkından bir erkeği istiyordu.

Asyalı kadın bu taşkınlıkları umursamıyordu. Ajuna kumsalında kıskançlık yasaktı.

Ateşin alevleri kıpırdıyordu. Uyuşturucuyla kendinden geçen çiftler kulübelerine çekiliyorlardı. Hollandalılar üstüste yığılıp uyumuşlardı. LSD içen kız bir ağacın dibinde eteklerini kaldırmış tutarsız şeyler söylüyordu.

Eleonor'un bacağından kalkan Jambo yere

uzanırken kadını da çekti. Şimdi her ikisi yerde yüz yüze yatıyorlardı. Jambo elleriyle zenci kadının vücudunu keşfetmeye çalışıyordu. Aniden, kadını sırtüstü yatırıp üstüne çıktı.

Bir feryat koparan Eleonor adamdan kaçtı. Malko bir hışırtı duydu. Jambo'nun ayağa kalktığını ve Eleonor'u kolundan yakalayıp birlikte ağaçlığa gittiklerini gördü. Kadının casusluk görevinin bir gereğini yaptığını düşünerek kıskançlığını yenmeye çalıştı. En azından içki ve haşhaşın etkisiyle kadın, zenci bir erkekle sevişmek istemişti.

Kendi kendine başka soru yöneltecek süre bulamadı. Bol parfümlü birisi ona sürtünmeye başladı. Dudaklarına başka dudakların değdiğini hissetti.

Asyalı kadın uyanıyordu.

Haşhaş sarhoşuydu. Olanca gücüyle SAS'a yaslanıyor ve Jambo'nun yaptığının karşılığını vermeye çalışıyordu.

Kadının erkeksi vücudu Avusturyalıya dayanmıştı. Kadın içki ve haşhaş kokuyordu. Eli Malko'nun blucinine gitti ve:

— Becer beni! Becer beni! dedi.

Aksanına bakılırsa, Japon olabilirdi. SAS kadına karşı kaba davranmak istemediği için tahrik olmayan uyuşturucu müptelaları gibi davranarak başını çevirdi. Ama kadın bu oyuna gelmedi, büyük bir ustalıklarla SAS'ı soydu. Malko kadından kurtulmaya çalıştı, ama Asyalı üstüne abanmıştı. Malko hiçbir şey düşünmemeye çalıştı. Kadın sonunda istediği tepkiyi elde etmişti.

Biraz sonra kadın haykırarak ata biner gibi SAS'ın üstüne oturdu. Avusturyalı ondan kurtulmak istedi, fakat kadın çok tahrik

olmuştı ve onu bırakmıyordu. Bunun üstüne tek çıkar yol olarak Asyalıyla sevişmeyi gördü.

Kadın bir süre 'sonra' yana devrildi ve kumun üstünde sırtüstü kaldı. Haşhaş ve seksten sarhoş olmuştı.

Dört hippi geceki partiyi sürdürüyordu. Malko kadının ertesi gün bu olanları hatırlayıp hatırlamayacağını bilmiyordu. Aklına yeniden Eleonor geldi. En azından düşmanlarıyla ilişki kurduklarını söyleyebilirlerdi.

Eleonor kulübeye girmek için başını eğdi. Ensesinde Jambo'nun sıcak nefesini hissediyordu. Aynı anda adam önüne dikildi. Onun bu ilkel arzusu karşısında kadın biraz şaşırdı. Kulübe balık ve sebze kokuyordu. Tepedeki yaprakların arasından içeri ayışığı sızıyordu.

Jambo onu ileri itti. Eleonor bir şilteye uzanmak zorunda kaldı.

— Bırakın beni, istemiyorum, diye bağırdı.

Jambo sesini çıkartmadan kadının külotunu dişleriyle çıkarttı.

Sonra kalktı ve kumaş parçasını tükürdü. Gülerek:

— Bacı, bu çok hoşuna gidecek! dedi.

Eleonor öyle şaşırmıştı ki, karşı koymayı bıraktı. Adamı izliyordu. Jambo çakmağıyla birkaç günlük çubuğu yaktı. Koku zenci kadının başını döndürdü.

Jambo soyundu ve kadının yanına uzandı.

— Erkek arkadaşım! Çok kızar, dedi CIA ajanı.

— O da şimdi Şino-Bu ile sevişiyor.

Bu ad Eleonor'un beyninde balyoz etkisi yaptı. Sonunda aradıkları kişileri bulmuşlardı.

Jambo kadını sırtüstü yatırarak ona sahip oldu. Eleonor ona karşı koymadığını, hatta

onu hissettiğinde mutlu olduğunu şaşkınlıkla farketti. CIA'yı, Malko'yu ve silahları unutarak bu adamın tadını çıkarmaya karar verdi Sık sık çığlık atıyordu.

Adam birazdan yanına uzandı ve kadını kendisini okşaması için zorladı.

Sonra tekrar zenci kadına sahip oldu. Ne yoruluyor, ne dur durak biliyordu. Eleonor sanki saatlerdir seviştiklerini sanıyordu. Zevkten kaç kez haykırdığını hatırlamıyordu.

Jambo açlığını gidermişe benziyordu. Sırtüstü kadının yanına uzandı.

— Nereden geliyorsun? diye sordu.

— ABD, Detroit'ten.

Eleonor cevapları önceden hazırlamıştı.

— Burada ne arıyorsun?

— Yoga hocasıyım. Hindistan'a daha iyi öğrenmek için geldim.

— Ya yanındaki sarışın herif nereli?

— Alaska'da çalışıyor. Bir gemide kaptan, şu an izinde.

— Buraya nasıl geldin?

— Otobüsle.

— Ona nerede rastladın?

— Bombay'da.

Sustu. Sanki tatmin olmuştu. Bu kez Eleonor soru sormaya başladı.

— Ya sen nerelisin? Amerikalıya benzemiyorsun.

— Sudanlıyım.

— Burada ne yapıyorsun? Niçin geldin?

— Devrim yapıyorum, dedi gülerek.

Eleonor konuyu değiştirmeye karar verdi.

— Bayan arkadaşın benim yüzümden sana bir şey demez mi?

Omuz silkti.

— Onun umurunda bile değil.

Sustu, tekrar konuşmaya başladı:

— Seninle sevişmek hoşuma gitti. Yine görüşmeliyiz. İki gün sonra gideceğim, ama çabuk dönerim. Ajuna'da kalacaksın değil mi?

— Nereye gidiyorsun?

Cevap suratına inen bir tokat oldu. Korkudan gözlerini kapattı. Jambo'nun kuru sesini duydu.

— Soru sorma. Bundan nefret ederim. Burada başkalarının işleriyle asla ilgilenilmez. Geçen hafta bu yüzden birinin cesedi denizde bulundu.

Eleonor donakaldı. Edindikleri bilgiler doğru çıkıyordu. Gözleri karanlığa alıştığı için etrafını daha rahat görebiliyordu. Burada silah saklanması olanaksızdı. Tabii yatağın altında boşluk yoksa. Aniden Sudanlı yan yattı.

— Uykum var, toz ol! dedi.

Eleonor elbisesini alıp giydi ve kulübeden çıktı. Plaj bomboştı. Biraz uzakta ateşten kalan korları gördü ve yürümeye başladı. Ayakta zor duruyordu. Denize doğru yürürken kayalıklarda ayaklarını burktu. Soyundu ve kendini dalgaların kucağına atıp uzun uzadıya temizlendi. Pis ve adi bir rüyadan uyanmış gibiydi. Bu, zihninden silinmesi gereken kötü bir anıydı. Denizden çıktı, kurulandı ve ateşin yanına giderek Malko'yu buldu. Şino-Bu kaybolmuş, Malko ise uyukluyordu.

* *

**

— Çok zor olmadı ya?

Kadın başını salladı ve derin bir nefes aldı.

— Çok yorulдум ve korkunç derecede

başım ağrıyor.

— Plajda yatsak daha iyi olacak galiba.

Ateşten uzaklaşıp ağaçların dibindeki çukura yerleştiler. Eleonor öğrendiklerini anlattı.

— Nihayet, Şino-Bu'yu bulduk.

Eleonor Avusturyalının kollarına atıldı. Kadın Jambo'yu unutmak için SAS ile sevişmeye başladı.

— Silahları bulmak lazım, dedi alçak sesle zenci. Kulübede sakladıklarını sanmıyorum. Kapıda asma kilit bile yok.

— Yarın bakarız.

Düşmanlarıyla böylesine beklenmedik bir ilişkileri olabileceğini hiç düşünmemişti. Zenci kadınla Jambo arasında neler geçtiğini tahmin etmeye çabaladığı için uyumakta güçlük çekti.

*

**

Güneş Malko'nun omuzlarını kavuruyordu. Kumlara uzanmış, Jambo'nun kulübesini gözetliyordu. Sudanlı kulübesinden yüz metre kadar uzakta sandalında karavida avlıyordu. Şino-Bu kulübede dinleniyordu.

Eleonor'un gözlerinin etrafında çizgiler oluşmuştu. Kadın yüzükoyun uzanmış uyukluyordu. Etraflarında hippilerin alışlagelmiş git - gelleri sürüyordu. SAS planını nasıl gerçekleştirebileceklerini düşünüyordu. Yapılacak ilk şey silahların yerini öğrenmektir. Şu an için Kuveyt ne kadar da uzaktaydı. Ama aradaki mesafe uçakla dört saatti. Filistinli gerillaların bu hippi kampında saklanmaları dahiyane bir fikirdi. Mossad'ın Ajuna kumsalında ajanı olmadığı kesindi. Winnie Zeki olmasa, bakanı öldürmek isteyenlerin burada olduğunu asla bilemezlerdi.

— İşte Şino-Bu! dedi alçak sesle Avusturyalı.

Japon kadın her zamanki gibi cıvılcıplak Jumbo'nun kulübesinden çıkmış, lokantaya doğru gidiyordu.

— Onu izleyin ve hemen dönmemesini sağlayın, dedi Malko.

Eleonor kalktı ve plajda yürümeye başladı.

İki kadın karşılaştıkları anda, Malko yerinden fırladı ve kulübeye gitti. Sandaldan Jambo onu göremezdi.

*

**

Malko meyve ve sebze sepetinin altında, kalınca bir zarf buldu. Çıkarttı ve açtı. İçinde yüzlük dolarlar, beş yüz mark, iki bilet ve iki pasaport vardı. Bunlardan biri John Bougola, diğeriye C.Kukusai adına düzenlenmişti. Biletler kombineydi. Birincisi Kuveyt Hava-yollarının 18 Ocak tarih ve 371 sayılı Bombay-Kuveyt seferi için geçerliydi ve OK'lenmişlerdi. Aynı gün ABD Bakanı da Kuveyt'e gidiyordu. Hepsini yerlerine koydu.

Şilteyi çevirdi ve döşemeleri yokladı. Gizli bölme yoktu. Jambo silahları burada saklamı-yordu. Şaşkınlık içinde kulübeden çıktı ve ağaçlık alana gitti. Silahlan bugün bulmalıydı, yoksa planı yatarı.

Güvenli bir yerde oldukları kesindi. Jambo ile Şino-Bu hippilere güvenmezlerdi. Nereye saklamış olabilirlerdi? SAS lokantada Şino-Bu ile Eleonor'u buldu. Bir çay içtikten sonra zenci kadınla birlikte oradan uzaklaştı.

— Şino-Bu size ilginç şeyler anlattı mı?

Eleonor başını salladı.

— Hayır. Zar zor konuşuyor. Bana yalnızca

Japonca bildiğini söyledi.

— Silahlar kulübede yok. Onları başka yerde aramalıyız.

Silahları bulamazlarsa Şino-Bu ile Jambo'yu öldürmek zorunda kalacaklardı.

— Bana yalnızca yeni pasaport almak için yarın Bombay'a gitmeleri gerektiğini söyledi, dedi Eleonor. Güya eskileri çalınmış.

Malko meyve sepetindeki iki pasaportu düşündü. Sudanlı ile Japon silahları Kuveyt'e götürmeye gidiyorlardı.

— Silahlarla gidiyorlar, onları bulmalıyız, dedi SAS.

— Belki de ağaçların dibinde ya da bir çeltik tarlasına gömmüşlerdir... Oralar pek göze çarpan yerler değil.

Malko kadını dinlerken sandalıyla kıyıya yanaşan Jambo'dan gözünü ayırmıyordu.

— Gidip bakalım. Bu adamın peşini bırakmaya gelmez.

Biraz uzakta iki eşcinsel birbirlerini okşuyordu. Kayık kıyıya gelene kadar yüzdüler. Jambo onlara koskoca bir karavida gösterdi. Ağaçların arasından çıkıp koşarak gelen Şino-Bu bir çığlık attı. Jambo'ya sandalı çekmesi için yardım ettiler. Teknede beş altı tane karavida vardı. Jambo hayvanları Japon kadına attı.

— Şunları lokantaya sat. Herbiri en az on rupi eder. Böylece biraz haşhaş alabiliriz.

Eleonor'u belinden kavradı ve kulağına bir şeyler fısıldarken kadının çıplak göğüslerini okşadı. Zenci kadın zoraki bir gülümsemeyle adamdan kurtuldu. Malko denize bakıyordu.. Sebze sepetindeki bin dolar ve beş yüz markla Jambo ve Şino-Bu Hindistan'da rahatça üç ya

da dört yıl yaşayabilirlerdi. Öyleyse, Sudanlı geçimlerini sağlamak için karavida avlamıyordu. Oysa, denizin dibi özel ambalajlı silahları saklamak için biçilmiş kaftandı. Hippilerin aklına gelmeyecek bir yerdi. Ajuna kumsalında fazla miktarda dalış takımı da yoktu.

— Lokantaya geliyor musunuz? Mangırımız olduğuna göre bir şeyler yiyip kafa yapalım, dedi Jambo.

Güya her ikisine de hitap ediyordu, ama gözlerini Eleonor'dan ayırmıyordu. Kadın Malko'nun gözlerinden evet demesi gerektiğini anladı.

— Aç değilim, dedi SAS tüm saflığını takınarak. Bir süre daha burada kalacağım. Sizi sonra bulurum. Calangute postanesine gidip adıma bir şey gelmiş mi bakacağım.

— Peki. Sonra görüşürüz, dedi iki kadına birden sarılan Jambo.

Malko kumlara uzandı ve giden üçlüyü seyretti.

Zenci adam dalış takımlarını sandalda bırakmıştı. Ajuna'da takımlarının çalınmasından endişe duymuyor gibiydi.

Sular çekilince denizin ortasında sığ bir yer oluşuyordu. Adam hep orada avlanıyordu. Belki de SAS bakana karşı hazırlanan komploda kullanılacak silahları orada bulacaktı.

XIV. BÖLÜM

Malko kurşun kemerin ağırlığıyla ılık suya daldı. Yer yer kayalık kumlu dibe indi. Sağ tarafında oldukça büyük bir kaya vardı. O tarafa yüzdü. Tam hedeflediği yere varınca ciğerleri patlayacak gibi oldu ve yüzeye çıktı. Derin bir nefes aldıktan sonra yeniden daldı. Kayalar adeta bir labirent oluşturunyorlardı. Eğer silahlar denizin dibindeyse, muhakkak kayaların arasına saklanmışlardı. Kumluk alana bırakılırlarsa akıntı nedeniyle sürüklenme olasılığı vardı. Ancak dipte yüzlerce oyuk vardı. Altı MP.5 makineli tabanca, şarjörleri ve bombalar fazla yer tutmazdı.

Ciğerlerinin patlamaması için nefesini verdi. Kayanın yanından geçerken sarı bir şey gördü. Ama yüzeye çıkması gerekiyordu.

Boğulmamak için dibe sert bir şekilde tekme attı ve topuğunda büyük bir acı hissetti. Bu kez toparlanabilmek için yüzeyde beş dakika kaldı. Sağ topuğuna baktı. Derin bir yara açılmış, kanıyordu. Bir midyeye basmış olmalıydı. Köpekbalığı olmaması için dua etti.

Nihayet bir kez daha daldı ve kafasını küçük mağaraya soktu.

Elleri kauçuk beze değince kalp atışları hızlandı. Sarı bir çantaydı bu. Tuttu ve kendine doğru çekmek istedi. Ama çanta öyle iyi sıkıştırılmıştı ki, kırırdatamadı bile.

Tam bu sırada, önce bir köpekbalığı ya da yunus sandığı bir şeyin, üstüne doğru geldiğini gördü. Sonra bunun bir gözlük

olduğunu anladı. Karşısındaki kendisi gibi bir dalgıçtı, ama tüfeğini ona doğru doğrultmuştu.

*

**

— Jambo! diye haykırdı Sudanlı.

Neşeyle ona karşılık verdiler, Yemeğin başından beri Eleonor ile Şino-Bu'nun arasında oturan Jambo paşalar gibi yaşıyordu. İki kızın beline sarılmıştı.

Üçüncü kez haşhaşlı pipo içiyordu. Malko'yu düşünen zenci kadın sıkıntısını gizlemekte güçlük çekiyordu. Ama Sudanlı sanki hiçbir şeyden şüphelenmiyordu.

— Gidiyoruz, dedi Jambo.

Hesabı ödemişti. Eleonor'u önüne alarak kalçalarını okşadı. Şino-Bu ise olanları hayran hayran seyrediyordu. Sudanlı ona döndü.

— Odun toplaman lazım.

— Şimdi mi?

— Evet.

Kadına ısrarla bakınca Japon plajın öbür ucuna doğru yürümeye başladı.

— Hadi bana yoga öğret, dedi Eleonor'un kulağına eğilen Jambo.

Plaj boyunca yürümeye başladılar. Jambo aniden durdu ve denize bakarak bir küfür savurdu. Eleonor midesinin kasıldığını hissetti. Adamın baktığı yönde, suda yansıyan güneş ışınları gördü.

Bu Malko'nun dalış gözlüğüydü.

Jambo deliler gibi koşmaya başladı. Önce sandala, oradan da kulübesine gitti. Eleonor adamın peşine takıldı. Kulübeye gittiğinde Sudanlı boynuna bir gözlük takmış, deniz tüfeğini kuruyordu. Beline taktığı kurşun

kemerde bir hançer asılıydı.

— Jambo! Ne yapıyorsun?

Silah hazır olunca çıkmak istedi. Eleonor yolunu kesti. Sudanlı tek kelime etmeden kadının suratına bir yumruk attı. Zenci kadın sendeledi, dilinin parçalandığını sandı. Ama tüm cesaretini toplayarak silahın sapını tuttu. Jambo olanca gücüyle zıpkının ucunu kadının çıplak tenine değdirdi. Eleonor ucun karnına saplandığını sandı.

— Çekil, yoksa vururum! diye homurdandı Sudanlı.

Eleonor'un yüreği ağzına geldi.

— Nereye gidiyorsun? Niçin sinirlendin? diye kekeledi kadın.

— Sana çekil dedim, yoksa şişlerim.

Zenci, adamın her an zıpkının tetiğine dokunabileceğini sezdi. Sapını bıraktı. Adam olanca hızıyla denize koştu. Eleonor, onun gözlüğünü takar takmaz suya girdiğini ve doğru, SAS'ın bulunduğu tarafa yüzdüğünü gördü.

*

**

Malko savunma amacıyla elini içgüdüsel olarak uzattı. Bir taraftan da dalgıcın kendisini görmemiş olduğuna inanmak istiyordu. Ama yeni gelen onu hedef almıştı ve hiç yön değiştirmiyordu.

Son bir gayretle yüzeye çıkmak için bir hamle yaptı. Zıpkının ucu bacağına sıyrarak geçti ve kayaların arasında kayboldu. Dalgıç olanca gücüyle SAS'a doğru yüzdü ve tüfeğin ucuyla karnına vurdu. Malko gözlüğe rağmen Jambo'nun kin dolu kara gözlerini tanıdı. Bu sırada Jambo'nun belindeki hançeri gördü.

Birbirlerine öyle yakındılar ki, silahı kınından çıkartmak için elini uzatması yeterliydi. Ve çıkarttı da...

Sudanlının ani geri kaçışına rağmen, Malko gerçek bir katil olsa onu on kez öldürecek fırsatı bulmuştu. Ama o yüzeye çıkmayı yeğledi. Jambo'nun tüpü olmadığından zıpkını kurmak için onun da yüzeye çıkması gerekiyordu. Şimdi eşit koşullardaydılar.

Yine de Sudanlıyla vuruşmaya girmek istemedi. Çünkü böyle bir şey olduğunda planını değiştirmek zorunda kalabilirdi.

Yüzeye çıkar çıkmaz yeniden dalabilmeki için derin bir nefes aldı. Birkaç saniye sonra takriben bir metre uzağından Jambo da yüzeye çıktı. Malko'yu görür görmez zıpkını sol eline aldı ve ters istikâmete sırtüstü yüzerek uzaklaşmaya başladı.

— Jambo, Jambo ne yapıyorsun? diye bağırdı Avusturyalı.

Bıçağı bırakmadan adama doğru yavaş yavaş yüzdü. Zıpkını kurmasını engellemeliydi. Yoksa yine ölüm tehlikesiyle karşı karşıya kalabilirdi.

— Adi herif! Seni öldüreceğim! diye haykırdı Sudanlı.

— Delisin! Bir karavida için bu kadar sinirlenilmez ki!

Öylesine içten söylemişti ki bunu, Sudanlı yumuşadı. Malko bu fırsattan yararlanıp adamın üstüne gitti.

— Gözlüğünü almamam gerektiğini biliyorum! Ama Eleonor'a bir karavida sunmak istedim.

Suda tüfeğiyle uğraşan Jambo bir süre tereddüt etti.

İstese Malko onu her an hançerleyebilirdi. Ama onu öldüremezdi. Çünkü CIA'nın planlarını öğrendiğini Filistinliler son ana kadar bilmemeliydi. Bu yüzden de Jambo'nun onu düşman olarak görmemesini sağlamalıydı.

SAS adama yaklaştı ve ona hançeri uzattı.

— Al, bunu korktuğum için almıştım, dedi.

Artık düşmanın insafına sığınmıştı. Suyun içinde ayakta duruyordu. Önsezisine güvenerek hayatı üstüne kumar oynuyordu. Jambo hançeri alarak kınına soktu. Sonra zıpkını kurup elini tetiğin üstüne koydu. Malko adamın hareketlerine dikkat ediyordu. Adeta yırtıcı bir hayvanın kafesine girmişti. Jambo'nun tereddüt ettiğini farketti.

— Burada ne yapıyordun? diye homurdandı Sudanlı.

— Söyledim ya, karavida avlıyordum.

— Calangute'ye gideceğini söylememiş miydin?

— Gidemedim, bir kayadan atlarken ayağımı kestim. Bak.

ayağının altındaki derin yarayı gösterdi. Hâlâ kanama durmamıştı. Artık Jambo kesinlikle ona inanmıştı.

— Benden başka kimsenin burada avlanmaya hakkı yoktur, dedi Sudanlı. Geçen gün bir Almanı öldürmek zorunda kaldım.

— Yemin ederim ki, bilmiyordum.

Kıyıya doğru yüzmeye başladı. SAS onu izliyordu.

Sanki gökyüzü her zamankinden daha maviydi. Yaşıyordu, üstelik silahların yerini öğrenmişti. Ancak görevinin bundan sonraki kısmı çok daha tehlikeli ve nazikti. Jambo en ufak bir kuşku duyduğunda, onu öldürmeye

kalkacaktı. Adamın bu kadar çabuk inanmasının daha fazla bilgi edinmek için bir tuzak olup olmadığını da henüz bilmiyordu.

Birlikte plaja çıktılar. Eleonor sandala yaslanmış bekliyordu. Hemen Malko'ya koştu.

— Ne oldu? diye sordu.

— Bir şey yok. Bir yanlış anlama oldu.

Ayağı çok acı veriyordu. Jambo geldi ve elini Avusturyalının omzuna attı. Neşeli görüntüsü sahteydi.

Bana kızma birader! Ama tüm yiyeceğim şu karavidalar. Tarlamı kurutacağını sandım. Su soğuk olduğu için pek fazla böcek yok. Bayan arkadaşın bana engel olmak isteyince kızdım. Akşama birlikte yemek yiyeceğiz. Çünkü yarın Bombay'a pasaportlarımızı almaya gideceğiz.

— Harika! dedi SAS. Eleonor ile ben de lokantadan sebze alır, yemeği pişiririz.

— Büyük adamsın! dedi Sudanlı.

Adamın gözlerinde saf bir ifade vardı. Ama Malko aynı gözlerde birçok kez tehlikeli parıltılar sezmişti.

— Birazdan görüşmek üzere, dedi Sudanlı.

— Birazdan görüşürüz.

Eleonor havlusunu kumlara serdi. SAS ile birlikte oturdular. Avusturyalının ayağı kanamaya devam ediyordu. Kadın Malko'ya yaslandı. Teni kadife gibi ve ılıktı.

— Çok korktum! dedi zenci. Sizi öldüreceğini sandım. Bir şey bulabildiniz mi?

— Evet. Az kalsın beni öldürüyordu.

Eleonor'a olanları anlattı.

— Geriye en zor kısım kaldı. Benden kuşkulandıktan korkuyorum. Her şeyden

önce, bu kuşkularını Şino-Bu'ya açmasını engellemeliyiz. Nerede o?

Elenor ona odun toplama hikâyesini anlattı.

— Hint polisine haber vermek daha iyi bir yol değil mi? diye sordu kadın. Silahlara el koyarlar. Zaten gerekli olan da bu.

— Buraya böyle bir şey için gelmedik. Yüzde bir de olsa, planımı başarıya ulaştırma olasılığımız var. Ayrıca Hint polisini buraya getirebilmek bir ayımızı alabilir.

— Peki, onları Bombay Havaalanı'nda yakalatsak olmaz mı?

— O en son çare olabilir. Bu arada kulübeye gidin. Jambo'ya karavida pişirmesinde yardım edersiniz. Hiçbir şekilde Şino-Bu ile başbaşa kalmamalı.

Eleonor'un gözleri faltaşı gibi açıldı.

— Ama en azından onları gece başbaşa bırakacağız.

— Aradaki sürede çok şey olabilir. Bana çantayı verin, dedi sırtarak SAS.

Kadın çantayı uzattı.

— Jambo'ya ayağımı tedavi ettirmek ve sebze satın almak için lokantaya gittiğimi söyleyin.

— Pekâlâ, elimden geleni yapacağım.

Malko eğildi ve kadını hafifçe öptü.

— Birazdan görüşmek üzere.

Yakıcı kumu savura savura uzaklaştı. Kesğin acısı dayanılmaz olmuştu. Gerçekten tedavi olması gerekliydi.

Ama yine de bu, yapacakları arasında en önemsiziydi.

*

**

Mumun ışığı oynuyordu. Koca karavidadan boş bir kabuk kalmıştı. Jambo haşhaşlı piposunu içiyordu.

— Yatma zamanı geldi, dedi Malko.

Jambo esnedi.

— Kulübenin yakınında yatın. Burası plajdan daha sıcak olur. Üstünüze bir örtü vereyim.

— İyi olur, dedi SAS.

Jambo lime lime olmuş ince bir örtü uzattı. Avusturyalı ayağa kalktı.

— Sizi yolcu etmemiz için sabah bizi uyandırın.

Hepsi teker teker birbirleriyle öpüştüler. Malko ile Eleonor kulübeden on metre kadar uzaktaki bir çalılığın arkasına sığındılar. Onları buraya Sudanlı getirmişti. Jambo uzaklaşır uzaklaşmaz:

— Neler oluyor? Niçin burada yatmamızı istediler? diye sordu Eleonor.

— Çünkü bu gece bizi öldürmeyi düşünüyor.

XV. BÖLÜM

Eleonor dirseğinin üstünde doğruldu.

— Aman Tanrım!

Malko onu rahatlatmak için sırttı.

— Korkmayın. Kendimizi savunacak silahımız var. Sonra ona iyi bir sürpriz yapma olasılığımız da var.

Bez çantayı araladı. Eleonor yassı tabancayı gördü.scanned by darkmalt1

Zenci, Avusturyalıya sarılarak uzandı. Titriyordu, yavaş yavaş sakinleşti ve uyudu. Malko yıldızları inceliyordu. İçlerinden biri aşırı parlaktı. Bu, batıda tam Hint Okyanusu'nun ufkundaydı.

Kayalıklarda bir ayak sesi duyulduğunda, yıldız ufukta kaybolmak üzereydi. Malko yassı tabancasını aldı ve yaklaşan karaltıya ateş etmeye hazır bekledi. Dirseğiyle hafifçe Eleonor'u dürttü. Kadın uyanınca ona feneri uzattı.

Gelen Şino-Bu idi. Kadın beline peştamal bağlamıştı. Durdu ve boğuk aksanıyla bağır-maya başladı.

— Çabuk gelin! Jambo hasta, korkuyorum!

Malko hemen ayağa kalkarak tabancasını beline taktı. En önde Japon, en arkadaysa Eleonor olmak üzere, koşmaya başladılar.

Kulübeye ilk SAS girdi.

Jambo bir kenarda çömelmişti. Elleri dizlerinin üstünde, göz kapakları şiş, sürekli önündeki duvara bakıyordu. Malko adamın

baktığı yöne bakınca çitin üzerine konmuş hareketsiz duran bir pervane gördü... Sudanlı'nın korkudan yüz hatları değişmişti. Gelenleri farketmemiş gibiydi.

— Nesi var? diye sordu Avusturyalı.

Şino-Bu berbat İngilizcesiyle konuşmaya başladı.

— Bilmiyorum. Siz gidince harika renkler gördüğünü ve kendini bir garip hissettiğini söyledi. Sonra aniden konuşmaz oldu. Titremeye başladı. Bir çığlık atarak kolunu uzattı. Bana yerdeki bir karıncayı gösteriyordu. Hayvanı ezdim. O da yatıştı. Sonra içeri kelebek girdi ve oraya kondu. Jambo haykırdı ve geri kaçtı. O zamandan beri ölü gibi. Bakın.

Sudanlı gözlerini kelebekten ayırmadan titriyordu.

Malko ilerledi ve çite vurdu. Kelebek Jambo'ya doğru uçtu.

Bu sırada beklenmedik bir şey oldu. Sudanlı bir çığlık attı ve böcek başının üstünde uçarken olduğu yerde büzüldü. Sonra kalktı Ve geri geri gitti. Kulübenin duvarını yıkarak dışarı çıktı ve karanlıkta kayboldu. Gece karanlığında korkudan bağıra bağıra uzaklaştı.

Şino-Bu da dışarı çıktı. Onu Malko ile Eleonor izliyordu. Jambo çığlık çığlığa kollarını sallayarak plajda koşuyordu. Bu sırada Japon kadın yaralı bir hayvan gibi bağırarak adamın peşisıra kayadan kayaya atlamaya başladı.

Şaşkına dönen Eleonor Malko'ya baktı.

— Adamın nesi var?

Avusturyalı güldü.

— Ona hayatının "en güzel seyahati'ni

yapmasını sağladım. Kahvesine attığım şekerin üstünde bol miktarda LSD vardı. Bu sayede kendini İsa sanıp mucizeler yaratabileceğini sanıyor.

.
**

— LSD ha? Peki, nereden buldunuz?

— Koca burunlu Fransızdan. Yüz rupiye en az bir düzinelik "uçuş" için yeterli miktarda aldım...

— Ya iyice çıldırırsa?

— Öyle bir tehlike yok. Olanlara bakılırsa durum pek fena değil. Normal olarak o kelebeği yüz misli büyük görmeli, kendini de ufacak hissetmeliydi.

— Neden böyle bir şey yaptınız?

Malko sırttı, gözlerinde tehlikeli bir pırıltı oluştu.

— Çünkü planıma göre, Şino-Bu şüphelenmeden Jambo'dan kurtulmalıyız.

— Şimdi ne olacak?

— Bu, duruma göre değişir. Eğer hesaplarımda yanılmadımsa, arkadaşımız Şino-Bu bizden yardım isteyecek.

Eleonor SAS'a sorarcasına baktı.

— Yardım mı? Ne yapmak için?

— Hint Okyanusu'nun dibindeki silahları ele geçirmek için. O işi tek başına başarabileceğini sanmıyorum.

Konsolos yardımcısı bu hile karşısında şaşkına dönmüştü.

— Peki, silahların bulundukları yerde kalmaları daha iyi olmaz mı? Böylece herhangi bir tehlike söz konusu olmaz.

— En iyisi komployu bilmiyormuşuz gibi davranmamız. Dikkat! İşte, Şino-Bu!

Japon kadın geldi, gözlerinde çılginca bir ifade vardı.

— Korkunç! dedi. Onu yakalayamadım. Sanki peşinde şeytan varmış gibi koşuyor.

Malko Şino-Bu'yu teselli etmeye çalıştı.

— Gidip yatın. Nasılsa kendiliğinden gelir.

Ama Japon kadın olduğu yerde duramıyordu.

— Yarın sabah gitmemiz lazım. Bari zamanında gelse.

Malko gülmemek için kendini zor tuttu.

— Seyahatinizi bir veya iki gün erteleseniz kıyamet kopmaz ya! Pasaportlarınız bekleyebilir.

Şino-Bu başını eğdi.

— Evet, tabii...

Tam bir şey söyleyecekti ki, kendini toplayıp başını kaldırdı.

— Siz de buradasınız, değil mi?

— Kesinlikle, dedi Avusturyalı. Gidip yatacağız. Geri dönünce bize haber verin.

Şino-Bu kulübeye girince, onlar da yattıkları yere döndüler.

— Artık yalnızca beklememiz gerek, dedi SAŞ,

— Adamın geri gelmeyeceğine inanıyor musunuz?

— İçtenlikte söyleyeyim ki, tersi beni şaşırtır. Aldığı doza göre Bombay'a kadar koşması gerekli. Ya da bir köşeye sinip kalır. Bu durumun bir veya iki gün sürmesi lazım.

Uzanıp birbirlerine sarıldılar. Örtünün altında olmalarına karşın, zencinin vücudu buz gibiydi.

*

**

— Benim, dedi Japon kadın.

Malko doğruldu. Gözünü kırpmamıştı. Çünkü, uyuşturucu satıcısı Fransızdan uyarıcılar satın almıştı. Bu sayede kırk sekiz saat hiç uyumadan durabilirdi. Ayrıca, buna gereksinimi vardı. ABD Bakanı Kuveyt'e öbür gün gelecekti.

— Ne oluyor?

— Geri dönmedi, dedi Şino-Bu.

Ağaçların arasından şafağın ilk kızılılıkları görölüyordu. SAS kalktı. İnce bir kaftan giymiş olan Şino-Bu titriyordu. Tüm hatları gerilmiş, gözlerinin altında halkalar oluşmuştu. Malko bir türlü bu ufak tefek Japon kadının bir düzine kadar ülke polisince arandığına inanamıyordu.

—Gidip yatın, dedi. Onu arayamayız. Ağaçlık bölgede olabileceği gibi çeltik tarlalarında da olabilir.

— Ama gitmem lazım. Kesinlikle. Hem de iki saate kadar, diye inledi Şino-Bu.

Japon gri denizi seyrediyordu. Kendi kendine:

— Mutlaka gitmeliyim. Mutlaka, diye tekrarladı.

Malko mutluluğunu gizlemekte zorluk çekti.

— Bunu Jambo'ya söylerim, dedi. Siz yokken kulübeye göz kulak olurum.

Şino-Bu önce Eleonor'a, sonra Avusturyalıya baktı. Başını sanki Jambo çıkıp gelecekmiş gibi ağaçlığa çevirdi.

— Bana yardım etmeniz gerekli, diye mırıldandı.

— Para mı istiyorsunuz?

Kadın hayır anlamında başını salladı.

— Yo, yo! İstedğim bu değil. Bombay'a bir şey götürmem gerekiyor. Plajda Hintliler ve keşler buldukları her şeyi çaldıkları için Jambo paketi karavida avladığı kayaların arasına sakladı. Bense yüzme bilmiyorum.

Eleonor çok şaşırılmıştı. SAS son derece sevimli bir edayla konuşmaya başladı.

— O kolay! Jambo'nun teçhizatıyla dalarım. İstedğiniz nasıl bir şey?

— Sarı bez bir çanta. Ama...(Tereddüt etti.) Bundan kimseye söz etmemeniz gerekli.

Avusturyalı emin olabilirsiniz gibilerinden bir işaret yaptı.

— Kime söz edeceğimi sanıyorsunuz? Bu beni ilgilendirmez. Ağır bir şey mi?

Şino-Bu tereddüt etti.

— Bilmiyorum. Ama yirmi kilo civarında olmalı.

- İyi, çıkartmaya çalışacağım. Çantanın bulunduğu yeri tahminen bana gösterin.

*

**

Deniz bir gün evvelkinden çok daha serindi. Malko altıncı kez daldı. Su altındaki akıntılar nedeniyle iki kaya arasına sıkışmış olan sarı çantayı alabilmek için bir türlü kaygan kayaya tutunamıyordu. Önlem olarak yanına zıpkını almış, tabancasını da Eleonor'a bırakmıştı. Tüm bunlara sebep, imkânsız gibi gözükse de Jambo'nun LSD'nin etkisinden kurtulabilmesiydi.

Karanlık yarığın önüne geldi. Sol eliyle kayaya tutunup sağıyla da çantaya asıldı. Bitmek tükenmek bilmeyen dakikalar boyunca hiçbir şey kıpırdatamadı. Yerden kalkan kum görüşünü bozuyordu. Ciğerlerindeki hava

azalıyordu. Sonunda sarı kauçuk çantaya iki eliyle asıldı ve her yönde çekti. Aniden çanta yerinden kurtuldu ve SAS geriye devrildi. Çantayla birlikte yüzeye çıkabilmek için deliler gibi çırpındı.

Gri köpüklerin arasında soluklandı. Aramaya başlayalı en az on beş dakika olmuştu. Kayaların arkasında olduğu için kulübeden onu görmeleri imkânsızdı. Elindeki çantayı inceledi. Ağız kauçuk bir bantla kapalıydı ve en az yirmi kilo ağırlığındaydı. Eliyle yokladı ve bir kabzayı farkettiler. Bu kez istediğini elde etmişti. Bunlar bakanın öldürülmesine yarayacak silahlardı. Yavaşça çantayı kendi çantasını bıraktığı kayalığa sürükledi.

Plajın öbür tarafındaki adacığa yüzmesi on dakika sürdü. Su beline kadar geliyordu. Sarı çantayı sudan çıkartıp iki kayanın arasına sıkıştırdı.

Siyah kauçuk bantı açıp elini içeri soktu. Silahlar, namlu ve dipçığı katlandıktan sonra yağlı kâğıtla iyice sarılmıştı. Hepsini çıkarttı. Beş yedek dolu şarjör vardı. Hepsi de otuzar mermi kapasiteliydi.

On bomba vardı. Bunların beşi bantla birbirlerine yapıştırılmış, üstüne de White Phosphore (Sis Bombası) anlamına gelen WP harfleri yazılmıştı. Diğer beş tanesi kırmızı bantla yapıştırılmıştı. Bunlar patlayıcılardı. Malko zaferinin tadını çıkarta çıkarta kayaların üstüne yayılmış olan silahları seyretti.

Sonra kendi çantasını açtı ve içinden Şino-Bu'nun suç ortakları tarafından Almanya'dan çalınan silahların seri numaralarının kayıtlı olduğu kâğıdı çıkarttı. Tüm numaralar tutuyordu... Daha sonra işinin en karmaşık

olan ikinci bölümüne geçti.

Her şey yolunda giderse mükemmel bir intikam almış olacaktı.

*

**

Şino-Bu beline kadar Hint Okyanusu'nun sularına girdi. Ağır sarı çantayı sürükleyen Malko'ya doğru ilerledi.

— Bu mu? diye sordu Avusturyalı.

Japon kadın evet anlamında başını salladı. Sonra açılmadığından emin olmak istercesine çantayı aldı ve inceledi. SAS başka taraflara bakıyordu. Gün doğmuş, hippiler tek tük plaja düşmeye başlamışlardı.

Şino-Bu çantayı kumlara bıraktı ve:

— Teşekkür ederim, dedi. Şimdi gitmem gerek.

— Çanta ağır, isterseniz yardım edeyim.

Japon kadın başını salladı.

— Gereği yok. Yalnızca lokantaya kadar gideceğim. Volkswagen minibüs beni Calangute otobüsüne bırakacak. Uçak saat onda kalkıyor...

— Jambo'ya ne diyeyim?

— Çantayla birlikte Bombay'a gittiğimi ve her şeyin yolunda olduğunu.

Çantanın ağırlığıyla iki büklüm olarak uzaklaştı. Malko kadın yüz metre uzaklaştıktan sonra Eleonor'a:

— Şimdi oyun oynama sırası bizde, dedi.

Amerikalı kadın şaşkın şaşkın baktı.

— Ona silahları verdiniz mi? Çantayı taşla doldurmadınız mı?

— Tabii ki hayır. Yapacağı ilk işin çantanın muhtevasına bakmak olacağını biliyordum. Burada telefon yok. Ama onun Filistinlilerle

ilişkisi olduğuna eminim. Hayır, her şeyi yerli yerinde bulacak. Böylece de telaşlanması için herhangi bir sebep olmayacak.

— Nereye gideceğiz?

— Davolim Havaalanı'na. Dağdan geçerek Baga'ya gidip oradan taksi tutacağız. Dün gece Safari Hava Yolları'nın saat 15.30'daki Bombay seferinde iki kişilik yer ayırttım. Otelden eşyalarımızı alacak kadar vaktimiz var.www.cizgiliforum.com

— Ya o ne olacak?

— Hindistan Hava Yolları'nın uçağıyla uçacak. Onunla Kuveyt'ten önce karşılaşmayacağız.. Biz ondan iki saat önce gideceğiz. Tabii bu arada gerekli yerlere de haber vereceğiz.

Deniz kenarındaki kayalardan geçen patikadan yürümeye başladılar. Ayağı canını yakıyor, güneş gitgide kavurucu oluyordu. Eleonor arkada başını eğmiş yürürken nefes nefese kalmıştı.

*

**

Cesedin kulağından fırlayan yengeç kumların arasında kayboldu. Cesedin etrafını saran plajdaki hippilerden korkmuş olmalıydı. Birkaç sinek cansız surata konup kalkıyordu. Güneş iyice yükselir yükselmez onun orada kalması ciddi sorunlara neden olacaktı... Lokantada çalışan bir Hintli, yabancıнын cesedine umursamazca baktı.

— Ne oldu buna? diye sordu.

Kucağında bebeği olan bir kadın cevap verdi.

— Bilmiyorum. Onu dün gece gördüm, kumların üstünde koşuyordu. Belli bir yöne

gitmiyordu. Derken birden denize atladı. Yıkanmak istediğini sandım, ama bir daha çıkmadı.

— İntihar etmiş olmalı, dedi başka bir hippî.

Hepsi çekinerek cesede bakıyorlardı. Bir ceset demek, başlarının polisle belaya girmesi demekti... Cesedi inceleyen sarışın hippî ayağa kalktı.

— Ben doktorum. Bu adam eceliyle ölmüş. Ağaçların dibine bir mezar kazılıp gömülmesini öneriyorum. Böylece başımıza dert açılmaz.

Diğer hippiler teklifi onayladılar. Jambo' nun cesedini kaldırıp gölgeye taşıdılar.

*

**

Sarı-siyah taksi Davolim Havaalanı'nda durdu. Malko gişeye gidip iki bilet aldı. Karanlık salonda birkaç yolcu bekliyordu.. Dışardaki devriyeler sanki Majino Hattı'nı müdafaa ediyorlarmış gibi piste kimseyi bırakmıyorlardı.

— Dışarı çıkalım! dedi SAS.

Zenci kadınla birlikte akasya ağaçlarının dibindeki bir banka oturdular.

Kırk beş dakika sonra Bombay yolcuları için duyuruda bulunuldu. Bagajlarını aramadılar bile. Kim böylesine döküntü bir DC 3'ü kaçırmak isteyebilirdi?

DC 3 çalışıp, seyyar merdiven uçaktan uzaklaşırken Eleonor Malko'ya doğru eğildi ve:

— Şimdi bana ne yapmak istediğinizi söyleyin, dedi.

XVI. BÖLÜM

Gecenin karanlığında petrol tesislerinin bacalarından çıkan alevler Saint-Jean gününü anımsatıyordu. İran Körfezi'ne girdiklerinden beri hep aynı manzara sürüp gidiyordu.

707 hafifçe sallandı. Kuveyt'e inmişlerdi. Uçak pistte uzun süre yol aldıktan sonra bu geç saatte bomboş olan terminalin önünde durdu. İşlemler uyuklayan gümrükçülerce çabucak bitirildi. Malko bulduğu telefonda Richard Green'in özel hattını aradı. Amerikalı ahizeyi açınca:

— Biziz! dedi.

— Yuvanıza hoş geldiniz! diye haykırdı CIA sorumlusu. Nasıl geçti? Neredesiniz?

— Havaalanındayız. Her şey yolunda. Dışişleri bakanı kaçta geliyor?

— Tesbit edildiği üzere, yarın 1.50'de. Ama...

Malko adamın lafını kesti.

— O zaman yarın sabah büronuzda buluşuruz. Şimdi alandan aradığım için görüşemeyeceğim.

Ahizeyi kapattı ve kendisini takside bekleyen Eleonor'un yanına koştu. Şehre doğru yol alırlarken birden içini bir kaygı kapladı. Planının başarıya ulaşacağına emindi. Ama Filistinlilerin uygulayabilecekleri yedek bir planları var mıydı?

— Otele gitmeden sizi bırakacağım, dedi Eleonor'a.

— Evimde kalsanız daha iyi olur. Böylece

kimse geri döndüğünüzü bilmez.

Malko şoföre Sur Sokağı'na gitmesini söyledi. Hindistan'dan sonra buranın havası insana buz gibi geliyordu. Zenci kadının evine gelince bar ve çalışma odası olarak kullanılan küçük odaya geçti. Eleonor ortadan kaybolmuştu.

Geri döndüğünde göz kamaştırıcıydı. Re-
kor sayılacak bir sürede üstünü değiştirmişti. Şeffaf beyaz bir bluz, uzun siyah bir etek giymiş, ince boynunu iyice belirginleştiren bir kolye takmıştı... Pikaba Brezilya ezgilerinden derlenme bir plak koydu. Bu dansı yalnızca zenciler yapabilirmiş gibi bir eda takınarak dans ede ede Malko'ya doğru yürüdü.

— Yarın ölmemiz gerekiyorsa, bu gece dans edelim, içelim ve sevişelim, dedi.

*

**

Richard Green'in bürosu, 1.85 ile 1.95 m. arasında boyları olan gorillerin işgali altındaydı. Hepsinin saç şekli aynı olduğu gibi kıyafetleri de bir örnekti. Yakalarına özel mor renkte birer iğne takmışlardı. Bundan amaç, yerlerine geçmek isteyenleri hemen tanımaktı.

İçlerinden biri Colt'unu CIA sorumlusunun masasına koymuş temizliyordu. Yanında bir kutu mermi vardı. Diğerleriyse karton bardaklarla kahve içiyorlardı. Dördü bellerine seyyar telsiz takmış, giriş katındaki kapıyı tutmuşlardı... Bunlar bakanı koruyacakların yalnızca bir kısmıydı. Yirmi kadariysa, değişik yerlere dağılmışlardı... Bazıları bakanın güzergâhı üstündeki binalarda, bazılarıysa arabaların içinde bekliyorlardı. Bir bölümü emirin özel izniyle "kısa namlulu silahlarla" donatılmış-

lardı.

Malko duvardaki haritada güvenlik önlemlerini anlatan Richard Green'e kadar kendine yol açtı.

— Dışişleri bakanına ait uçak iner inmez kontrol kulesi pilota Kuveyt Hava Yollarının bakım hangarına doğru gitmeleri için talimat verecek. Burası terminal binasına takriben yarım mil uzaklıkta. Resmi görevliler dışında kimse bunu bilmiyor... Terminalde bir şeref salonu hazırlattık. Bakan uçaktan iner inmez, dün gelen zırhlı Lincoln'e binecek ve hemen Kuveyt Emiri'nin şehrin yirmi kilometre güneyindeki ikametgâhına doğru yola çıkacak. Konvoy onu izleyecek.

Amerikalı Malko'yu görünce açıklamalarını kesti. Hararetle elini sıktı ve onu kenara çekti.

— Evet, ne var?

— Her şeyin yolunda gideceğini sanıyorum, îriyari, gözlüklü kumral biri yanlarına geldi. Green adamı SAS'la tanıştırdı.

— Gizli Servis'ten George C.Smith. Yolculuk boyunca, dışişleri bakanının güvenliğinden sorumlu. Şirket görevlisi Prens Malko Linge.

George C.Smith, Avusturyalının elini kırcasına sıktı.

— Anladığıma göre iyi iş becermişsiniz, dedi.

— Bakan buradan sağsalim ayrılmadıkça, kaygılanmamızı gerektiren nedenler var, dedi SAS.

— Adamlarıma en ufak tehlikeyi bile yok etmeleri için emir verdim. Elektronik arayıcıyla güzergâh üstündeki yolları kontrol ediyο-

ruz. Hangarın damında ellerinde dürbünlü tüfek olan çok sayıda adamım hazır bekliyor. Kuveytliler üç helikopter veriyor. Bunlardaki personel iki ülke vatandaşlarından oluşacak. Bana neler yaptığınızı anlatın.

— İmkânlarım sizinkilerden sınırlıydı, dedi Malko.

Hindistan seyahatini anlattı. Amerikalılar onu pür dikkat dinliyorlardı.

— Demek herifler havaalanına silahlarını almaya gelecekler, dedi Smith. Tabii bakanın bulunmadığı bölüme girecekler.

— Doğru. Umarım güzergâh değişikliği gerçekten gizli kalmıştır.

— Yine de terminalde adam bulunduracağız, dedi Smith. Saat 1.50'ye kadar ne yapacaksınız?

Bakanı getirecek olan 707'nin inmesine üç saat kalmıştı. Malko Winnie Zeki ile irtibat kurmayı düşünüyordu. Üç gün içinde çok şey değişmiş olabilirdi.

— Biraz haber toplamaya gidiyorum, dedi SAS.

— Şunu alın.

Adamın uzattığı mor iğneyi Avusturyalı ceketinin yakasına taktı. Elçiliğin bahçesi arabayla dolmuştu.

Malko Kuveyt emniyeti tarafından ABD Elçiliği emrine verilen telefonlu Chevrolet'ye bindi. Arabanın şoförü de vardı. Doğru İçişleri Bakanlığı'na gitmek istediğini söyledi.

*

**

Malko'nun geldiğini gören Şeyh Şarjah ayağa kalkıp, CIA ajanına sarıldı. İki Yemenli dışında odada çok sayıda Mahabet ajanı vardı.

Devamlı telefon eden oluyordu.

— Nerelerdeydiniz? Bronzlaşmışsınız, dedi Kuveytli.

— Dinlenmeye çekilmiştim. Filistinlileri buldunuz mu?

Şarjah'ın gözlerinde üzüntülü bir ifade yerleşti.

— Hayır, ama bu pek önemli değil. Havalimanına kimse silahlı olarak giremez. Herkesi didik didik arıyoruz. Buna diplomatlarda dahil. Emir böyle emir verdi. Bana bakanın başına bir şey gelecek olursa, işimi kaybedeceğimi söyledi.

— Abdul Zeki'den bir haber var mı?

— Evet, ama bizi ilgilendiren bir şey yok. Winnie ile aralarında bir facia geçti.

Malko kulak kabarttı.

Winnie ile demek! Ne olmuştu?

— Duruma bakılırsa kadın onu bir Suudi Arapla aldatmış. O da olanları öğrenmiş. Olay siz gittikten bir gün sonra oldu. Kadını neredeyse öldürüyordu. O günden beri kadın tarafsız bölgedeki sarayında hapis. Kendi kendime her zaman onun bir tek erkeğe ait olabilecek bir kadın olmadığını söylemişimdir.

— Abdül Zeki bugün nerede? diye sordu Avusturyalı.

— Bilmiyorum. Ne oldu?

Malko gözlerini Şarjah'ınkilere dikti.

— Karısını dövme sebebi bir Suudi Arap değil de, o yüzden. Her ne pahasına olursa olsun, onu bulmalıyız.

— Ne demek istiyorsunuz?

Malko işbirliği yapmak istiyorsa Şeyhe gerçeğin bir bölümünü anlatması gerektiğini anladı.

— Hareketimden önce Winnie bana bazı açıklamalarda bulundu. O da bunu öğrenip karısından öç almış olmalı. Artık planlarına karşı önlem aldığımızı biliyor.

— Havaalanının etrafını tanklarla sardır-dım. Elli kadar Filistinli eylemciyi Irak sınırına sürdük. Diğerleriyse sürekli gözetim altında.

— Çok iyi. Ama Zeki'nin bir an evvel bulunmasını ve adamlarınızın onu her an izlemesini istiyorum.

— Pekâlâ, hemen evine gideceğiz.

Malko saatine baktı: On biri çeyrek geçiyordu. Bakan bir saat otuz beş dakika sonra gelecekti. Önce Richard Green'e haber vermeyi düşündü. Ama sonradan Amerikalıyı telaşlandırmanın gereği olmadığını düşündü. Belki de Winnie Zeki çenesini tutmayı becermişti.

*

**

Abdül Zeki'nin kâhyası ellerini karnı üstünde kavuşturmuş, Şeyh Şarjah'ın sorularına büyük bir saygıyla cevap veriyordu.

Hayır, patronu orada yoktu... Adam şahinini almış ve çöle avlanmaya gidiyorum demişti... Ev sahibesiyse tarafsız bölgedeki konutta dinleniyordu... Hayır olağandışı hiçbir şey farketmemişti... Patronu şafakta yola çıkmıştı... Mercedes'iyile gitmişti.

Kâhyadan öğrenilecek daha fazla bir şey kalmamıştı. Şarjah ile Malko Zeki'nin sarayından çıktılar.

— Rahatladınız mı? diye sordu Şeyh. Fikirlerini bildikten sonra bugün kenti terketmesi beni hiç şaşırtmadı. Aksi takdirde, emirin kabul törenine katılmak zorunda

olacaktı.

Avusturyalı Buick'e bindi.

— Ancak nerede olduğunu ve ne yaptığını öğrendiğimde rahatlayacağım. Arabasının telefon numarasını bulabilir misiniz?

— Tabii.

— Öyleyse hemen bulun. Böylece çok kötü bir sürprizi engelleyebiliriz.

İçişleri bakanlığına doğru yola çıktılar. Yolda sürekli Şarjah telefonla konuşuyor, karşısındakilere bağırıp çağırıp küfrediyordu... Tam bakanlığın bahçesine girdiklerinde telefon çaldı. İsteddiği bilgiyi iletiyorlardı.

— Bununla ne yapmak niyetindesiniz? diye sordu Malko'ya.

— Onu arayacaksınız. Emir amcanızın bakan onuruna vereceği davette onun da bulunmasını istediğini bildireceksiniz. Eğer giderse sorun yok. Eğer kaçmaya kalkışırsa muhakkak nerede olduğunu söylemeli.

Şeyh Şarjah numarayı kodlamaya başlamıştı bile. Zil uzun uzun çaldı. Şarjah ahizeyi kulağından uzaklaştırdı.

— Cevap yok.

— Bir kez daha arayın.

Kuveytli söyleneni yaptı, ama bir sonuç elde edemedi.

Malko düşünüyordu. Zeki gibi bir adam ne yapmaya kalkışabilirdi? Aniden aklına dikkatinden kaçan bir bilgi geldi. Bunun üstüne tüyleri ürperdi.

— Hemen bir helikopter bulabilir misiniz? diye sordu Şarjah'a.

Kuveytli şaşkın şaşkın baktı.

— Tabii. Niçin?

— Size açıklarım.

SAS saatine baktı. On ikiye yirmi vardı.

*

**

— Tanrım! Bu adam ne yapıyor?

Malko sinirden kuduruyordu. Kuveyt kentiyle havaalanı arasındaki bir askeri üste yirmi dakikadır helikopter pilotunu bekliyorlardı. Yakıt konmuş, Şeyh ile iki Yemenli Bell'in arka koltuğuna yerleşmişlerdi.

Üsse son sürat bir cip girdi. Araçtan inen adam helikoptere koştu. Üstünde uçuş giysileri vardı. Bu açık renk gözleri olan bir Mısırlıydı.

Şeyhin sıkboğaz etmesi sayesinde pilot son kontrolü yapıp havalandı.

Kuveyt kentinin havadan görünümü hiç de güzel değildi. Beton blokların arasında boş alanlar göze çarpıyordu. Kentin üstünde sis vardı. Helikopter doğuya yöneldi. Havaalanının üstüne gelip uçuş kulesiyle bağlantı kurdular. Durumlarını bildirdiler.

— Nereye gitmek istiyorsunuz? diye sordu pilot.

— İniş pistini izleyin. Uçakların kondukları yönde. Mümkün olduğu kadar alçaktan ve yavaşça, dedi SAS.

Pilot aracı iki yüz ayağa kadar indirdi. Şimdi çöldeki tek tük kulübelerin ve yeşillik kümelerinin üstünde uçuyorlardı.

On mil sonra Malko pilota:

— Geriye dönüp pistin ucunu kerteriz alın, dedi.

Uçuşa beton pistin yarısına kadar devam ettiler. Malko alan çevresinin zırhlı araçlar ve askeri taşıtlarla sarılmış olduğunu gördü. Daha uzağa gitmenin sırası değildi.

— Aynı hat üstünde yeniden uçun, dedi pilota. Ayrıca bu hattın beş yüz metre uzağındaki her binanın üstünde durun.

— Aradığınız nedir? diye sordu Şeyh Şarjah.

— Abdül Zeki!

Pilot bir sağa bir sola gidiyordu. Helikopterin gürültüsüyle herkes kulübelerinden fırlıyordu. Malko yavaş yavaş yanıldığına inanmaya başlamıştı. Saat 1.15 olmuştu. Bakanı getirecek 707 otuzbeş dakika sonra inecekti.

Etrafı duvarlarla çevrili bir çiftliğin üstüne geldiler. Hâlâ bir şey yoktu. Malko içgüdüsel olarak arkasına baktı ve sazdan yapılma bir sundurmanın altına bırakılmış olan arabayı gördü.

— Geriye dönün! diye pilota emretti.

Adam emre uydu. Bell tüm çöl evlerine benzeyen eve yaklaştı. Bir süre havada durdu.

— Bakın, şu Abdül Zeki'nin Mercedes'i, dedi.

Şeyh Şarjah eğilip baktı ve küfretti.

— Burada ne yapıyor?

Aşağıda bahçeye çıkanlar oldu. Avusturyalı içlerinden birinin arabadan aldığı takriben iki metrelik boruyu üç ayaklı bir sehpayla bağladığını gördü.

— Uzaklaşın, diye bağırdı pilota.

Araç yanlmasına yükseldi. Heyecandan yüreği ağzına gelen Malko gözlerini bir an bile çiftlikten ayırmıyordu.

Açık bir alevle üç ayağın etrafında toz bulutu oluştu. Üstlerine bir roket yollamışlardı. Bu büyük ihtimalle "Strella" tipi bir Sam 7 idi.

XVII. BÖLÜM

Üstlerine gelen bu beklenmedik ölüm karşısında Malko'nun beyni durmuştu. Helikopter düşüyordu.

iki Yemenli korkudan haykırdılar. Malko önündeki pilota baktı. Çöl gitgide yaklaşıyordu. Motor tekrar çalıştı, ama bu yalnızca düşüşü yavaşlatmaya yaradı. Helikopter birkaç kez zıpladı, sonra yan devrildi. Pervane kanatlarından biri kırıldı. Sonunda bir çukura yuvarlandı. Ortalığı saf benzin ve yakıt kokusu sardı. Arka tarafta hafif bir patlama oldu.

— Dışarı! diye bağırdı pilot.

Malko başının üstündeki pleksiglas kapıyı bir omuz darbesiyle itti. Dışarı çıktı ve elini Şeyh Şarjah'a uzattı. Yemenliler dar kapıdan kendilerini dışarı attılar. Araçtan en son çıkan pilot oldu. Hepsinde ufak tefek ezikler vardı", ama hiçbiri ciddi şekilde yaralanmamıştı. Tam uzaklaşmaya başladıkları sırada aracın gövdesiyle motorunu bir alev sardı. Birkaç saniye sonra da büyük bir gürültüyle patladı.

SAS ile yanındakiler içgüdüsel olarak yüzükoyun yere yattılar.

Patlama her tarafa aracın parçalarını yaydı. Isı beş adamın bulunduğu yere kadar geldi. Helikopter bir ateş topuna dönüşmüştü. Şaşkınlığı atlatıp etraflarına bakındılar. Yaşadıklarına hâlâ inanamıyorlardı.

Pilot motoru durdurarak roketi şaşırtmıştı. Bu sayede motorun yaydığı ısı aniden düşmüş ve irtifa kaybı sayesinde Sam 7 roketinin

menziline çıkmışlardı.

Omzu ezilen Mısırlı acılı bir ifadeyle yere oturdu. Yemenlilerden birinin ağız kanıyordu. Malko duyduğu bir sesle başını göğe kaldırdı ve Şeyh Şarjah'ın kolunu tuttu.

— Bakın!

Ufukta bir nokta belirmişti. Bu, bakanın batıdan gelen Boeing 707'siydi. Birkaç dakika sonra alçalarak Abdül Zeki'nin füzelerinin menziline girecekti.

Şarjah Yemenlilere bir şey söyledi. Adamlardan biri düşüş sırasında makineli silahı kaybetmişti, ama palaları vardı ve bu da yeterliydi. Hemen dört yüz metre uzaklarında bulunan ve kendilerine ateş açılan kulübeye doğru koşmaya başladılar. Şeyh ile SAS kısa sürede geride kaldılar.

Yemenliler kulübeye yaklaştıklarında makineli tüfek sesleri duyuldu. Birinci Yemenli sendeledi ve silahını fırlatarak yere kapaklandı. Elinde yalnızca palası olan ikinci adam yere yattı. Malko ile Şeyh onun yanına geldiler. Zemindeki bir tümsekten yararlanarak kerpiç duvarla, tahta kapıyı incelediler. Havaalanından onlara takviye gelmesi için on dakika lazımdı. Bu arada Zeki uçağı rahatça düşürebilirdi.

— Oraya erişmeliyiz! dedi SAS.

Ölü Yemenlinin yanına kadar süründü. Adamın silahını alıp kurdu. Sonra iki büküm kulübeye doğru koşmaya başladı. Tahta kapı aralanıyordu. Bu arada bir silah namlusu gördü. İri mermiler kapıyı delik deşik etti. Düşmanı da ateş etmeye başlamıştı, ama ateş altında olduğu için rahat nişan alamıyordu.

Mermiler solundan geçti. Malko fırladı ve

kuvvetli bir tekmeyle kapıyı açıp içeri girdi. Sağ kalan Yemenli de elinde palası, vahşi bir çığlık atıp içeri daldı.

Malko durumu tarttı. Üstü açık Mercedes'inde oturan Abdül Zeki bir Sam 7 roketini göğşe dikiyordu. BRNO marka makineli tabancasını arabanın üstüne bırakmıştı.

SAS'ın sağında bir şey kıpırdadı. Döndü ve tetiğe bastı. Aynı anda iki kişi çiftliğe daldı. Şeyh Şarjah Arapça bir şeyler söyledi.

Başını çeviren Abdül Zeki yeni gelenleri gördü ve boğuk bir çığlık attı. Avusturyalı arabadan kendine doğru bir şeyin geldiğini gördü. Bu şahindi.

Av kuşu gözlerine doğru yaklaşıyordu. Amacı belliydi: Oymak istiyordu. Malko eğilirken yassı tabancasını savurmaya başladı. Silahın namlusu kuşun başına çarptı. Hayvan sersemledi. Çiftliğin damına kadar uçtu. Yeniden saldırıp saldırmamaya karar veremişti. Genellikle takip ettiği avlar kendilerini savunmazlardı.

Şarjah yeniden bağırınca, Yemenli Mercedes'in üstüne atladı. Sam 7'yi kenara fırlatan Abdül Zeki BRNO'yu kaptı ve rasgele bir yayılım ateş açtı. Yemenli sarsıldı ve arabanın ön camına tutundu. SAS adamın düşeceğini sandı ve Zeki'ye yassı tabancasıyla nişan aldı. Bu sırada beklenmedik bir gayretle Yemenli doğruldu. Palasını iki eliyle kavramıştı.

Korkunç bir hızla palayı rakibine doğru salladı.

Pala, Abdül Zeki'nin boynuna indi. Kuveytli bağırarak zaman bile bulamamıştı. Silah atardamarlarını kestikten sonra kafasıyla gövdesi arasında saplı kaldı. Mercedes kan

gölüne dönüştü. Daha sonra Yemenli biraz önce öldürdüğü adamın üstüne yığıldı.

Çiftliğin üstünde korkunç bir gürültü oldu. Boeing 707 üstlerindeydi. Motorların sesi saz damı titretip şahinin uçmasına neden oldu. Mercedes'ten BRNO'yu kapan Şeyh beddua ederek çiftliğe doğru ilerlerken bir yandan da ateş ediyordu. Avrupalı giyimli iki Arap ellerini başlarına koyarak dışarı çıktılar. Şeyh adamları şarjör bitene dek taradı. Sonra makineliyi namlusundan tutarak cesetlerin kafalarına vurdu. Sakinleşince Avusturyalıya döndü.

— Bu köpekler kendilerine kucak açan ülkeye ihanet ettiler!

Öfkesi içtendi. Kanlar içinde yatan Yemenlileri görünce bakışları yumuşadı.

— Size benim için canlarını feda edeceklerini söylemiştim, dedi.

— Havaalanına gidelim. Zeki'nin neler hazırladığını Tanrı bilir, dedi Malko. Onun arabasını alalım.

Malko arabanın arka kapısını açtı ve midesi bulanarak Şeyhin yardımıyla Yemenlinin cesedini dışarı çekti. Sonra Abdül Zeki'yi dışarı almak istediler. Ama Kuveytlinin başı ellerinde kaldı.

Şarjah aldırış etmeden eğildi, kesik başı saçlarından kavrayarak yüzünün hizasına kaldırdı ve tükürdü.

— Orospu çocuğu!..

Başı cesedin yanına, yere fırlattı. İkisi de mezbahadan çıkan kasaptan farksızdı. Ellerindeki kanı iyi kötü Yemenlinin pantolonunda temizlediler. SAS arabanın direksiyonuna geçti. Şeyh telefona sarıldı. Gelmek üzere

olduklarını haber vermelerinde yarar vardı. Aksi takdirde Gizli Servis'in gorilleri onları delik deşik edebilirlerdi...

*

**

— Askeri Güvenlik! diye seslendi birisi.

Kontrol kulesindeki görevli kapıyı açınca siyah üniformalı ve ellerinde makineli olan iki kişiyle karşılaştı. Yeni gelenler içeri girip kapıyı anahtarla kilitlediler. Biri silahını kuledeki üç görevlinin üstüne çevirdi.

— İşinize devam edin! Yardım istemeye kalkmayın, yoksa ölürsünüz.

Memurlar şaşkınlık içinde önlerine baktılar. Daha önce konuşan sarkık bıyıklı genç yeniden konuşmaya başladı:

— Kardeşlerim! Korkmayın, size bir kötülükte bulunmayacağız. Birkaç dakika sonra siyonistleri öldürecek olan Kudüs komandolarındanız.

Bu pek kesin bir şey değildi. Memurlar yutkundular. Önlerindeki mavi camlardan, çevredeki çok sayıdaki cip, asker, polis ve tankları görebiliyorlardı Havalimanının içi, Mahabet ve Askeri Güvenlik ajanlarıyla doluydu. Ama kuleye kadar ellerinde makinelilerle gelebildiklerine göre, teröristler oldukça gözüpektiler.

Başmemur Mısırlıydı ve kesinlikle Filistinlileri sevmiyordu.

— Ne istiyorsunuz?

Filistinli radar ekranına yaklaştı.

— Bakanın uçağı kaç dakika sonra gelecek?

Memur ayaklarının külçe gibi olduğunu hissetti.

— Neden?

Çaresizlik içinde dışarı haber verebilmenin bir yolunu arıyordu. Tam altından içi asker dolu bir cip geçti. Güvenlik sorumlularına lanet okudu.

— Korkma ve cevap ver, dedi eylemci.

— Son turunu atıyor.

ikinci memurun arkası ona dönüktü, önündeyse bir mikrofon vardı. Oparlörden bir ses duyuldu.

— Kuveyt kontrol, burası Kasım 720 Fox-Trott. İnişe geçiyoruz.

Görevli yanıtladı:

— Kasım 720 Fox-Trott. Burası Kuveyt kontrol. Bir nolu iniş pisti size ayrıldı. 0,8 şiddetinde arkadan rüzgâr alacaksınız.

Filistinli konuşmayı dikkatli dikkatli dinliyordu. Dakikalar saniyeleri kovaladı. Odadaki beş kişi çıtını çıkartmadan bekliyordu. Nihayet jetin uğultusu duyuldu. Bakanın Boeing 707'si piste inmişti. Aynı anda pilotun sesi duyuldu.

— Kuveyt kontrol, burası Kasım 720 Fox-Trott, hız kontrol altında.

Filistinli muzaffer bir edayla güldü. Kontrol memurunun kulağına eğildi.

— Ona terminal binasına kadar gelip T.3 noktasında durmasını söyle.

Kontrol memuru irkildi.

— Bana verilen emirler bunun tam aksi! Uçağın Kuveyt Hava Yolları hangarının önüne gitmesi gerekli. Emirlerle uymamazlık edemem.

— Acele et, dedi Filistinli. Söylediğimi yapmazsan seni öldürürüm. Siyonist ve emperyalist Amerikalılar uğruna ölmüş olur-

sun.

Makinelisinin namlusunu memurun boynuna dayamıştı. Görevli soğuk terler döktüğünü hissetti. Düşmanın ateş etmek için bir saniye bile tereddüt etmeyeceğini biliyordu. 707'nin kaptanına Filistinlilerin tehditi altında olduklarını bildirmenin bir yolunu düşündü... Ancak kontrol kuleleri için "tehlike" sinyali yoktu.

Makinelinin namlusu iyice boynuna battı. Memur yutkundu. Bakan için ölmeye niyeti yoktu.

— Kasım 720 Fox-Trott, burası Kuveyt kontrol. Tango 3 olarak bildirilen rotanız Otoyol 2 olarak değiştirildi.

Kaptan pilotun kendi ses tonundan bir şeyler anlamış olmasını diledi. Ama biraz sonra Amerikalının sakin ve denetimli sesi duyuldu.

— Kuveyt kontrol, burası Kasım 720 Fox-Trott. Anladık, pist açık.

Memur şaşkınlık içinde Filistinliye döndü.

— Ne yapmak istiyorsunuz? Nasıl olsa farkedilecek, herkes onu orada bekliyor.

— Herkes değil. Biz burada bekliyoruz, diyerek sırtı Filistinli.

XVIII. BÖLÜM

Şino-Bu gözlerini kısmış, transit yolcu salonundakileri inceliyordu. Buradakilerin hemen hemen hepsi erkekti. Bu havaalanı dünyanın en zengin ülkesine hiç yakışmıyordu. Takriben terminalde yüz kişi vardı.

Kimse bu kısa saçlı, pantolon ve ceket giymiş Japon kadına dikkat etmiyordu. İki saat önce Kuveyt'e indiğinde bavulu Beyrut'a transit gidecek yolcularının yanına koymuştu. Tabii gümrük kontrolü yapılmamıştı. Beyrut seferi 16.30'da olduğu için bagajlar bir saat önce yüklenecekti. Bu aradaki bekleme süresinde hepsi Şino-Bu'nun bulunduğu salonla, terminalin holü arasındaki bagaj bölümüne istiflenmişti.

Orada kimse onları açamazdı.

Şino-Bu Jambo'yu düşünmeden edemiyordu. Adamın başına ne gelmişti? Buluşacağı kişiler onu nasıl tanıyacaktı?

Aniden elinde bir kartla polis kontrol noktasını geçen bir adam gördü. Memurlar onu içeri bırakmadan önce üstünde silah olmadığına emin oluncaya dek aradılar. Yolcu kılıklı, orta yaşlı ve entellektüel tipli birisiydi. Salonu birisini arıyormuş gibi dolaşmaya başladı. Şino-Bu yerinde duramıyordu.

Bıyıklı adam onun önüne gelince kısa bir süre tereddüt etti, sonra bara gitti. Yaslanıp bir kahve ısmarladı. Sonra döndü ve yeniden yolcuları incelemeye başladı.

Şino-Bu haykırmak istiyordu. Dakikalar

saat gibi geliyordu.

Adam hesabı ödeyip kadının bulunduğu banka oturdu.

— Şino-Bu siz misiniz?

Adam dudaklarını hemen hemen hiç kıpırdatmadığı için Japon kadın iyice şaşırmişti. Ama adam ona bakıyordu. Kadın ayağa kalkmak istedi. Ama duyduğu ses onu olduğu yere çiviledi.

— Kıpırdamayın. Bizi izliyor olabilirler. Randevuya gelmemenizden korkuyorduk. Başınıza bir dert açılmadı ya?

Japon tereddüt etti.

— Gelmez olur mu! Tam yola çıkarken Jambo hastalandı. Bu yüzden yalnızım.

— Demek hasta!

Adam biraz rahatlamış gibiydi.

— Bavul nerede?

— Öbür tarafta, gümrükten önce.

— Nasıl bir şey?

— Kahverengi iki kayışlı. Üzerinde beyaz barış işareti var.

— Bravo. Size arkadaşlarım adına teşekkür ederim.

Şino-Bu sırttı. Soyut bir oyunu andırıyordu her şey. Biraz sonra getirdiği silahların ölüm kusacağına ve kendisinin de bu katliamı seyredeceğini kabullenemiyordu. Yabancı ayağa kalktı.

— Hoşça kal, Şino-Bu, Beyrut'ta görüşürüz.

Adam kadının vereceği cevabı beklemeden uzaklaştı.

*

**

Richard Green içinin çekildiğini farkettiler.

Kafasını çevirince, ABD Hava Kuvvetleri'ne ait Boeing 707'nin kendilerinden takriben bir kilometre uzaktaki terminalin önüne yanaştığını gördü. Orada hemen hemen hiçbir güvenlik önlemi yoktu.

— Tanrı aşkına! Ne oldu buna? diye haykırdı Amerikalı.

Yanındaki Şeyh Şarjah'ın yardımcısına döndü:

— Bir şeyler yapın! Oraya gitmesi için kim emir verdi?

— Muhakkak iniş kulesi vermiştir, dedi Kuveytli.

— Onlara uçağın geri dönmesi için emir vermelerini söyleyin.

Kuveytli arabasına koşup telefonu kaptı. Numarayı iki kez çevirmesine rağmen cevap veren olmadı. Amerikalıya döndü.

— Kontrol kulesi cevap vermiyor.

Şaşkınlıktan bir dakika kimse bir şey söyleyemedi. Richard Green tüm heybetiyle elçilik görevlisi deniz piyade erlerinden birinin kullandığı cipe atladı.

— Doğru oraya! dedi.

Gizli Servis'in üç ajanı, hareket halindeki araca yetişip arkasına bindiler.

Gorillerden biri ceketinin içindeki telsizi çıkartıp alandaki tüm kuvvetleri durumdan haberdar etti.

Ancak görevlilerin çoğu işe derhal müdahale edemeyecek kadar uzaktaydı. CIA sorumlusu dişlerini sıkmış, hemen hemen durmuş olan 707'ye bakıyordu. Oraya gitmeleri için en azından dört dakikaya ihtiyaçları vardı.

*

**

Mercedes son hızla terminale giden asma köprüye daldı. Şeyh Şarjah telefonda gırtlığını paralarcasına bağıyordu. Terminalde öylesine bir keşmekeş vardı ki, kim kimi dinleyeceğini bilmiyordu. 707'ye varmalarına takriben üç yüz metre kalmıştı. Güvenlik güçlerinin bulunduğu yerden uçağa doğru çok sayıda araç yola çıkmıştı. Ama hepsi de oraya Malko'dan sonra varacaklardı.

*

**

— Açın, hemen açın! diye bağırdı güçlü bir ses.

Korkudan donakalan üç görevli bakmakla yetindiler. Hâlâ iki Filistinlinin silahlarının tehditi altındaydılar. Filistinlilerin emri üzerine 707 kulenin tam altındaki asma köprüye yanaşmıştı.

Telsiz çalışmaya başladı.

— Kuveyt kontrol, burası Kasım 720 Fox-Trott. Bağlantıyı kesiyorum. Tamam.

Kontrol kulesinin kapısı zorlandı.

Filistinlilerden biri Arapça bağırdı.

— Biz Kudüs komandolarıyız, kapıyı kırarsanız görevlileri öldürürüz.

Birisi olanca gücüyle yüklenince kapı çatladı.

— İlk rehini öldürüyoruz, dedi Filistinli.

Görevlilerden birini saçından tutarak diz çökmeye zorladı. Makinelinin namlusunu adamın ensesine dayadı.

— Onlara sana ne yaptığımı söyle! dedi.

Korkudan memur bağırmaya başladı.

— Hiçbir şey yapmayın! Beni öldürecek! Öldürecek beni!

Adam adeta ağlıyordu. Diğer iki görevli

şaşkına dönmüşlerdi. En yaşlısı adamları ikna etmeye çalıştı.

— Dinleyin, biz de sizler gibi Arabız.

— Hepiniz alçak ve adisiniz, dedi Filistinli. Bizim saflarımızda mücadele ediyor olmalıydınız.

— Açın, blöfünüzden korkmuyoruz! dedi yaşlı görevli.

— Blöfmüş!

Diz çökmüş adamı başını eğmeye zorladı ve makinelinin tetiğine bastı.

Patlamanın etkisiyle kontrol kulesinin camları titredi. Yerdeki memur inledi. Adama on santimden ateş etmişlerdi.

— Bir şey söylemeye kalkma, yoksa seni de vururum, dedi Filistinli.

Sessizlik oldu.

Kapının öbür tarafındaki askerler emir bekliyorlardı Ayak sesleri duyuldu. Gelen emniyet yetkililerinden biriydi.

— Kapıyı açın hatta gerekirse havaya uçurun! diye emretti Arap.

Kapıya dipçik darbeleri inmeye başladı. Filistinli makineliyi kalçasına dayayıp şarjörü boşaltana kadar kapıyı taradı. Merdivende acıyla inleyenler oldu. Sonra yoğun yaylım ateşiyle araçlar ve radar göstergesi parçalandı. Filistinli diz çökmüş yeni bir şarjör takıyordu.

Oda tok bir patlamayla sarsıldı. Kapı dumanlar içinde açıldı. Filistinli ateş açmaya başlayınca polisler geri kaçmak zorunda kaldılar.

İkincisi cebinden çıkarttığı bombanın pimini çekip mikrofونun bulunduğu masaya bıraktı.

Bundan sonrası karmaşık ve acı bir

durumdu. İçeri dalan çok sayıdaki siyah üniformalı görevliler deliler gibi ateş etmeye başladı. Filistinli karşı koydu, ama kısa süre sonra kafası parçalandı. Yayılım ateş sonucu yerdeki görevli hemen hemen ikiye biçildi.

Diğer Filistinli de delik deşik olduğu sırada bomba patladı.

*

**

Sırtlarında Kuveyt Hava Yolları'nın baş harfleri olan beş beyaz elbiseli hamal ağır ağır bagajların bulunduğu bölüme girdiler.

Aynı anda silah sesleri duyuldu. Nereden ateş edildiği kestirilemiyordu.

Transit salonunda kargaşa başladı.

Millet ya yere yatmıştı, ya da piste kaçmak istiyordu. Ama her seferinde güvenlik güçlerince geri püskürtülüyorlardı. Bir bağırış çağırış almış yürüyordu.

Sakin olanlar yalnızca hamallardı. Adeta bu keşmekeş onları ilgilendirmiyordu. Bir düzine kadar bavulu el arabasına yükleyip çıktılar.

Dışarı adımlarını atar atmaz durdular. İçlerinden biri kahverengi bavulu alıp kayışları açtı. Daha sonra kapağını kaldırıp yağlı kâğıda sarılmış bir şey çıkartarak arkadaşına fırlattı. İkincisi kâğıdı çıkartmaya bile gerek duymadan namluyu açıp şarjörü taktı.

Bir dakikadan kısa sürede adamların hepsinin elinde MP.5'ler olmuştu. Bombaları ceplerine doldurdular.

Yirmi metre uzaklarındaki 707 çok büyük gözüktüyordu.

Bina bir patlamayla sarsıldı. Kontrol kulesinin camlarından kara dumanlar çıkıyor-

du.

İki hamal tekerlekli merdiveni uçağa doğru itmeye başladı. Etraflarını saran diğer üçüye onları koruyorlardı. Onları hiç kimse bu intihar görevlerini yapmaktan alıkoyamazdı.

Belki de uçuş ekibi bunların gerçek pist görevlileri olduğunu sanarak kapıları açacaklardı. Bu durumda teröristler yayılım ateşi açıp uçağın içine bomba atabilirlerdi. Uçuş ekibi kapıları açmazsa, bu kez Filistinliler uçağın kanatlarına ateş açıp altına bomba koyarlardı. Böylece Boeing infilak ederdi.

Boeing'in karşısında duran Tim Şefi Bekir ağzında garip bir madeni tat hissetti. Ter içinde kalmıştı.

Malko merdiveni uçağa doğru iten beyaz elbiseli, elleri silahlı beş kişiyle kontrol kulesinden çıkan siyah dumanı gördü.

— İşte onlar! diye bağırdı Şeyh.

Şarjah sinirden kuduruyordu. Sürekli Arapça ve İngilizce küfürler savuruyordu. 707'nin sağından geçen SAS tam uçağın burnunda durmak için direksiyonu kırdı.

Tekerlekler gıcırdadı. Mercedes uçağın burnuna merdiveni iten iki adamın arasında durmuştu. Avusturyalı arabadan atladı.

Hamallardan biri silahını üstüne doğrultmuştu bile. Malko yassı tabancasını çıkartacak kadar vakit bulamadı. Kuru bir patlamayla birlikte Filistinlinin beyaz elbisesi kıpkırmızı oldu. Silahının infilakı sonucu, eli ve yüzü paramparça olmuştu.

SAS çömeldi ve Salem Bekir'i hedef alarak iki el ateş etti.

Bekir kendi etrafında döndü ve yere düştü. Makinelisini fırlatarak cebinden çıkarttığı

bombayı uçağın kanadının altına attı. Patlayıcı Avusturyalının üç metre uzağındaydı. Pilot kabininin açık penceresinden kaptan pilotun bağırdığını duydu.

Merdivenin arkasına saklanan diğer Filistinli de bombasını atıyordu. Merdiven Malko'nun omzuna çarptı ve dengesini bozdu. Avusturyalı nişan aldığı kişiyi vuramadı. Patlayıcı Boeing'in önüne yuvarlandı ve tıpkı birincisi gibi patlamadı.

İçi asker, polis ve Gizli Servis ajanlarıyla dolu bir araç tehlikede olan uçağa doğru yaklaşıyordu. Canlı kalan dört teröristin önünde çok az bir zaman kalmıştı.

Yerde diz çökmüş duran Bekir, Arapça bir şey söyledi.

Şeyh Şarjah büyük bir cesaretle ileri fırladı. Elindeki hançerle adeta Filistinlileri düelloya davet ediyordu.

Bundan sonraki gelişmeler çok kısa sürede gerçekleşti. Yaralı olan Salem Bekir makineli-sini aldı ve 707'nin yakıt depolarına ateş etti, ama yüzünün alt kısmıyla göğsü bir anda metal parçalarıyla doldu. Acıyla inleyerek yere yuvarlandı.

Aynı anda diğer üçü bombalarını fırlattılar. Tekerlekli merdivenin arkasındaki eylemcinin pek şansı yoktu. Daha pimi çeker çekmez sis bombası elinde patladı. Silahını fırlatıp kendini yere attı. Canlı canlı yanıyordu. Bunu engellemek için yuvarlanmaya çalıştı.

Diğer bombalar sanki golf topu gibi sağda solda yuvarlanıyordu.

Dördüncü Filistinli o kadar yakınına gelmişti ki, SAS adamın kinden kasılmış suratını rahatça gördü. Tam Malko ile uçağı

taramak istediği anda sürgü fırladı ve boynuna saplandı. Yüzükoyun yere yuvarlandı. Çocuksu suratında büyük bir şaşkınlık vardı.

Beşinci teröristi kimin öldürdüğünü kimse anlayamadı... Cipteki polisler ateş ederken adamın MP.5'i elleri arasında parçalandı. Yakıcı maden parçaları her tarafına saplandı. Canlı canlı parçalanmıştı. Her tarafı kan içindeydi. Gelen güvenlik kuvvetleri hâlâ ona ateş ediyorlardı. Richard Green cipten atlayıp Avusturyalının yanına koştu.

— Bir şeyi yok değil mi?

Kimin diye sormanın lüzumu yoktu.

— Yok, dedi Malko.

Konuşurken adeta bağıırıyordu. Polisler, yerdekiler kıpırdadığı anda kurşun yağmuruna başlıyorlardı. Sanki çektikleri korkunun intikamını alıyorlardı. Şeyh Şarjah sonunda adamlarını sakinleştirebildi. Gizli Servis mensubu Amerikalılar ellerinde silahları, uçağın etrafında aşılması imkânsız bir çember oluştuyorlardı.

Elinde seyyar telefon bulunan bir görevli koşarak geldi. Fişi uçağın gövdesindeki yere yerleştirdi ve içeriyle irtibat kurabildi. CIA sorumlusu ahizeyi aldı.

— Ben Richard Green, duruma hâkim olduk. Tehlike bertaraf edildi. Dışişleri bakanı birkaç dakika içinde inebilir.

Cesetler askeri kamyonu yüklenmeye başlamıştı bile.

Takviye güçlerle birlikte zırhlı Lincoln de geldi. Polisler transit yolcu salonunu boşaltıyorlardı. Bu arada orada bulunanların kimlik tespiti de yapılmaktaydı. Elleri başının üstünde dışarı çıkan Şino-Bu SAS'ı görünce durdu.

İrkildi. Önce içeri girmeye, sonra da gerileyip kaçmaya kalktı. Etrafını saran polisler tarafından dipçik yağmuruna tutuldu ve yüzü gözü kan içinde bir cipe bindirildi.

Malko üzgün üzgün bu kıyım sahnesini seyrediyordu. Oldukça kanlı bir ders olmuştu. Şeyh Şarjah yanına geldi, biraz sakinleşmişti.

— Ne yaptınız? Neden bu silahlar çalışmayıp parçalandılar?

Polislerin bir kısmı kan gölcüklerinin üstüne örtü atarlarken bir kısmı da patlamamış bombalarla parçalanmış silahları dikkatle topluyorlardı.

— Bu uyguladığım yöntem, ta OSS* döneminden kalma eski bir numaradır, dedi Avusturyalı. Bu silahları Hindistan'dayken buldum. Makinelileri tesirsiz kılmak kolaydı. Normal mermileri, Almanya'daki CIA laboratuvarı'nda imal edilen tuzak mermilerle değiştirmek yeterliydi. İçlerinde barut yerine 3 gr. TNT taşıdıkları için mermiler kovanda infilak etti. Bombalara gelince, yine buna benzer bir numara uyguladım. İğnelerini çıkartıp patlatıcıyı etkisiz kıldım.

Şarjah Malko'ya hayran hayran bakıyordu.

Güvenlik subayları uçağa yeni bir merdiven yanaştırdılar.

Cesetleri götüren kamyonet önlerinden geçti.

SON

(*) Office of Special Services (CIA'nın eski adı)